

Bryssel 24.7.2013
COM(2013) 547 final

2013/0264 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2013/36/EU ja 2009/110/EY
muuttamisesta ja direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2013) 282 final}
{SWD(2013) 288 final}
{SWD(2013) 289 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan sähköisten maksujen markkinat tarjoavat erinomaisia innovointimahdollisuuksia. Kuluttajat ovat jo muuttaneet tuntuvasti maksutottumuksiaan viime vuosien aikana. Luotto- ja maksukorttimaksujen määrän jatkuvan kasvun lisäksi sähköisen kaupankäynnin yleistyminen ja älypuhelinien suosion lisääntyminen ovat viitoittaneet tietä uusien maksuvälineiden ilmaantumiselle. Markkinoiden paremmasta yhdentymisestä ja pirstaleisuuden vähenemisestä tällä alalla Euroopan tasolla saatavat hyödyt ovat mittavia.

Tämä ehdotus mahdollistaa sen, että kuluttajat ja kauppiat voivat saada täyden hyödyn sisämarkkinoiden tarjoamista eduista, erityisesti sähköisen kaupankäynnin alalla. Ehdotuksen tarkoituksena on edistää EU:n laajuisten markkinoiden kehittämistä sähköisille maksuille, jotta kuluttajat, vähittäiskauppiat ja muut markkinatoimijat voisivat hyötyä täysimääräisesti EU:n sisämarkkinoiden tarjoamista eduista Eurooppa 2020 -strategian ja digitaalistrategian mukaisesti. Markkinoiden yhdentymisen eteneminen on yhä tärkeämpää maailman siirtyessä fyysisten kauppapaikkojen lisäksi kohti digitaalitaloutta.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi sekä kilpailun, tehokkuuden ja innovaatiotoiminnan lisäämiseksi sähköisten maksujen alalla olisi varmistettava, että alan oikeudellinen tilanne on selkeä ja toimintaedellytykset tasapuoliset, mikä mahdollistaa maksupalvelunkäyttäjien kustannus- ja hintatasojen lähentämisen sekä maksupalveluvalikoiman laajentamisen ja muuttamisen avoimemmaksi, helpottaa innovatiivisten maksupalveluiden tarjoamista ja antaa takeet siitä, että maksupalvelut ovat turvallisia käyttää ja avoimia.

Nämä tavoitteet voidaan saavuttaa ajantasaistamalla ja täydentämällä maksupalveluita koskevaa nykyistä kehystä, laatimalla vähittäismaksujen avoimuutta, innovatiivisuutta ja turvallisuutta lisääviä sääntöjä sekä yhdenmukaistamalla kansallisia sääntöjä siten, että painopiste on kuluttajien perustelluissa tarpeissa. Tämän toteuttamiseksi ehdotetaan teknologisesti riippumattomia toimenpiteitä, jotka pysyvät tarkoituksenmukaisina huolimatta siitä, että maksupalvelut kehittyvät koko ajan.

Tähän ehdotukseen on myös otettu tällä ehdotuksella kumottava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY (nk. maksupalveludirektiivi)¹, joka tarjoaa perustan yhdenmukaistetulle oikeudelliselle kehykselle yhdenmukaistettujen maksumarkkinoiden luomista varten. Näin tasapuolistetaan toimintaedellytyksiä ja parannetaan nykyisen maksujärjestelmän saatavuutta kaikkien sidosryhmien kannalta.

Ajankohtana, jona maksulaitosten (jotka kuuluvat maksupalveludirektiivin soveltamisalaan) ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden (jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston

¹ Maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

direktiivin 2009/110/EY² eli toisen sähköistä rahaa koskevan direktiivin soveltamisalaan) välinen raja muuttuu yhä häilyvämmäksi teknologian ja liiketoimintamallien lähentymisen myötä, olisi suotavaa nykyaikaistaa digitaalisia maksuja koskeva kehys kokonaisuudessaan, mikä merkitsee sekä edellä mainittujen toimijaryhmien että niitä koskevien säädösten sulauttamista toisiinsa. Tämä edellyttäisi kuitenkin sähköistä rahaa koskevan direktiivin uudelleentarkastelua sen varmistamiseksi, että sääntelykehys säilyy johdonmukaisena. Se, että monet jäsenvaltiot ovat viivytelleet sähköistä rahaa koskevan direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöään, on kuitenkin valitettavasti aiheuttanut sen, ettei kyseisen direktiivin soveltamisesta ole saatu riittävästi kokemusta, jotta sitä voitaisiin arvioida yhdessä maksupalveludirektiivin kanssa ja jotta uudelleentarkastelusta voitaisiin saada synergiaetuja. Direktiiviä 2009/110/EY aiotaan tarkastella uudelleen vuonna 2014.

Yleinen tausta

EU:n vähittäismaksumarkkinat ovat kehittyneet ja yhdentyneet merkittävästi 12 viime vuoden aikana maksuja koskevan nykyisen sääntelykehysten ja säännösten myötä.

Maksupalveludirektiivillä, rajatylittäviä maksuja koskevalla asetuksella (EY) N:o 924/2009³ ja toisella sähköistä rahaa koskevalla direktiivillä luotu lainsäädäntökehys on jo edistänyt tuntuvasti Euroopan vähittäismaksumarkkinoiden yhdentymistä. Tätä kehitystä vauhditettiin edelleen SEPAan siirtymiselle asetettua määräaikaa koskevalla asetuksella (EU) N:o 260/2012⁴, jossa vahvistettiin määräajat siirtymiselle yleiseurooppalaisiin tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin, jotka korvaavat rajatylittävissä ja kansallisissa euromaksuissa käytetyt kansalliset järjestelmät EU:ssa (euroalueella 1. helmikuuta 2014). Tätä sääntelykehystä täydennetään Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöllä ja komission päätöksillä, jotka liittyvät kilpailulainsäädännön soveltamiseen vähittäismaksualalla.

Vähittäismaksumarkkinat ovat erittäin dynaamiset, ja niiden innovaatiotoiminta on ollut viime vuosien aikana hyvin nopeatahtista. Samaan aikaan maksumarkkinoilla on tärkeitä aloja, erityisesti korttimaksut ja uudet maksuvälineet, kuten verkko- ja mobiilimaksut, jotka ovat usein edelleen pirstoutuneet kansallisten rajojen mukaan, mikä vaikeuttaa innovatiivisten ja helppokäyttöisten digitaalisten maksupalveluiden tehokasta kehitystä sekä kuluttajien ja vähittäiskauppioiden mahdollisuutta käyttää tarkoituksenmukaisia ja turvallisia maksutapoja (luottokortit muodostavat mahdollisesti poikkeuksen tästä) koko Euroopassa tehdäkseen hankintoja yhä laajemmasta tavara- ja palveluvalikoimasta. Näiden markkinoiden viimeaikainen kehitys on tuonut esiin myös tiettyjä puutteita maksuja koskevassa nykyisessä

² Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

³ Rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009 (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁴ Euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012 (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

oikeudellisessa kehyksessä sekä markkinahäiriöitä kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen markkinoilla. Tällä ehdotuksella pyritään poistamaan nämä puutteet ja häiriöt.

EU:n lainsäädäntökehyksen ja erityisesti maksupalveludirektiivin uudelleentarkastelu sekä vuonna 2012 järjestetty kuuleminen komission vihreästä kirjasta ”Yhdentyneet eurooppalaiset markkinat kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille”⁵ ovat osoittaneet, että tarvitaan jatkotoimenpiteitä ja sääntelyuudistuksia, kuten maksupalveludirektiiviin tehtäviä mukautuksia, jotta maksuja koskeva lainsäädäntökehys vastaisi paremmin tehokkaiden eurooppalaisten maksumarkkinoiden tarpeita ja edistäisi täysipainoisesti kilpailua, innovaatiotoimintaa ja turvallisuutta lujittavan maksuympäristön luomista.

Vuonna 2012 annetussa komission tiedonannossa ”Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun”⁶ vähittäismaksuja koskevan lainsäädäntökehyksen nykyaikaistaminen yksilöidään yhdeksi keskeisistä toimista, joilla voidaan saada aikaan uutta kasvua ja innovaatiotoimintaa. Maksupalveludirektiivin tarkistaminen ja korttimaksuista veloittettavia monenvälisiä toimitusmaksuja koskevan lainsäädäntöehdotuksen laatiminen määriteltiin yhdeksi komission avaintoimista vuodeksi 2013.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Tämä ehdotus on osa maksupalveluita koskevaa laajempaa lainsäädäntötoimenpidepakettia. Sillä täydennetään ja nykyaikaistetaan EU:n maksupalveluita koskevaa voimassa olevaa lainsäädäntökehystä ja erityisesti seuraavia säädöksiä:

- direktiivi 2007/64/EY, jolla luotiin yhdenmukaistettu lainsäädäntökehys maksujen nopeuttamiseksi ja helpottamiseksi koko EU:ssa, maksujärjestelmiä koskevan kilpailun vauhdittamiseksi ja mittakaavaetujen helpottamiseksi. Sillä helpotettiin myös yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) operatiivista toteutusta;
- asetus (EY) N:o 924/2009 rajatylittävistä maksuista sekä asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta ja sen soveltamisalan laajentamisesta suoraveloituksiin. Mainitulla asetuksella poistettiin erot maksupalvelunkäyttäjiltä veloitetuissa palvelumaksuissa Euroopan unionissa suoritettavien kansallisten ja rajatylittävien euromääraisten maksujen osalta. Asetusta sovelletaan kaikkiin sähköisesti käsiteltäviin maksuihin;
- asetus (EU) N:o 260/2012, jolla vahvistettiin määräajat siirtymiselle yleiseurooppalaisiin tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin sekä korvattiin rajatylittävissä ja kansallisissa euromaksuissa Euroopan unionin alueella käytetyt kansalliset järjestelmät;
- sähköistä rahaa koskeva direktiivi 2009/110/EY, joka tarjoaa oikeudellisen kehyksen sähköisen rahan liikkeeseenlaskulle ja lunastamiselle; kyseisellä direktiivillä yhdenmukaistettiin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita koskevat

⁵ Euroopan komission vihreä kirja ”Yhdentyneet eurooppalaiset markkinat kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille” KOM(2011) 941 lopullinen.

⁶ Euroopan komission tiedonanto ”Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun”, KOM(2012) 573 lopullinen.

vakavaraisuussäännöt maksupalveludirektiivin mukaisten maksulaitoksia koskevien vaatimusten kanssa;

- asetus (EY) N:o 1781/2006, jossa vahvistettiin säännöt, joilla maksupalveluntarjoajat veloitetaan lähettämään maksajaa koskevat tiedot koko maksuketjun läpi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi, tutkimiseksi ja havaitsemiseksi.

Lainsäädäntökehyksen lisäksi monissa Euroopan ja jäsenvaltioiden tasolla toteutetuissa kilpailumenettelyissä on puututtu maksumarkkinoilla havaittuihin kilpailunvastaisiin käytäntöihin.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ehdotuksen tavoitteet ovat kaikilta osin EU:n politiikan ja tavoitteiden mukaisia. Ehdotuksella parannetaan maksupalveluiden ja yleisemmin ottaen tavaroiden ja palveluiden sisämarkkinoiden toimintaa innovatiivisten, tehokkaiden ja turvallisten maksuvälineiden avulla. Tämä helpottaa taloudellisia toimia unionissa ja edistää siten Eurooppa 2020 -strategian laajempien tavoitteiden saavuttamista ja uutta kasvua. Tämä ehdotus tukee lisäksi EU:n politiikkaa muilla aloilla, kuten tietosuoja, hallinnolliset seuraamukset, rahanpesun torjunta ja terrorismin rahoittamisen estäminen, ja erityisesti seuraavilla aloilla:

- Euroopan digitaalistrategiaa⁷ koskevat komission lainsäädäntöaloitteet, joiden tarkoituksena on saattaa loppuun digitaaliset sisämarkkinat, ja erityisesti lainsäädäntöehdotus sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla⁸, ehdotus toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa⁹ ja tiedonannossa ”Johdonmukainen kehys luottamuksen lisäämiseksi sähköisen kaupankäynnin ja verkkopalvelujen digitaalisiin yhtenäismarkkinoihin”¹⁰ yksilöidyt keskeiset tavoitteet;
- komission toimet kilpailun lisäämiseksi vahvistamalla kaikkia markkinatoimijoita koskevat velvoitteet, oikeudet ja mahdollisuudet ja helpottamalla maksupalvelujen tarjoamista yli rajojen;
- samanaikaisesti ja tiiviisti koordinoituna tämän ehdotuksen kanssa valmisteltava komission lainsäädäntöehdotus korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista toimitusmaksuista ja tiettyjen kilpailua rajoittavien liiketoimintasääntöjen ja -käytäntöjen käytöstä;
- kuluttajan oikeuksia koskeva direktiivi 2011/83/EY¹¹, jonka tarkoituksena on edistää todellisia elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä sisämarkkinoita ja saada aikaan

⁷ Komission tiedonanto ”Euroopan digitaalistrategia”, KOM(2010) 245 lopullinen.

⁸ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla, COM(2012) 238.

⁹ Euroopan komission ehdotus direktiiviksi toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa, COM (2013) 48 lopullinen.

¹⁰ Komission tiedonanto ”Johdonmukainen kehys luottamuksen lisäämiseksi sähköisen kaupankäynnin ja verkkopalvelujen digitaalisiin yhtenäismarkkinoihin”, KOM(2012) 942.

¹¹ Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin

asianmukainen tasapaino kuluttajansuojan korkean tason ja yritysten kilpailukyvyn välillä rajoittaen samalla kauppiaiden harkintavaltaa maksuvälineiden käytöstä veloitettavien maksujen lisäämisessä kustannuksiin.

2. SIDOSRYHMIEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Sidosryhmien kuuleminen

Euroopan komissio julkaisi 11. tammikuuta 2012 vihreän kirjan ”Yhdentyneet eurooppalaiset markkinat kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille”¹², minkä jälkeen järjestettiin laaja julkinen kuuleminen. Komissio sai yli 300 vastausta viranomaisilta, kansalaisyhteiskunnalta, yritysten etujärjestöiltä ja eri alojen yrityksiltä, jotka edustivat hyvin monenlaisia sidosryhmiä. Lisäksi saatiin kommentteja, kirjallisia kannanottoja ja lausuntoja kuulemismenettelyn ulkopuolella.

Sidosryhmiltä saatu kattava palaute¹³ sisälsi tärkeää tietoa viimeaikaisesta kehityksestä ja maksuja koskevaan voimassa olevaan lainsäädäntökehykseen mahdollisesti edellytettävistä muutoksista. Julkiseen kuulemiseen, joka järjestettiin 4. toukokuuta 2012, osallistui noin 350 sidosryhmää.

Euroopan parlamentti hyväksyi 20. marraskuuta 2012 päätöslauselman yhdentyneistä eurooppalaisista markkinoista kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille”¹⁴. Päätöslauselmassa tunnustetaan vihreässä kirjassa yksilöidyt tavoitteet ja yhdentymistä haittaavat esteet ja vaaditaan lainsäädäntötoimia korttimaksuihin liittyvillä eri aloilla. Samalla ehdotetaan, että verkko- ja mobiilimaksujen aloilla olisi noudatettava suurempaa varovaisuutta kyseisten markkinoiden vähäisemmän kypsyyden vuoksi. Lisäksi päätöslauselmassa kehoitetaan jatkamaan yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) hallintomallin uudistamista.

Kuulemisen tulokset osoittivat, että voimassa olevaan lainsäädäntökehykseen tarvitaan mittavia sääntelymukautuksia Euroopan maksumarkkinoiden tehostamiseksi ja kilpailua, innovaatiotoimintaa ja turvallisuutta lisäävän maksuympäristön edistämiseksi.

Asiantuntijatiedon käyttö

Maksupalveludirektiivin ja sisämarkkinoilla suoritettavia rajatylittäviä maksuja koskevan asetuksen uudelleentarkastelun sekä molempien säädösten mahdollisen tarkistamistarpeen osalta komissio päätti toteuttaa lisätoimia, jotta alalta saataisiin näyttöä ja eri sidosryhmät saataisiin tiiviisti mukaan hankkeeseen.

Prosessi, jossa komissio tarkasteli uudelleen maksupalveludirektiivin ja rajatylittäviä maksuja koskevan asetuksen vaikutuksia, perustui kahteen komission ulkopuolella teetettyyn tutkimukseen. Komissio sai tutkimuksista kattavan käsityksen maksupalveludirektiivin taloudellisista ja oikeudellisista seurauksista. Tipik-yrityksen konsulttien toteuttamassa

ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

¹² Ks. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0941:FIN:FI:PDF>.

¹³ Ks. http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/cim/gp_feedback_statement_en.pdf.

¹⁴ Yhdentyneistä eurooppalaisista markkinoista kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille 20 päivänä marraskuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma (2012/2040(INI)).

ensimmäisessä tutkimuksessa arvioitiin maksupalveludirektiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien lakisäätöiden vaatimustenmukaisuusvelvoitteiden noudattamista 27 jäsenvaltiossa.¹⁵ London Economics ja iff toteuttivat yhteistyössä PaySysin kanssa vuoden 2012 aikana toisen tutkimuksen, jossa arvioitiin maksupalveludirektiivin vaikutuksia sisämarkkinoilla tarjottaviin maksupalveluihin ja rajatylittäviä maksuja koskevan asetuksen soveltamista yhteisössä. Lisäksi jäsenvaltioilta ja asianomaisilta markkinatoimijoilta kerättiin palautetta maksupolitiikan alaa edustavien komission neuvoa-antavien komiteoiden kautta, toisin sanoen (EU-maiden edustajista koostuvan) maksukomitean ja (sekä tarjonta- että kysyntäpuolen edustajista koostuvan) maksujärjestelmämarkkinoiden asiantuntijaryhmän kautta. Komissio kuuli tarvittaessa myös muita asianomaisia sidosryhmiä tietyistä erityisaiheista.

Vaikutusten arviointi

Komissio toteutti vaikutusten arvioinnin¹⁶, jossa se arvioi yhdentyneiden eurooppalaisten maksumarkkinoiden puuttumisesta mahdollisesti aiheutuvia seurauksia. Tarkasteltavina olivat erityisesti seuraavat ongelmatekijät:

- Jäsenvaltiot soveltavat voimassa olevia sääntöjä epä johdonmukaisesti monien eri vaihtoehtojen ja usein hyvin yleisluonteisten soveltamisperusteiden vuoksi. Erityisesti tietyt maksupalveludirektiivissä säädetyt poikkeukset vaikuttavat liian yleisiltä tai vanhentuneilta suhteessa markkinakehitykseen. Lisäksi poikkeusten tulkintatavoissa on suuria eroja. Soveltamisala on hajanainen myös silloin, kun on kyse maksuista, jotka suoritetaan osittain ETA:n ulkopuolella, ja maksuista, jotka ovat EU:n ulkopuolisten valuuttojen määräisiä. Tämä aiheuttaa markkinoiden jatkuvaa pirstaleisuutta, sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä ja kilpailun vääristymistä.
- Tietyt uudet internetpalveluntarjoajat, kuten ulkopuoliset palveluntarjoajat, jotka tarjoavat verkkopankkipalveluihin perustuvia maksutoimeksiantopalveluita, toimivat oikeudellisessa tyhjiössä. Nämä palvelut tarjoavat käyttökelpoisen ja usein edullisemman vaihtoehdon maksutavan korttimaksuille, ja ne ovat houkutteleva vaihtoehto myös kuluttajille, joilla ei ole maksukortteja. Useimmat näistä palveluntarjoajista ovat nykyisin tämänhetkisen lainsäädäntökehyksen soveltamisalan ulkopuolella, koska niillä ei ole missään vaiheessa hallussaan varoja. Tähän oikeudelliseen tyhjiöön liittyy riski innovaatiotoiminnan estymisestä ja asianmukaisten markkinoillepääsyn edellytysten puuttumisesta.
- Eri maksutapoja (kortti-, verkko- ja mobiilimaksut) ei ole standardoitu, eivätkä ne ole myöskään yhteentoimivia varsinkaan rajatylittävällä tasolla, vaikkakin tässä on vaihtelua. EU:n vähittäismaksumarkkinoiden heikot hallintojärjestelyt pahentavat tilannetta entisestään.
- Veloituskäytännöissä (kauppiaiden käyttämän tietyn maksuvälineen osalta) on eroja ja epäyhtenäisyyttä jäsenvaltioiden välillä (noin puolet EU:n jäsenvaltioista sallii ja

¹⁵ Tutkimus on saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/payments/framework/transposition/index_en.htm.

¹⁶ Eri toimintavaihtoehtoja ja niiden vaikutuksia käsitellään yksityiskohtaisesti vaikutusten arvioinnissa, joka on saatavilla osoitteessa [...].

puolet kieltää lisämaksujen veloittamisen), mikä aiheuttaa hämmennystä kuluttajien keskuudessa heidän tehdessään ostoksia ulkomailla tai internetissä ja luo lisäksi epätasapuoliset toimintaedellytykset.

- Monet kilpailua rajoittavat liiketoimintasäännöt ja -käytännöt vääristävät kilpailua maksukorttien alalla (monenvälisten toimitusmaksujen sekä niiden sääntöjen osalta, jotka koskevat kauppiaiden valinnanmahdollisuutta ja joustoa suhteessa korttimaksujen hyväksymiseen).

Edellä kuvaillut ongelmat vaikuttavat kuluttajiin, kauppiaisiin, uusiin maksupalveluntarjoajiin ja koko maksupalvelumarkkinoihin.

Vaikutusten arvioinnissa parhaaksi katsottuja toimintavaihtoehtoja nykytilanteen parantamiseksi i) helpottamalla tasapuolisen kilpailutilanteen luomista vakiintuneiden ja uusien kortti-, verkko- ja mobiilimaksupalveluiden tarjoajien välille, ii) lisäämällä maksuvälineiden tehokkuutta, avoimuutta ja valinnanvaraa maksupalvelunkäyttäjien (kuluttajien ja kauppiaiden) kannalta ja iii) varmistamalla viimeksi mainituille korkea suojataso olivat maksupalveludirektiivin osalta seuraavat:

- SEPA-hankkeen vauhdittaminen ja kaikkien sidosryhmien ottaminen aktiivisemmin mukaan vähittäismaksupolitiikan suunnitteluun ja harjoittamiseen (hallinto);
- standardoinnin helpottaminen asianmukaisen hallintokehyksen ja eurooppalaisten standardointijärjestöjen tiiviimmän osallistumisen avulla (standardointi);
- oikeusvarmuuden turvaaminen korttipohjaisista maksuista veloitettavien toimitusmaksujen alalla ja tilanteen selkiyttäminen nykyisten ja tulevien korttipohjaisten maksualoitteiden kannalta hyväksyttävän liiketoimintamallin osalta (toimitusmaksut);
- markkinavääristymiä ja kilpailun rajoittumista maksukorttien alalla aiheuttavien liiketoimintasääntöjen poistaminen käytöstä (toimitusmaksuja koskevat rinnakkaistoimenpiteet);
- jäsenvaltioiden noudattamien lisämaksujen veloittamiskäytäntöjen yhdenmukaistaminen toimitusmaksuja koskevien sääntelypäästösten mukaisesti (toimitusmaksuja koskevat rinnakkaistoimenpiteet);
- kolmansien palveluntarjoajien, mukaan lukien maksutoimeksiantopalveluiden tarjoajat, käytettävissä olevia varoja koskevien tietojen saatavuusedellytysten määrittelemisen (maksupalveludirektiivin soveltamisala);
- lainsäädäntökehyksen soveltamisalan mukauttaminen ja kehyksen johdonmukaisuuden parantaminen (maksupalveludirektiivin soveltamisala);
- voimassa olevan maksupalveludirektiivin täytäntöönpanon parantaminen (maksupalveludirektiiviä koskevat hienosäätötoimenpiteet);
- maksupalvelunkäyttäjien oikeuksien lujittaminen ja kuluttajien oikeuksien turvaaminen sääntelymuutosten kannalta (maksupalveludirektiivin soveltamisala ja toimitusmaksuja koskevat rinnakkaistoimenpiteet).

Vaikutustenarviointilautakunta antoi vaikutusten arvioinnista myönteisen lausunnon 20. maaliskuuta 2013 pidetyssä kuulemisessa. Asiakirjaan tehtiin useita lautakunnan suositusten mukaisia muutoksia, jotka koskivat erityisesti seuraavia seikkoja:

- perustelut maksupalveludirektiivin tarkistamisen kiireellisyydelle ja syyt, joiden vuoksi monenvälistä toimitusmaksua halutaan säännellä lainsäädännöllä;

- vaikutusten esittelyn yksinkertaistaminen siten, että varsinaisessa tekstissä keskitytään tarkastelemaan tärkeimpien vaihtoehtojen vaikutuksia ja vähemmän merkitykselliset seikat siirretään liitteisiin;
- eri vaihtoehtojen ja pakettien välisiä riippuvuussuhteita koskevan selvityksen parantaminen.

Tässä ehdotuksessa käsitellään suurinta osaa ehdotetuista toimintavaihtoehtoista. Tämä koskee erityisesti maksupalveludirektiiviin sisältyvien sääntöjen jo kattamia aloja, esimerkiksi kolmansien markkinoillepääsyä, lisämaksujen veloittamista ja maksulaitoksia koskevia sääntöjä. Muita toimenpiteitä, erityisesti monenvälisten toimitusmaksujen ja rinnakkaistoimenpiteiden sääntelyä, käsitellään samaan aikaan annettavassa erillisessä lainsäädäntöehdotuksessa.

Joitakin edellä kuvailtuja toimenpiteitä olisi käsiteltävä ilman lainsäädäntömenettelyä, esimerkiksi eurooppalaisissa standardointijärjestöissä ja SEPA-hallintorakenteessa.

Käytössä olevia SEPA-hallintojärjestelyitä, mukaan lukien SEPA-neuvoston asema, on lujitettava. SEPA-neuvosto on tilapäinen korkean tason hallintoelin, joka on perustettu komission ja Euroopan keskuspankin yhteispuheenjohtajuuden puitteissa aluksi kolmen vuoden ajaksi sidosryhmien ottamiseksi paremmin mukaan SEPA-hankkeeseen. Tätä varten SEPA-neuvoston toimeksianto on täsmennettävä, sen koostumusta tarkasteltava uudelleen ja tarjonta- ja kysyntäpuolen etujen välille on luotava parempi tasapaino, jotta voidaan varmistaa, että SEPA-neuvosto antaa komissiolle tehokkaita neuvoja SEPA-hankkeen tulevasta suuntaamisesta, ja jotta voidaan helpottaa yhdennettyjen, kilpailukykyisten ja innovatiivisten vähittäismaksumarkkinoiden luomista erityisesti euroalueelle. Komissio tekee yhteistyötä Euroopan keskuspankin kanssa löytääkseen tarkoituksenmukaisia tapoja kehittää SEPA-neuvoston tehtäviä, koostumusta ja puheenjohtajuutta sekä parantaa sen hallintojärjestelyiden toimivuutta.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Oikeusperusta

Nyt esitettävä ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklaan.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Sähköisten vähittäismaksujen yhdentyneet EU:n markkinat edistävät Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan tavoitetta, jonka mukaan unioni toteuttaa sisämarkkinat. Markkinoiden yhdentyminen on välttämätöntä, jotta Euroopan kansalaiset pystyvät hyödyntämään kaikki saatavilla olevat edut. Näitä etuja ovat muun muassa maksupalveluntarjoajien välisen kilpailun tiukentuminen ja maksupalvelunkäyttäjien, erityisesti kuluttajien, valinnanvaran, innovaatiotarjonnan ja suojan parantuminen. Yhdentyneet maksumarkkinat helpottavat viime kädessä tavaroiden ja palveluiden tarjoamista valtioiden rajojen yli ja edistävät siten aitojen sisämarkkinoiden luomista. Maksupalveludirektiivin tarkistamisen taso on oikeassa suhteessa tähän mennessä esille nousseisiin kysymyksiin. Direktiivi on edelleen yleisesti ottaen tarkoituksenmukainen väline. EU:n lainsäädäntökehystä on kuitenkin kehitettävä vähittäismaksuihin liittyvien uusimpien teknologisten ja liiketoimintaan liittyvien kehitysnäkymien ottamiseksi huomioon.

Kansallisten rajojen yli ulottuviin verkkoihin perustuvat yhdentyneet maksumarkkinat edellyttävät luonteensa puolesta unioninlaajuista lähestymistapaa, sillä kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavien periaatteiden, sääntöjen, prosessien ja standardien on oltava keskenään johdonmukaisia oikeusvarmuuden ja tasapuolisten toimintaedellytysten turvaamiseksi kaikille asianomaisille markkinaosapuolille. Markkinoiden nykyisten pirstoutuneisuuden vuoksi jäsenvaltioiden tasolla toteutettavalla yksittäisellä toimella ei pystyttäisi saavuttamaan tavoitetta yhdentyneiden ja tehokkaiden maksumarkkinoiden luomisesta sekä kotimaan että rajatylittävälle tavara- ja palvelukaupalle.

Tämä lähestymistapa tukee yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) vauhdittamista ja on linjassa digitaalistrategian ja erityisesti digitaalisten sisämarkkinoiden luomisen kanssa. Se edistää teknologista innovaatiotoimintaa sekä uutta kasvua ja uusien työpaikkojen luomista, erityisesti sähköisen ja langattoman kaupankäynnin aloilla.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Direktiivillä on säädösehdotukseen liittyvän rahoituselvityksen mukaiset talousarviovaikutukset.

5. LISÄTIEDOT

Euroopan talousalue

Ehdotettu toimenpide koskee ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa asiaa, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan Euroopan talousaluetta.

Selittävät asiakirjat

Ehdotettu uusi direktiivi sisältää useita mukautuksia voimassa olevaan direktiiviin ja tiettyjä uusia velvoitteita jäsenvaltioille, joille on jätetty kohtuullinen harkintavalta sen suhteen, miten ne saattavat kyseiset velvoitteet osaksi kansallista lainsäädäntöään. Tämä koskee esimerkiksi uusia turvallisuussäännöksiä. Tämän vuoksi jäsenvaltioita pyydetään toimittamaan selittäviä asiakirjoja täytäntöönpanosäädöksistä, joita ne aikovat antaa, jotta komissio voi tunnistaa paremmin asiaa koskevat kansalliset toimenpiteet ja valvoa direktiivin asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

Seuraavan tiivistelmän tarkoituksena on helpottaa päätöksentekoprosessia esittelemällä tärkeimmät muutokset verrattuna kumottavaan maksupalveludirektiiviin.

2 artikla – Soveltamisala: Direktiivin soveltamisalaa ehdotetaan laajennettavaksi sekä maantieteellisen soveltamisalan osalta että niiden valuuttojen osalta, joihin direktiiviä sovelletaan.

2 artiklan 1 kohta: Maksupalveludirektiivin avoimuussäännöksiä ja tietojenantovaatimuksia sovelletaan myös kolmansiin maihin suuntautuviin maksutapahtumiin, kun vain yksi maksupalveluntarjoajista sijaitsee Euroopan unionissa (nk. one-leg-maksutapahtumat), niiden maksutapahtuman osien suhteen, jotka toteutetaan Euroopan unionissa.

2 artiklan 2 kohta: Maksupalveludirektiivin avoimuussäännökset ja tietojenantovaatimukset laajennetaan koskemaan kaikkia valuuttoja eikä vain EU:n valuuttoja, kuten nykyisin.

3 artikla – Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta: Tässä säännöksessä täsmennetään ja päivitetään nykyisen direktiivin säännöstä sen soveltamisalan ulkopuolelle jäävästä toiminnasta. Kyseisessä säännöksessä jätetään monia maksutoimintoja (ja maksuihin liittyviä toimintoja) maksupalveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle:

3 artiklan b alakohta: Kaupallista asiamiestä koskevaa poikkeusta on muutettu siten, että sitä sovelletaan vain sellaisiin kaupallisiin asiamiehiin, jotka toimivat joko maksajan tai maksunsaajan puolesta, eikä niihin, jotka toimivat sekä maksajan että maksunsaajan puolesta. Nykyisen maksupalveludirektiivin mukaista poikkeusta on käytetty yhä useammin maksutapahtumissa, jotka sähköisen kaupankäynnin toimijat käsittelevät sekä myyjän (maksunsaajan) että ostajan (maksajan) puolesta. Tällainen käyttö menee poikkeuksen tarkoitusta pitemmälle, ja siksi poikkeuksen rajaamista oli tarkennettava.

3 artiklan k alakohta: Rajattua verkkoa koskevaa poikkeusta on sovellettu yhä enenevässä määrin suuriin verkkoihin, joissa käsiteltävien maksutapahtumien määrä on suuri ja joiden tuote- ja palveluvalikoimat ovat laajat. Tämä menee selkeästi poikkeuksen alkuperäistä tarkoitusta pitemmälle, minkä vuoksi suuri määrä maksuja jää sääntelykehyksen ulkopuolelle ja säännelty markkinatoimijat joutuvat heikompaan kilpailuasemaan. Uuden määritelmän, joka noudattaa direktiivin 2009/110/EY mukaista rajallisten verkkojen määritelmää, odotetaan pienentävän näitä riskejä.

3 artiklan l alakohta: Nykyinen digitaalista sisältöä tai televiestintää koskeva poikkeus määritellään uudelleen, sillä se rajataan koskemaan ainoastaan maksupalveluita, jotka sähköisten viestintäverkkojen tai -palveluiden tarjoajat, kuten esimerkiksi teletoiminnan harjoittajat, tarjoavat oheispalveluina. Poikkeusta sovelletaan kolmansien toimittaman digitaalisen sisällön tarjontaan tiettyjen tässä direktiivissä vahvistettujen kynnysarvojen perusteella. Uudella määritelmällä pyritään varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset eri palveluntarjoajille ja täyttämään tehokkaammin kuluttajansuojaan liittyvät tarpeet maksujen yhteydessä.

Entisen 3 artiklan o alakohdan poistaminen: Riippumattomien pankkiautomaattipalveluiden tarjoajien tarjoamien pankkiautomaattipalveluiden jättäminen maksupalveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle on johtanut sellaisten pankkiautomaattiverkoston luomiseen, joissa kuluttajilta on veloitettu korkeita maksuja pankkiautomaattinostoista. Vaikuttaa siltä, että tämä sääntö on kannustanut pankkien omistamia olemassa olevia pankkiautomaattiverkostoja perumaan nykyiset sopimussuhteensa muiden maksupalveluntarjoajien kanssa voidakseen veloitaa korkeampia maksuja suoraan kuluttajilta. Tämän vuoksi kyseinen poikkeus olisi poistettava.

9 artikla – Suojaamista koskevat vaatimukset: Näitä vaatimuksia yksinkertaistetaan ja maksupalveludirektiivin nojalla toimiluvan saaneisiin maksulaitoksiin sovellettavia suojaamista koskevia vaatimuksia yhdenmukaistetaan edelleen muun muassa kaventamalla jäsenvaltioiden nykyisiä mahdollisuuksia rajoittaa suojaamista koskevia vaatimuksia ja

vähentää mahdollisten suojaamismenetelmien lukumäärää. Tarkoituksena on varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset ja parantaa oikeusvarmuutta.

14 artikla – Euroopan pankkiviranomaisen perustama yhteinen eurooppalainen sähköinen yhteyspiste: Yhteisen sähköisen yhteyspisteen tarkoituksena on lisätä toimiluvan saaneiden rekisteröityjen maksulaitosten avoimuutta liittämällä kansalliset julkiset rekisterit yhteen unionin tasolla.

27 artikla – Ehdot: Mahdollisuus käyttää ”kevyempää” järjestelmää pienten maksulaitosten tapauksessa laajennetaan koskemaan suurempaa määrää pieniä laitoksia, koska joillakin jäsenvaltioilla on kielteisiä kokemuksia (kuten maksukyvyttömyys) pienistä maksupalveluntarjoajista, joiden toiminta ylittää poikkeusjärjestelmässä sovellettavan nykyisen kynnysarvon. Tarkoituksena on saavuttaa sopiva tasapaino, välttää tarpeettoman sääntelyrasitteen aiheuttamista erittäin pienille laitoksille ja varmistaa, että maksupalvelunkäyttäjien suojataso on riittävä.

29 artikla – Pääsy maksujärjestelmiin: Tässä artiklassa täsmennetään sääntöjä, jotka koskevat pääsyä maksujärjestelmiin, selkiyttämällä ehtoja, jotka koskevat maksulaitosten epäsuoraa pääsyä direktiivin 98/26/EY (selvityksen lopullisuutta koskeva direktiivi) nojalla nimettyihin maksujärjestelmiin, tavalla, joka on verrattavissa pienempien luottolaitosten pääsyyn.

55 artiklan 3 ja 4 kohta – Veloitettavat maksut: Tällä säännöllä jatketaan lisämaksukäytäntöjen yhdenmukaistamista ottaen asianmukaisesti huomioon kuluttajien oikeuksia koskeva direktiivi 2011/83/EU ja samaan aikaan tämän direktiivin kanssa esitettävä komission ehdotus korttipohjaisista maksutapahtumista veloittettavia toimitusmaksuja koskevaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (EU) N:o XXX. Nykyisen maksupalveludirektiivin tarjoama jousto, joka antaa kauppiaille mahdollisuuden veloittaa maksajalta maksu, tarjota alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä tai ohjata ostajaa muulla tavalla tehokkaimman maksutavan käyttöön ja joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden kieltää lisämaksun veloittamisen tai rajoittaa lisämaksun veloittamista alueellaan, on johtanut markkinoilla äärimmäisen heterogeeniseen tilanteeseen. Tähän mennessä 13 jäsenvaltiota on käyttänyt nykyisen maksupalveludirektiivin tarjoamaa mahdollisuutta lisämaksujen kieltämiseen. Jäsenvaltioissa käytettävissä olevien järjestelmien väliset erot aiheuttavat ongelmia ja sekaannusta sekä kauppiaiden että kuluttajien keskuudessa erityisesti, kun on kyse tavaroiden ja palveluiden myymisestä tai ostamisesta valtioiden rajojen yli internetin välityksellä. Lisämaksujen veloittamisen kieltämistä koskeva ehdotus liittyy suoraan enimmäistason asettamiseen toimitusmaksuille edellä mainitun korttipohjaisista tapahtumista veloittettavia toimitusmaksuja koskevan asetusehdotuksen mukaisesti. Kun maksuja, jotka kauppiaan on maksettava pankilleen, alennetaan tuntuvasti, lisämaksujen veloittaminen monenvälisiä toimitusmaksuja koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvista korteista ei ole enää perusteltua. Tällaisten korttien osuus kuluttajien käytössä olevien korttien markkinoista on yli 95 prosenttia. Ehdotetut säännöt parantavat siten kuluttajien asemaa heidän suorittaessaan korttimaksuja kaikkialla unionissa ja lisäävät maksukorttien käyttöä käteisen rahan sijaan.

Edellä mainitun korttipohjaisista tapahtumista veloittettavia toimitusmaksuja koskevan asetusehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle jäävistä korteista, ts. yrityskorteista ja kolmen

osapuolen korttiohjelmien mukaisista korteista, kauppiat voivat edelleen veloittaa lisämaksun, kunhan lisämaksu vastaa kauppiaille aiheutuneita todellisia kustannuksia direktiivin 2011/83/EY mukaisesti.

65 ja 66 artikla – Maksupalveluntarjoajan ja maksajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista: Ehdotetuilla muutoksilla yksinkertaistetaan ja yhdenmukaistetaan edelleen oikeudettomia maksutapahtumia koskevia vastuusääntöjä tehokkaamman suojan tarjoamiseksi maksupalvelunkäyttäjien oikeutetuille eduille. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa on toimittu petollisesti tai törkeän huolimattomasti, enimmäismäärä, joka maksupalvelunkäyttäjän voidaan edellyttää maksavan oikeudettomasta maksutapahtumasta, alennetaan nykyisestä 150 eurosta 50 euroon. Lisäksi täsmennetään, että myöhästyneet maksut eivät välttämättä johda palautukseen.

67 artikla – Palautukset maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien osalta: Tällä säännöllä tarkennetaan suoraveloitustapahtumia koskevaa palautusoikeutta yhdenmukaistamalla se SEPAa koskevien suoraveloitusohjeiden (SEPA Core Direct Debit Rulebook) kanssa edellyttäen, että maksettua tavaraa tai palvelua ei ole vielä kulutettu. Nykyisten sääntöjen mukaan suoraveloituksiin sovelletaan erilaisia palautusjärjestelmiä riippuen siitä, onko veloitukseen annettu ennakkolupa, ylittääkö määrä odotetun määrän tai olivatko osapuolet sopineet muusta oikeudesta.

85 artikla – Turvatoimet: Ehdotetut säännöt koskevat turvallisuusnäkökohtia ja todentamiseen liittyviä näkökohtia mukaillen komission ehdotusta verkko- ja tietoturvaa koskevaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi.

I–V osasto ja liitteessä I oleva 7 kohta: Maksutilien käytön mahdollistavien uusien palveluiden ja uusien palveluntarjoajien kattaminen: Nykyinen maksupalveludirektiivi ei kata näitä toimijoita, koska niillä ei ole missään vaiheessa hallussaan maksajan tai maksunsaajan varoja. Se, että nämä kolmannet palveluntarjoajat ovat ainakin joissakin jäsenvaltioissa nykyisin sääntelyn ulkopuolella, on nostanut esiin turvallisuus-, tietosuoja- ja vastuuongelmia huolimatta näiden palveluiden ja palveluntarjoajien mahdollisesti tarjoamista eduista. Ehdotuksella sisällytetään maksupalveludirektiivin (liitteessä I olevan 7 kohdan) soveltamisalaan kolmannet palveluntarjoajat, jotka tarjoavat muun muassa verkkopankkipalveluihin perustuvia maksutoimeksiantopalveluita. Tämän odotetaan edistävän uusien edullisten sähköisten maksutapojen käyttöä verkossa ja varmistavan samalla asianmukaiset turvallisuus-, tietosuoja- ja vastuustandardit. Jotta kolmannet palveluntarjoajat voivat tarjota maksutoimeksiantopalveluita, niiden on hankittava toimilupa tai rekisteröidyttävä maksulaitoksina ja oltava maksulaitoksiin kohdistettavan valvonnan alaisia (II osasto). Kuten muihin maksupalveluntarjoajiin, myös niihin sovelletaan yhdenmukaistettuja oikeuksia ja velvoitteita, erityisesti turvallisuusvaatimuksia (85 ja 86 artikla). Ehdotetut säännöt koskevat erityisesti pääsyä tilitietoihin (58 artikla), todentamista koskevia vaatimuksia (87 artikla), tapahtumien hyvittämistä (63 ja 64 artikla) ja tasapainoista vastuunjakoa (65 ja 66 artikla). Uudet maksupalveluntarjoajat hyötyvät uudesta järjestelmästä riippumatta siitä, onko niillä missään vaiheessa hallussaan maksajan tai maksunsaajan varoja.

6 luku – Tuomioistuinten ulkopuoliset valitukset ja oikeussuojakeinot riitojen ratkaisemiseksi:
Näillä säännöksillä pyritään tehostamaan direktiivin noudattamista. Uusilla toimenpiteillä ajantasaistetaan vaatimukset, jotka koskevat tuomioistuinten ulkopuolisia valituksia ja oikeussuojakeinoja sekä asianmukaisia seuraamuksia.

92 artikla – Seuraamukset: Muiden viimeaikaisten rahoituspalveluiden alalla tehtyjen ehdotusten mukaisesti jäsenvaltiot veloitetaan yhtenäistämään hallinnolliset seuraamukset sekä varmistamaan, että direktiivin säännösten rikkominen johtaa asianmukaisiin hallinnollisiin toimenpiteisiin ja seuraamuksiin ja että kyseisiä seuraamuksia sovelletaan asianmukaisesti.

Euroopan pankkiviranomainen – Direktiivi sisältää useita aloja, joilla EPV:n tehtävänä on edistää yhdenmukaista ja johdonmukaista valvontatoimintaa (asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitetulla tavalla). EPV:tä pyydetään muun muassa antamaan monia aloja koskevia ohjeita ja laatimaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia, esimerkiksi useammassa jäsenvaltiossa toimivia maksulaitoksia koskevien toimilupasääntöjen (”passisääntöjen”) tarkentamiseksi tai riittävien turvallisuusvaatimusten käyttöönoton varmistamiseksi.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2013/36/EU ja 2009/110/EY muuttamisesta ja direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan, ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen, sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁷, ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁸, ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua, noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä, sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Viime vuosina on saavutettu huomattavaa edistymistä vähittäismaksujen yhdentymisessä unionissa erityisesti maksuja koskevien unionin säädösten yhteydessä ja varsinkin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY¹⁹, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 924/2009²⁰, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY²¹ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012²² yhteydessä. Maksupalveluita koskevaa lainsäädäntökehystä on täydennetty edelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/83/EU²³, jossa vahvistettiin erityinen rajoitus vähittäiskauppioiden mahdollisuudelle veloittaa asiakkailtaan lisämaksuja tiettyjen maksuvälineiden käytöstä.

¹⁷ EUVL C, , s..

¹⁸ EUVL C, , s..

¹⁹ Maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

²⁰ Rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 924/2009 (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

²¹ Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

²² Euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 260/2012 (EUVL L 94, 30.03.2012, s. 22).

²³ Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (2) Direktiivi 2007/64/EY hyväksyttiin joulukuussa 2007 komission joulukuussa 2005 tekemän ehdotuksen perusteella. Vähittäismaksumarkkinoille on sen jälkeen ilmaantunut merkittäviä teknisiä innovaatioita sähköisten ja mobiilimaksujen määrän nopean kasvun ja uudentyyppisten maksupalveluiden markkinoilletulon myötä.
- (3) Maksupalveluita koskevan unionin lainsäädäntökehityksen uudelleentarkastelu ja erityisesti direktiivin 2007/64/EY vaikutusten arviointi ja komission vihreää kirjaa ”Yhdentyneet eurooppalaiset markkinat kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille”²⁴ koskenut kuuleminen ovat osoittaneet, että nämä kehityssuuntaukset ovat nostaneet esiin merkittäviä sääntelyhaasteita. Maksumarkkinoiden tärkeät alat, erityisesti kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen alat, ovat usein edelleen pirstoutuneet kansallisten rajojen mukaan. Monet innovatiiviset maksutuotteet tai -palvelut eivät kuulu joko lainkaan tai suurelta osin direktiivin 2007/64/EY soveltamisalaan. Direktiivin 2007/64/EY soveltamisala ja erityisesti sen ulkopuolelle jätetyt seikat, kuten tiettyjen maksuihin liittyvien toimintojen jättäminen yleisten sääntöjen ulkopuolelle, ovat osoittautuneet joissakin tapauksissa liian moniselitteisiksi, yleisiksi tai yksinkertaisesti vanhentuneiksi ottaen huomioon markkinakehitys. Tämä on aiheuttanut oikeudellista epävarmuutta, mahdollisia turvallisuusriskejä maksuketjussa ja puutteita kuluttajansuojassa tietyillä aloilla. Innovatiivisten ja helppokäyttöisten digitaalisten maksupalveluiden käytön laajentaminen siten, että ne tarjoaisivat kuluttajille ja vähittäismyyjille tehokkaita, tarkoituksenmukaisia ja turvallisia maksutapoja unionissa, on osoittautunut vaikeaksi.
- (4) Sähköisten maksujen yhdentyneiden sisämarkkinoiden toteuttaminen on olennaista, jotta voidaan varmistaa, että kuluttajat, kauppiat ja yritykset voivat hyödyntää kaikki edut, jotka sisämarkkinat tarjoavat digitaalitalouden kehittymisen myötä.
- (5) Olisi annettava uusia sääntöjä sääntelypuutteiden poistamiseksi samalla kun parannetaan oikeusvarmuutta ja varmistetaan, että lainsäädäntökehystä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla unionissa. Sekä nykyisille että uusille markkinatoimijoille olisi turvattava tasapuoliset toimintaedellytykset, mikä helpottaa uusien maksuvälineiden markkinoiden laajentamista ja antaa koko unionissa varmuuden kuluttajansuojan korkeasta tasosta näiden maksupalveluiden käytössä. Tämän odotetaan alentavan maksupalvelunkäyttäjien kustannuksia ja hintoja, laajentavan maksupalveluvalikoimaa ja lisäävän maksupalveluiden avoimuutta.
- (6) Sähköisiin maksuihin liittyvät turvallisuusriskit ovat kasvaneet viime vuosina, mikä johtuu sähköisten maksujen muuttumisesta teknisesti monimutkaisemmiksi, niiden määrän jatkuvasta kasvusta eri puolilla maailmaa ja uusien maksupalvelutyyppejen ilmaantumisesta. Koska turvalliset ja varmat maksupalvelut ovat hyvin toimivien maksupalvelumarkkinoiden kannalta keskeinen edellytys, maksupalveluiden käyttäjillä olisi oltava riittävä suojia niihin liittyviä riskejä vastaan. Maksupalvelut ovat olennaisia ratkaisevan tärkeiden talouden ja yhteiskunnan toimintojen ylläpitämiselle, ja sen vuoksi maksupalveluntarjoajat, kuten luottolaitokset, on luokiteltu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin [pls insert number of NIS Directive after adoption]²⁵ 3 artiklan 8 kohdan mukaisiksi markkinatoimijoiksi.
- (7) Direktiivissä [pls insert number of NIS Directive after adoption] säädetään jäsenvaltioiden tasolla toteutettavista yleisistä toimenpiteistä, joiden lisäksi maksutapahtumiin liittyviin turvallisuusriskeihin olisi puututtava myös maksupalveluntarjoajien tasolla. Maksupalveluntarjoajien toteuttamien turvatoimien on tarpeen olla oikeassa suhteessa kyseisiin turvallisuusriskeihin. Olisi otettava käyttöön säännöllinen raportointimekanismi,

²⁴ KOM(2012) 941 lopullinen.

²⁵ Toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa [päivämäärä] annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi XXXX/XX/EU (EUVL L x, s. x).

jotta voidaan varmistaa, että maksupalveluntarjoajat antavat toimivaltaisille viranomaisille vuosittain ajantasaistettuja tietoja turvallisuusriskiensä arvioinnista ja (lisä)toimenpiteistä, jotka ne ovat toteuttaneet kyseisten riskien torjumiseksi. Sen varmistamiseksi, että muille maksupalveluntarjoajille ja maksujärjestelmille aiheutuvat vahingot, kuten huomattavan häiriön ilmeneminen maksujärjestelmässä, ja käyttäjille aiheutuvat vahingot pidetään mahdollisimman vähäisinä, on olennaista, että maksupalveluntarjoajilla on velvollisuus raportoida merkittävistä turvapoikkeamista viipymättä Euroopan pankkiviranomaiselle.

- (8) Maksupalveluita koskevaa tarkistettua sääntelykehystä täydennetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o [XX/XX/XX]²⁶. Kyseisellä asetuksella otetaan käyttöön säännöt, joita sovelletaan monen- ja kahdenvälisen toimitusmaksujen veloittamiseen kaikista kuluttajien pankki- ja luottokorttitapahtumista ja kyseisiin tapahtumiin perustuvista verkko- ja mobiilimaksuista, ja asetetaan rajoituksia tiettyjen liiketoimintasääntöjen käytölle korttitapahtumissa. Kyseisen asetuksen tarkoituksena on vauhdittaa edelleen korttipohjaisten maksujen tehokkaiden yhdentyneiden markkinoiden toteuttamista.
- (9) Jotta eri jäsenvaltioissa ei noudatettaisi erilaisia lähestymistapoja kuluttajien haitaksi, tämän direktiivin avoimuussäännöksiä ja maksupalveluntarjoajia koskevia tietojenantovaatimuksia olisi sovellettava myös tapahtumiin, joissa maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja sijaitsee Euroopan talousalueella, jäljempänä 'ETA', ja joissa toinen maksupalveluntarjoaja sijaitsee ETA:n ulkopuolella. On myös aiheellista ulottaa avoimuus- ja tietojenantosäännösten soveltaminen kaikkien valuuttojen määräisiin tapahtumiin ETA:ssa sijaitsevien maksupalveluntarjoajien välillä.
- (10) Maksupalveluiden määritelmän olisi oltava teknologiasta riippumaton ja mahdollistettava uudentyypisten maksupalveluiden jatkokehitys samalla kun varmistetaan, että sekä nykyisten että uusien maksupalveluntarjoajien toimintaedellytykset ovat tasapuoliset.
- (11) Direktiivillä 2007/64/EY käyttöön otettua poikkeusta, joka koskee kaupallisen asiamiehen välityksellä maksajan tai maksunsaajan puolesta toteutettavia maksutapahtumia, sovelletaan hyvin eri tavoilla jäsenvaltioissa. Tiettyt jäsenvaltiot sallivat sellaisten sähköisen kaupankäynnin toimijoiden käyttävän poikkeusta, jotka toimivat välittäjinä sekä yksittäisten ostajien että myyjien puolesta mutta joilla ei ole todellista neuvotteluvaraa tai lupaa tehdä tavaroiden tai palveluiden myynti- tai ostosopimusta. Tämä ylittää poikkeukselle tarkoitetun soveltamisalan ja saattaa kasvattaa kuluttajiin kohdistuvia riskejä, koska kyseiset palveluntarjoajat jäävät oikeudellisen kehyksen tarjoaman suojan ulkopuolelle. Erot soveltamiskäytännöissä myös vääristävät kilpailua maksumarkkinoilla. Määritelmää olisi täsmennettävä ja selvennettävä näiden ongelmakohtien poistamiseksi.
- (12) Markkinoilta saatu palaute osoittaa, että rajallisia verkkoja koskevan poikkeuksen kattamiin maksutoimintoihin sisältyvien maksujen määrä ja arvo on usein erittäin suuri ja että nämä maksutoiminnot tarjoavat kuluttajille satoja tai tuhansia eri tuotteita ja palveluita, mikä ei vastaa direktiivissä 2007/64/EY säädetyn rajattuja verkkoja koskevan poikkeuksen tarkoitusta. Tämä kasvattaa riskejä ja poistaa maksupalvelunkäyttäjiltä ja erityisesti kuluttajilta oikeussuojan sekä asettaa säänneltyjen markkinoiden toimijat selkeästi epäedulliseen asemaan. Näiden riskien hillitseminen edellyttää rajallisen verkon täsmällisempää kuvaamista direktiivin 2009/110/EY mukaisesti. Maksuvälineen olisi katsottava olevan käytössä rajallisessa verkossa, jos sitä voidaan käyttää vain tavaroiden tai palveluiden hankintoihin tietyssä liikkeessä tai liikeketjussa taikka vain rajallisessa tavara- tai palveluvalikoimassa ostopaikan maantieteellisestä sijainnista riippumatta. Tällaisiin välineisiin voivat kuulua kauppojen omat kortit, polttoainekortit, jäsenkortit, julkisen

²⁶

Korttipohjaisista maksutapahtumista veloitettavista toimitusmaksuista [päivämäärä] annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o [XX/XX/XX/] (EUVL L x, s. x).

liikenteen matkakortit, ateriasetelit tai tiettyihin palveluihin käytettävät setelit, joihin sovelletaan toisinaan erityistä verokohtelua tai työvoimaa koskevaa oikeudellista järjestelmää, jolla pyritään edistämään tällaisten välineiden käyttöä sosiaalilainsäädännössä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Kun tällaisesta erityiseen käyttötarkoitukseen osoitetusta välineestä kehittyä yleisväline, siihen ei enää pitäisi soveltaa poikkeusta tämän direktiivin soveltamisalasta. Välineille, joita voidaan käyttää vain hankintoihin lueteltujen kauppiaiden liikkeissä, ei pitäisi myöntää poikkeusta tämän direktiivin soveltamisalasta, koska tyypillisesti tällaiset välineet on suunniteltu jatkuvasti kasvavia palveluntarjoajien verkostoja varten. Poikkeusta olisi sovellettava vain mahdollisille maksupalveluntarjoajille asetetun, rajallisen verkon määritelmän mukaisia toimintoja koskevan ilmoitusvelvoitteen yhteydessä.

- (13) Direktiivissä 2007/64/EY myönnetään poikkeus sen soveltamisesta tietyille televiestintälaitteella tai tietoteknisellä laitteella toteutettaville maksutapahtumille edellyttäen, että verkko-operaattori ei toimi pelkästään välittäjänä digitaalisten tavaroiden ja palveluiden toimittamisessa kyseisen laitteen välityksellä vaan antaa myös lisäarvoa kyseisille tavaroille tai palveluille. Tämä poikkeus mahdollistaa erityisesti niin kutsutun operaattorilaskutuksen tai ostokset, joita koskevat maksut lisätään suoraan puhelinlaskuun, mikä edistää soiton merkkiäänten ja lisämaksullisten tekstiviestipalveluiden kaltaisen digitaalisen sisällön arvoltaan vähäiseen myyntiin perustuvien uusien liiketoimintamallien kehittämistä. Markkinoilta saadussa palautteessa ei ole viitteitä siitä, että tämä maksutapa, jota kuluttajat pitävät luotettavana ja tarkoituksenmukaisena pienten maksujen maksutapana, olisi kehittynyt yleiseksi maksunvälityspalveluksi. Nykyisen poikkeuksen moniselitteinen sanamuoto on kuitenkin aiheuttanut sen, että tämä sääntö on pantu jäsenvaltioissa täytäntöön eri tavoilla. Tämä puolestaan on heikentänyt oikeusvarmuutta toimijoiden ja kuluttajien kannalta ja on toisinaan mahdollistanut sen, että muut maksunvälityspalvelut ovat vaatineet poikkeuksen saamista direktiivin 2007/64/EY soveltamisesta. Kyseisen direktiivin soveltamisalaa on sen vuoksi aiheellista kaventaa. Poikkeus olisi keskitettävä erityisesti mikromaksuihin, jotka liittyvät digitaaliseen sisältöön, kuten soittoaäniin, taustakuviin, musiikkiin, peleihin, videoihin tai sovelluksiin. Poikkeusta olisi sovellettava maksupalveluihin vain silloin, kun niitä tarjotaan sähköisten viestintäpalveluiden (eli asianomaisen operaattorin pääasiallisen toiminnan) liitännäispalveluina.
- (14) Direktiivissä 2007/64/EY myönnettiin lisäksi poikkeus sen soveltamisesta sellaisten pankkiautomaattipalveluntarjoajien tarjoamille maksupalveluille, jotka ovat riippumattomia pankeista tai muista maksupalveluntarjoajista. Kyseisen säännöksen tarkoituksena oli alun perin toimia kannustimena erillisten pankkiautomaattien asentamiseksi syrjäisille ja harvaanasutuille alueille tarjoamalla mahdollisuuden lisämaksujen veloittamiseen kortin myöntäneelle maksupalveluntarjoajalle suoritettavien maksujen ohella; tarkoituksena ei kuitenkaan ollut, että poikkeusta käyttäisivät pankkiautomaattipalveluntarjoajat, joilla on satoja tai jopa tuhansia pankkiautomaatteja sisältäviä verkostoja, jotka kattavat yhden tai useampia jäsenvaltioita. Tämä on aiheuttanut sen, että yhä suurempi osa pankkiautomaattimarkkinoista jää kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, mikä on vaikuttanut kielteisesti kuluttajansuojaan. Poikkeus myös kannustaa nykyisiä pankkiautomaattipalveluntarjoajia muokkaamaan liiketoimintamalliaan ja perumaan tavanomaisen sopimussuhteensa maksupalveluntarjoajien kanssa veloittaakseen korkeampia maksuja suoraan kuluttajilta. Tämän vuoksi poikkeus olisi poistettava.
- (15) Palveluntarjoajat, jotka pyrkivät saamaan poikkeuksen direktiivin 2007/64/EY nojalla, eivät useinkaan konsultoi viranomaisia siitä, kuuluuko niiden toiminta kyseisen direktiivin soveltamisalaan vai sovelletaanko siihen poikkeusta, vaan luottavat omiin arvioihinsa. Vaikuttaa siltä, että maksupalveluntarjoajat ovat saattaneet käyttää joitakin poikkeuksia muokatakseen liiketoimintamallejaan, jotta niiden tarjoamat maksutoiminnot jäisivät direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä voi kasvattaa maksupalvelunkäyttäjien riskejä

ja erilaistaa maksupalveluntarjoajien toimintaolosuhteita sisämarkkinoilla. Tämän vuoksi palveluntarjoajat olisi velvoitettava ilmoittamaan tietyt toiminnot toimivaltaisille viranomaisille sääntöjen yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi kaikkialla sisämarkkinoilla.

- (16) On tärkeää, että direktiiviin sisällytetään vaatimus, jonka mukaan mahdollisten maksupalveluntarjoajien on ilmoitettava aikomuksestaan tarjota toimintoja rajallisen verkon puitteissa, jos maksutapahtumien määrä ylittää tietyn kynnyksarvon. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tutkittava toiminnot ja tehtävä 3 artiklan k alakohdan mukaisten kriteerien pohjalta perusteltu päätös siitä, voidaanko toiminnot katsoa rajallisen verkon puitteissa tarjottaviksi toiminnoiksi
- (17) Uusien sääntöjen olisi mukailtava direktiivissä 2007/64/EY sovellettavaa lähestymistapaa, joka kattaa kaikki sähköiset maksupalvelut. Tämän vuoksi uusia sääntöjä ei ole edelleenkään tarkoituksenmukaista soveltaa palveluihin, joissa varoja siirretään maksajalta maksunsaajalle tai kuljetetaan yksinomaan seteleinä ja kolikkoina tai joissa varojen siirto perustuu paperisekkin, paperimuodossa olevaan vekseliin, velkakirjaan tai muuhun välineeseen, paperiseen maksuseteliin tai korttiin, joka on asetettu maksupalveluntarjoajan tai muun osapuolen maksettavaksi tarkoituksena asettaa varoja maksunsaajan käyttöön.
- (18) Direktiivin 2007/64/EY hyväksymisen jälkeen erityisesti verkkomaksujen alalle on ilmaantunut uudentyyppisiä maksupalveluita. Markkinoille on kehittynyt erityisesti kolmansiä palveluntarjoajia, jotka tarjoavat maksutoimeksiantopalveluita kuluttajille ja kauppiaille ottamatta välttämättä haltuunsa siirrettäviä varoja. Kyseiset palvelut helpottavat maksujen suorittamista sähköisessä kaupankäynnissä luomalla ohjelmistosillan kauppiaan verkkosivun ja kuluttajan verkkopankkipalvelun välille verkkomaksujen käynnistämiseksi tilisiirtojen tai suoraveloitusten perusteella. Kolmannet palveluntarjoajat tarjoavat sekä kauppiaille että kuluttajille edullisen vaihtoehdon korttimaksuille ja antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä verkko-ostoksia, vaikka heillä ei olisi luottokorttia. Kolmannet palveluntarjoajat eivät kuitenkaan tällä hetkellä kuulu direktiivin 2007/64/EY soveltamisalaan, ne eivät välttämättä ole toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa eivätkä noudata direktiivin 2007/64/EY vaatimuksia. Tämä nostaa esiin monia oikeudellisia kysymyksiä, jotka liittyvät esimerkiksi kuluttajansuojaan, turvallisuuteen ja vastuuseen sekä myös kilpailuun ja tietosuojan. Uusilla säännöillä olisi sen vuoksi ratkaistava nämä kysymykset.
- (19) Rahansiirto on yksinkertainen maksupalvelu, joka tavallisesti perustuu maksajan käteissuoritukseen maksupalveluntarjoajalle, joka siirtää varat edelleen maksunsaajalle tai maksunsaajan puolesta toimivalle toiselle maksupalveluntarjoajalle esimerkiksi tiedonsiirtoverkon välityksellä. Joissain jäsenvaltioissa valintamyymälät, kauppiat ja muut vähittäismyyjät tarjoavat yleisölle mahdollisuuden käyttää vastaavaa palvelua muun muassa kaasu-, sähkö-, vesi- ja muiden tavanomaisten kotitalouslaskujen maksamiseen. Näitä laskunmaksupalveluja olisi pidettävä rahansiirtona, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset katso tämän toiminnon kuuluvan muun maksupalvelun piiriin.
- (20) On tarpeen määrittää ne maksupalveluntarjoajien ryhmät, joilla on oikeus tarjota maksupalveluita kaikkialla unionissa; näitä ovat luottolaitokset, jotka vastaanottavat käyttäjiltä talletuksia maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU²⁷ säädetyt toiminnot vakautta koskevia vaatimuksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, jotka laskevat sähköistä

²⁷

Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

rahaa liikkeeseen maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/110/EY säädettyjä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, maksulaitokset sekä postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota kyseisiä palveluita.

- (21) Tässä direktiivissä olisi vahvistettava maksutapahtumien toteuttamista koskevat säännöt, kun varat ovat direktiivissä 2009/110/EY tarkoitettua sähköistä rahaa. Tällä direktiivillä ei kuitenkaan pitäisi säännellä sähköisen rahan liikkeeseenlaskua eikä muuttaa kyseisessä direktiivissä säädettyä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden vakavaraisuuden valvontaa. Tämän vuoksi maksulaitosten ei pitäisi saada laskea liikkeeseen sähköistä rahaa.
- (22) Direktiivillä 2007/64/EY luodaan toiminnan vakauden valvontajärjestelmä, jossa otetaan käyttöön yhtenäinen toimilupa kaikille niille maksupalveluntarjoajille, jotka eivät ota vastaan talletuksia eivätkä laske liikkeeseen sähköistä rahaa. Siksi direktiivillä 2007/64/EY otettiin käyttöön uusi maksupalveluntarjoajien ryhmä, ”maksulaitokset”, säätämällä, että sellaisille oikeushenkilöille, jotka eivät kuulu mihinkään olemassa olevaan palveluntarjoajien ryhmään, voidaan tiukkojen ja kattavien ehtojen täyttyessä myöntää toimilupa maksupalveluiden tarjoamiseen kaikkialla unionissa. Tämän seurauksena näihin palveluihin sovellettaisiin kaikkialla unionissa samoja ehtoja.
- (23) Maksulaitostoimiluvan myöntämis- ja voimassaoloehdot eivät ole muuttuneet olennaisesti. Kuten direktiivissä 2007/64/EY, näihin ehtoihin sisältyy toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, jotka ovat oikeassa suhteessa niihin operatiivisiin ja taloudellisiin riskeihin, joita tällaisten laitosten liiketoimintaan liittyy. Tässä yhteydessä tarvitaan vakaa järjestelmä, johon kuuluu sekä alkupääoma että toimintapääoma ja jota voidaan aikanaan kehittää edelleen markkinoiden tarpeiden mukaan. Maksupalvelualan vaihtelevuuden vuoksi direktiivissä olisi sallittava erilaisia menetelmiä ja annettava valvontaviranomaiselle harkintavaltaa sen varmistamiseksi, että samanlaisia riskejä kohdellaan samalla tavalla kaikkien maksupalveluntarjoajien osalta. Vaatimuksissa olisi otettava huomioon, että maksulaitosten toiminta on erikoistuneempaa ja rajoitetumpaa, joten siitä aiheutuu pienempiä ja helpommin seurattavia ja hallittavia riskejä kuin luottolaitosten laajemmassa toiminnassa esiin tulevat riskit. Maksulaitoksilta olisi erityisesti kiellettävä talletusten vastaanottaminen käyttäjiltä, ja niiden olisi sallittava käyttää varoja, jotka on vastaanotettu käyttäjiltä ainoastaan maksupalveluiden suorittamista varten. Vaadittujen toiminnan vakautta koskevien sääntöjen, mukaan lukien alkupääoma, olisi oltava oikeassa suhteessa kuhunkin maksulaitoksen tarjoamaan maksupalveluun liittyvään riskiin. Palveluiden, jotka mahdollistavat ainoastaan maksutilien käytön mutteivät tarjoa tilejä, olisi katsottava sisältävän alkupääomaan liittyvän keskimääräisen riskin.
- (24) Olisi säädettävä asiakkaiden varojen pitämisestä erillään maksulaitoksen muun liiketoiminnan varoista. Näyttää kuitenkin siltä, että suojaamista koskevat vaatimukset ovat tarpeen vain silloin, kun maksulaitoksella on hallussaan asiakkaiden varoja. Maksulaitoksiin olisi sovellettava myös toimivia rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevia vaatimuksia.
- (25) Tällä direktiivillä ei pitäisi tehdä muutoksia niihin maksulaitosten velvoitteisiin, jotka koskevat niiden kirjanpitoraportteja sekä niiden tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten tarkastuksia. Maksulaitosten olisi laadittava tilinpäätöksensä ja konsolidoitu tilinpäätöksensä neuvoston direktiivin 78/660/ETY²⁸ ja tapauksen mukaan neuvoston direktiivin 83/349/ETY²⁹ ja neuvoston direktiivin 86/635/ETY³⁰ mukaisesti. Tilinpäätökseen

²⁸ Yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/660/ETY (EYVL L 222, 14.8.1987, s. 11).

²⁹ Konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/349/ETY (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1).

ja konsolidoituun tilinpäätökseen olisi sisällyttävä tilintarkastuskertomus, jollei maksulaitosta ole vapautettu tästä velvoitteesta direktiivin 78/660/ETY ja tapauksen mukaan direktiivien 83/349/ETY ja 86/635/ETY nojalla.

- (26) Teknologisen kehityksen myötä viime vuosina on ilmaantunut myös monia täydentäviä palveluita, kuten tilitieto- ja tilien koontipalveluita. Myös näiden palveluiden olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan, jotta kuluttajat saavat riittävän suojan ja oikeusvarmuutta suhteessa asemaansa.
- (27) Jos maksupalveluntarjoajat tarjoavat yhtä tai useampaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa maksupalvelua, niillä olisi aina oltava yksinomaan maksutapahtumiin käytettäviä maksutilejä. Jotta maksulaitokset voisivat tarjota maksupalveluita, niillä on ehdottomasti oltava mahdollisuus käyttää maksutilejä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällainen mahdollisuus tarjotaan tavalla, joka on suhteutettu oikeutettuun tavoitteeseen, joka sillä aiotaan saavuttaa.
- (28) Tällä direktiivillä olisi säänneltävä vain sellaista maksulaitosten luotonantoa, joka liittyy läheisesti maksupalveluihin, toisin sanoen limiittiluottoihin ja luottokortteihin. Tällaisen luotonannon salliminen maksulaitosten rajatylittävissä toiminnoissa on asianmukaista ainoastaan silloin, kun maksulaitos myöntää luoton maksupalveluiden helpottamiseksi ja kyseessä on lyhytaikainen luotto, joka myönnetään enintään 12 kuukauden ajaksi, uudistuva luotto mukaan lukien, ja edellyttäen että luotto jälleenrahoitetaan käyttäen pääasiassa maksulaitoksen omia varoja ja muita pääomamarkkinoilta peräisin olevia varoja eikä maksupalveluasiakkaiden puolesta hallinnoituja varoja. Tällaisten sääntöjen ei pitäisi rajoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY³¹ tai muun sellaisen asiaan liittyvän unionin tai kansallisen lainsäädännön soveltamista, joka koskee sellaisia kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä, joita ei yhdenmukaisteta tällä direktiivillä.
- (29) Toimilupien myöntämisestä maksulaitoksille, valvonnan suorittamisesta ja kyseisten toimilupien peruuttamisesta vastaavien toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön on todettu toimivan kaiken kaikkiaan tyydyttävästi. Toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä olisi kuitenkin lisättävä sekä tietojenvaihdon että direktiivin johdonmukaisen soveltamisen ja tulkinnan alalla tilanteissa, joissa toimiluvan saanut maksulaitos haluaisi tarjota maksupalveluita myös muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella ("passporting"). Euroopan pankkiviranomaista (EPV) olisi pyydettävä laatimaan tällaista yhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskeva ohjeisto.
- (30) Sellaisten maksulaitosten, mukaan lukien niiden asiamiehet ja sivukonttorit, avoimuuden lisäämiseksi, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet toimiluvan tai jotka ne ovat rekisteröineet, EPV:n olisi perustettava yhteisenä eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteinä toimiva verkkoportaali, jolla liitetään yhteen kansalliset rekisterit. Näillä toimenpiteillä olisi pyrittävä tehostamaan toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä.
- (31) Tarkkojen, ajantasaistettujen tietojen saatavuutta olisi parannettava vaatimalla maksulaitoksia ilmoittamaan kotivaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat toimiluvan yhteydessä annettujen tietojen ja todisteiden paikkansapitävyyteen, mukaan lukien muut asiamiehet, sivukonttorit tai yksiköt, joille toimintoja ulkoistetaan. Epäselvissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkistettava, että saadut tiedot pitävät paikkansa.

³⁰ Pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/635/ETY (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

³¹ Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23 päivänä huhtikuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

- (32) Tässä direktiivissä määritetään vähimmäisvaltuudet, jotka toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valvoessaan, että maksulaitokset noudattavat tätä direktiiviä, ja näitä valtuuksia olisi käytettävä kunnioittaen perusoikeuksia, mukaan lukien oikeus yksityisyyteen. Käytettäessä kyseisiä valtuuksia, jotka voivat aiheuttaa vakavia ristiriitoja yksityis- ja perhe-elämää, kotia sekä viestien kunnioittamista koskevien oikeuksien kanssa, jäsenvaltioilla olisi oltava käytössä riittävät ja tehokkaat suojatoimet esimerkiksi mahdollisen väärinkäytön ja mielivaltaisuuden varalta, tarvittaessa edellyttämällä ennakkolupaa kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaiselta.
- (33) On tärkeää varmistaa, että kaikki rahansiirtopalvelun tarjoajat saatetaan tiettyjen oikeudellisten ja sääntelyyn liittyvien vähimmäisvaatimusten piiriin. Tämän vuoksi on toivottavaa edellyttää, että kaikkien rahansiirtopalvelua tarjoavien henkilöllisyys ja olinpaikka rekisteröidään, mukaan lukien henkilöt, jotka eivät pysty täyttämään kaikkia maksulaitostoimiluvan myöntämisehtoja. Tämä lähestymistapa noudattaa rahanpesunvastaisen toimintaryhmän erityissuosituksen VI periaatteita, joiden mukaan on tarpeen säätää mekanismista, jolla sellaisia maksupalveluntarjoajia, jotka eivät pysty täyttämään kaikkia kyseisen suosituksen ehtoja, voitaisiin kuitenkin kohdella maksulaitoksina. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi kirjattava tällaiset henkilöt maksulaitosrekisteriin jättäen soveltamatta toimiluvan myöntämisehtoja tai osaa niistä. On kuitenkin tärkeää asettaa poikkeusmahdollisuuden soveltamiselle tiukat vaatimukset, jotka koskevat maksutapahtumien määrää. Tällaisen poikkeuksen nojalla toimivilla maksulaitoksilla ei pitäisi olla sijoittautumisoikeutta eikä palveluiden tarjoamisvapautta eivätkä ne saisi välillisesti käyttää näitä oikeuksia maksujärjestelmän jäseninä.
- (34) On tärkeää, että kaikilla maksupalveluntarjoajilla on pääsy maksujärjestelmien teknisiä infrastruktuureja koskeviin palveluihin. Tällaiseen pääsyyn olisi kuitenkin sovellettava tarkoituksenmukaisia vaatimuksia maksujärjestelmien eheyden ja vakauden varmistamiseksi. Jokaisen maksupalveluntarjoajan olisi maksujärjestelmän jäsenyyttä hakiessaan toimitettava maksujärjestelmän jäsenille näyttö siitä, että sen sisäiset järjestelyt ovat riittävän vahvat kaikenlaisten riskien varalta. Muun muassa neljän osapuolen korttijärjestelmät ja suuremmat tilisiirto- ja suoraveloitussuunnitelmat sisältyvät tavallisesti näihin maksujärjestelmiin. Jotta voidaan varmistaa erilaisten toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajaryhmien yhtäläinen kohtelu kaikkialla unionissa niiden toimilupaehdot huomioon ottaen, on tarpeen selvittää sääntöjä, jotka koskevat pääsyä maksupalvelumarkkinoille ja maksujärjestelmiin.
- (35) Olisi säädettävä siitä, että näitä toimiluvan saaneita maksulaitoksia ja luottolaitoksia kohdellaan syrjimättömästi niin, että kaikki sisämarkkinoilla kilpailevat maksupalveluntarjoajat voivat käyttää kyseisten maksujärjestelmien teknisten infrastruktuurien palveluita samoin edellytyksin. On tarkoituksenmukaista säätää toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajien ja tämän direktiivin mukaisesta poikkeuksesta tai direktiivin 2009/110/EY 3 artiklan mukaisesta poikkeusluvasta hyötyvien maksupalveluntarjoajien erilaisesta kohtelusta niiden vakauden valvontaa koskevien säännösten erojen vuoksi. Erot hintaehdoissa pitäisi sallia vain, jos niiden perusteena käytetään eroja maksupalveluntarjoajille aiheutuneissa kustannuksissa. Tämä ei saisi vaikuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY³² mukaiseen jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa pääsyä systeemiriskin kannalta tärkeisiin järjestelmiin eikä rajoittaa Euroopan keskuspankin ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) toimivaltaa, joka koskee pääsyä maksujärjestelmiin.

³²

Selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (36) Jäsenvaltiot ovat myöntäneet tietyissä tapauksissa tietyille maksupalveluntarjoajille välillisen pääsyn nimettyihin maksujärjestelmiin direktiivin 98/26/EY säännösten mukaisesti. Tällaisen päätöksen tekeminen kuuluu kyseiselle jäsenvaltiolle. Maksupalveluntarjoajien tasapuolisen kilpailun varmistamiseksi tässä direktiivissä olisi kuitenkin säädettävä, että jos jäsenvaltio on myöntänyt maksupalveluntarjoajalle välillisen pääsyn tällaisiin järjestelmiin, muihin maksupalveluntarjoajiin, jotka ovat samassa tilanteessa, olisi sovellettava samaa syrjimätöntä kohtelua.
- (37) Tietyistä kolmen osapuolen maksujärjestelmistä, joissa järjestelmä toimii sekä maksajan että maksunsaajan ainoana maksupalveluntarjoajana, on tullut viime vuosina varteenotettavia toimijoita maksujen käsittelyn markkinoilla. Sen vuoksi ei ole enää perusteltua antaa näille järjestelmille mahdollisuutta hyötyä poikkeuksesta, joka koskee pääsyn antamista muille maksupalveluntarjoajille, jos muut maksujärjestelmät eivät voi hyötyä kyseisenkaltaisesta poikkeuksesta.
- (38) Olisi vahvistettava säännöstö maksupalveluita koskevien ehtojen avoimuuden ja tietojenantovaatimusten varmistamiseksi.
- (39) Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa maksutapahtumiin, jotka toteutetaan käteisenä, koska käteismaksupalveluiden sisämarkkinat ovat jo olemassa, eikä myöskään maksutapahtumiin, jotka toteutetaan paperisekkeinä, sillä niiden luonteen vuoksi niitä ei voida käsitellä yhtä tehokkaasti kuin muita maksuvälineitä. Hyvän toimintatavan tällä alalla tulisi kuitenkin perustua tässä direktiivissä vahvistettuihin periaatteisiin.
- (40) Koska kuluttajat ja yritykset eivät ole samassa asemassa, nämä ryhmät eivät tarvitse samantasoista suojaa. Vaikka on tärkeää taata kuluttajien oikeudet säännöksiin, joista ei voi poiketa sopimuksella, on kohtuullista sallia yritysten ja järjestöjen sopia toisin, kun ne eivät toimi suhteessa kuluttajiin. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus säätää, että komission suosituksessa 2003/361/EY³³ määriteltyjä mikroyrityksiä olisi kohdeltava samalla tavoin kuin kuluttajia. Tiettyjen tämän direktiivin keskeisten säännösten olisi joka tapauksessa olla aina sovellettavissa käyttäjän asemasta riippumatta.
- (41) Tässä direktiivissä olisi määritettävä maksupalveluntarjoajien velvoitteet antaa tietoja maksupalvelunkäyttäjille, jotta nämä saisivat maksupalveluista kaikkialla yhtä korkeatasoista ja selkeää tietoa maksupalveluista voidakseen tehdä perusteltuja valintoja vapaasti EU:ssa. Avoimuuden nimissä tässä direktiivissä olisi säädettävä yhdenmukaistetuista vaatimuksista, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tarvittavat ja riittävät tiedot sekä maksupalvelusopimuksesta että maksutapahtumista. Maksupalveluiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava säätää vain tämän direktiivin mukaisista tietojenantosäännöksistä.
- (42) Kuluttajia olisi suojattava sopimattomilta ja harhaanjohtavilta menettelyiltä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY³⁴ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY³⁵ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY³⁶

³³ Mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annettu komission suositus 2003/361/EY (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

³⁴ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

³⁵ Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

³⁶ Kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).

mukaisesti. Kyseisissä direktiiveissä olevat lisäsäännökset ovat edelleen sovellettavia. Tässä direktiivissä ja direktiivissä 2002/65/EY säädettyjen, ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevien vaatimusten keskinäinen suhde olisi kuitenkin erityisesti täsmennettävä.

- (43) Vaadittavien tietojen olisi oltava oikeassa suhteessa käyttäjien tarpeisiin, ja ne olisi välitettävä vakioformaattilla. Erillistä maksutapahtumaa koskevien tietojenantovaatimusten olisi kuitenkin oltava erilaiset kuin vaatimukset, jotka koskevat useita maksutapahtumia kattavaa puitesopimusta.
- (44) Käytännössä puitesopimukset ja niiden soveltamisalaan kuuluvat maksutapahtumat ovat paljon yleisempiä ja taloudellisesti merkittävämpiä kuin erilliset maksutapahtumat. Puitesopimusta edellytetään, jos on olemassa maksutili tai erityinen maksuväline. Sen vuoksi puitesopimuksista ennakolta annettavia tietoja koskevien vaatimusten olisi oltava suhteellisen kattavia, ja tiedot olisi aina toimitettava joko paperimuodossa tai muulla pysyvällä välineellä, kuten tiliotetulostimien tulosteilla, CD-ROM-levyillä, DVD-levyillä ja tietokoneiden kovalevyillä, joille voidaan tallentaa sähköpostia, ja verkkosivustoilla, kunhan nämä ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan ja mahdollistavat tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina. Maksupalveluntarjoajan ja -käyttäjän olisi kuitenkin voitava puitesopimuksessa sopia tavasta, jolla toteutuneita maksutapahtumia koskevat tiedot toimitetaan jälkikäteen, esimerkiksi siitä, että verkkopankkitoiminnassa kaikki maksutiliä koskevat tiedot asetetaan saataville verkkoon.
- (45) Erillisissä maksutapahtumissa maksupalveluntarjoajan olisi omasta aloitteestaan annettava aina vain olennaiset tiedot. Koska maksaja on yleensä läsnä maksutoimeksiantoa antaessaan, ei ole tarpeen edellyttää, että tiedot olisi aina toimitettava paperimuodossa tai muulla pysyvällä välineellä. Maksupalveluntarjoaja voi antaa tietoja suullisesti palvelupisteessä tai saattaa ne muutoin helposti saataville esimerkiksi pitämällä maksupalvelun ehdot esillä toimitiloissaan olevalla ilmoitustaululla. Lisäksi olisi ilmoitettava, missä yksityiskohtaisemmat lisätiedot ovat saatavilla (esimerkiksi verkkosivuston osoite). Olennaisen tärkeät tiedot olisi kuitenkin kuluttajan sitä pyytäessä annettava paperimuodossa tai muulla pysyvällä välineellä.
- (46) Tässä direktiivissä olisi säädettävä kuluttajan oikeudesta saada olennaiset tiedot maksutta ennen sitovan maksupalvelusopimuksen tekemistä. Kuluttajan pitäisi myös voida milloin tahansa sopimussuhteen aikana pyytää ennakolta annettavia tietoja sekä puitesopimuksen paperimuodossa ja maksutta voidakseen vertailla maksupalveluntarjoajien palveluita ja niiden ehtoja sekä todentaa sopimukseen perustuvat oikeutensa ja velvoitteensa riitatilanteissa. Näiden säännösten olisi oltava direktiivin 2002/65/EY mukaiset. Tässä direktiivissä olevat säännökset, jotka koskevat nimenomaan maksuttomia tietoja, eivät saisi johtaa siihen, että kuluttajille annettavien tietojen antamisesta on mahdollista veloittaa maksuja muiden sovellettavien direktiivien nojalla.
- (47) Tavassa, jolla maksupalveluntarjoajan on annettava vaaditut tiedot maksupalvelunkäyttäjälle, olisi otettava huomioon maksupalvelunkäyttäjän tarpeet sekä käytännön tekniset näkökohdat ja kustannustehokkuus riippuen siitä, mitä kyseisessä maksupalvelusopimuksessa on sovittu. Tämän vuoksi tässä direktiivissä olisi erotettava kaksi tapaa, joilla maksupalveluntarjoajan on annettava tietoa: tiedot olisi joko ilmoitettava, eli maksupalveluntarjoajan olisi aktiivisesti tiedotettava niistä tässä direktiivissä tarkoitettuna ajankohtana ilman maksupalvelunkäyttäjän esittämää pyyntöä, tai tiedot olisi asetettava maksupalvelunkäyttäjän saataville ottaen huomioon hänen mahdollisesti esittämänsä lisätietopyynnöt. Jälkimmäisessä tapauksessa maksupalvelunkäyttäjän olisi ryhdyttävä aktiivisiin toimiin tietojen saamiseksi, kuten pyydettävä niitä nimenomaisesti maksupalveluntarjoajalta, kirjoittauduttava sisään pankkitiliin liittyvään postilaatikkoon tai

tulostettava tiliotteita käyttäen pankkikorttia. Tällaisia tapauksia varten maksupalveluntarjoajan olisi varmistettava, että tietoihin pääsy on mahdollinen ja että tiedot ovat maksupalvelunkäyttäjän saatavilla.

- (48) Kuluttajan olisi saatava perustiedot toteutetuista maksutapahtumista ilman lisämaksuja. Kun kyse on erillisestä maksutapahtumasta, maksupalveluntarjoajan ei pitäisi periä eri maksua tällaisista tiedoista. Myös puitesopimukseen perustuvista maksutapahtumista myöhemmin toimitettavat kuukausittaiset tiedot olisi annettava maksutta. Hinnottelun avoimuuden merkityksen sekä asiakkaiden toisistaan poikkeavien tarpeiden vuoksi osapuolten olisi kuitenkin voitava sopia, että tiheämmin väliajoin annettavista tiedoista tai lisätiedoista peritään maksu. Jotta erilaiset kansalliset käytännöt voitaisiin ottaa huomioon, jäsenvaltioiden olisi voitava antaa sääntöjä, joiden mukaan maksutilin kuukausittaiset paperimuotoiset tiliotteet annetaan aina maksutta.
- (49) Asiakkaiden liikkuvuuden helpottamiseksi kuluttajien olisi voitava irtisanoa puitesopimus vuoden kuluttua ilman kuluja. Sovittu irtisanomisaika ei saisi olla kuluttajille yhtä kuukautta pidempi eikä maksupalveluntarjoajille kahta kuukautta lyhyempi. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa maksupalveluntarjoajan veloitteeseen poikkeusolosuhteissa irtisanoa maksupalvelusopimus muun asiaankuuluvan unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla; tällaista lainsäädäntöä on esimerkiksi rahanpesusta ja terrorismin rahoittamisesta, toimenpiteistä varojen jäädyttämiseksi tai rikosten torjuntaan ja tutkintaan liittyvistä erityistoimenpiteistä annettu lainsäädäntö.
- (50) Pienmaksuvälineiden olisi oltava halpa ja helppokäyttöinen vaihtoehto hinnaltaan edullisten tavaroiden ja palvelujen maksamiseen, eikä niihin pitäisi kohdistaa liiallisia vaatimuksia. Niitä koskevat tietojenantovaatimukset ja niiden toteuttamista koskevat säännöt olisi sen vuoksi rajoitettava koskemaan olennaisia tietoja ottaen samalla huomioon tekniset ominaisuudet, joita pienmaksuvälineillä voidaan oikeutetusti odottaa olevan. Kevyemmistä vaatimuksista huolimatta maksupalvelunkäyttäjien suojan pitäisi olla riittävä ottaen huomioon, että kyseisiin maksuvälineisiin ja erityisesti ennaltamaksettuihin maksuvälineisiin liittyvät riskit ovat vähäisiä.
- (51) On tarpeen vahvistaa perusteet, joiden mukaan kolmansilla palveluntarjoajilla on mahdollisuus tutustua sellaisiin tietoihin ja käyttää sellaisia tietoja, jotka koskevat toisen maksupalveluntarjoajan pitämällä maksupalvelunkäyttäjän tilillä olevien varojen saatavuutta. Sekä kolmannen palveluntarjoajan että maksupalvelunkäyttäjän tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan olisi täytettävä erityisesti tässä direktiivissä vahvistetut tai tarkoitetut taikka EPV:n ohjeisiin sisältyvät välttämättömät tietosuoja- ja turvallisuusvaatimukset. Maksajien olisi annettava kolmannelle palveluntarjoajalle nimenomainen lupa tutustua maksutiliinsä, ja niitä olisi informoitava asianmukaisesti tällaisen käytön laajuudesta. Sellaisten muiden maksupalveluntarjoajien kehittymisen mahdollistamiseksi, jotka eivät voi ottaa vastaan talletuksia, luottolaitosten on tarpeen antaa niille tietoja varojen saatavuudesta, jos maksaja on antanut suostumuksen tällaisten tietojen välittämiseen maksuvälineen myöntäneelle maksupalveluntarjoajalle.
- (52) Maksupalvelunkäyttäjien ja -tarjoajien oikeuksia ja velvoitteita olisi mukautettava asianmukaisesti aina, kun käytetään maksutoimeksiantopalvelua, sen ottamiseksi huomioon, että tapahtumaan osallistuu kolmas maksupalveluntarjoaja. Erityisen tasapainoisen vastuunjaon tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan ja tapahtumaan osallistuvan kolmannen palveluntarjoajan välillä olisi pakotettava ne ottamaan vastuu määräysvallassaan olevista tapahtuman osista ja annettava selkeät viitteet vastuussa olevasta osapuolesta, jos ilmenee ongelmia. Petoksen tai riidan tapauksessa kolmannelle palveluntarjoajalla olisi oltava erityinen velvoite antaa maksajalle ja tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle tapahtumien viitetiedot ja kyseiseen tapahtumaan liittyvää toimilupaa koskevat tiedot.

- (53) Oikeudettomien tai virheellisesti toteutettujen maksutapahtumien riskien ja seurausten lievittämiseksi maksupalvelunkäyttäjän olisi ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle mahdollisimman pian kaikki oikeudettomiksi tai virheellisesti toteutetuiksi väitetyt maksutapahtumat edellyttäen, että maksupalveluntarjoaja on täyttänyt tämän direktiivin mukaiset tietojenantovelvoitteensa. Jos maksupalvelunkäyttäjä on noudattanut ilmoittamista koskevaa määräaikaa, kyseiset vaateet olisi voitava esittää kansallisen lainsäädännön mukaisten vanhentumisaikojen kuluessa. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa maksupalvelunkäyttäjien ja -tarjoajien välisiin muihin vaateisiin.
- (54) Jos maksutapahtuma on toteutettu oikeudettomasti, maksajalle olisi palautettava välittömästi kyseisen maksutapahtuman summa. Maksajalle aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi palautuksen tilillepanon arvopäivän olisi oltava viimeistään päivä, jona kyseinen summa on veloitettu. Jotta voitaisiin kannustaa maksupalvelunkäyttäjää ilmoittamaan viipymättä palveluntarjoajalleen maksuvälineen varastamisesta tai katoamisesta ja sillä tavoin vähentää oikeudettomien maksutapahtumien riskiä, maksupalvelunkäyttäjän vastuun määrän olisi oltava erittäin rajattu, ellei maksupalvelunkäyttäjä ole toiminut petollisesti tai syylistynyt törkeään huolimattomuuteen. Tässä yhteydessä näyttää siltä, että 50 euron summa on riittävä sen varmistamiseksi, että käyttäjille tarjotaan yhdenmukainen ja korkeatasoinen suoja koko unionissa. Kun käyttäjät ovat ilmoittaneet maksupalveluntarjoajalle maksuvälineensä mahdollisesta väärinkäytöstä, käyttäjiä ei enää pitäisi vaatia vastaamaan kyseisen välineen luvottomasta käytöstä johtuvista vahingoista. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa maksupalveluntarjoajien vastuuseen omien tuotteidensa teknisestä turvallisuudesta.
- (55) Maksupalvelunkäyttäjän mahdollisen huolimattomuuden arvioimisessa olisi otettava huomioon kaikki olosuhteet. Väitetyn huolimattomuuden todisteet ja sen vakavuusaste olisi yleensä arvioitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Maksuvälineen tarjoamiseen ja käyttöön liittyviä sopimusehtoja, joiden vaikutuksesta kuluttajan todistustaakka kasvaisi tai liikkeeseenlaskijan todistustaakka kevenisi, olisi pidettävä mitätöityinä ja mitättöminä. Erityistilanteissa ja varsinkin silloin, kun maksuvälinettä ei käytetä myyntipaikassa, kuten internetissä suoritettavien verkkomaksujen tapauksessa, maksupalveluntarjoajaa on aiheellista vaatia esittämään todisteet väitetyistä huolimattomuudesta, koska maksajan mahdollisuudet esittää todisteita ovat tuolloin erittäin rajalliset.
- (56) Oikeudettomia maksutapahtumia koskevaa tappionjakoa olisi säänneltävä. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa on kyse petollisesta tai törkeän huolimattomasta toiminnasta, kuluttajaa ei pitäisi milloinkaan velvoittaa maksamaan 50 euron enimmäismäärän ylittävää summaa, jos hänen tililtään on toteutettu oikeudeton maksutapahtuma. Maksupalvelunkäyttäjiin, jotka eivät ole kuluttajia, voidaan soveltaa eri säännöksiä, sillä kyseiset käyttäjät voivat tavallisesti paremmin arvioida petosriskin ja toteuttaa vastatoimia.
- (57) Tässä direktiivissä olisi annettava kuluttajien suojaamiseksi säännöt palautuksesta, kun toteutettu maksutapahtuma ylittää kohtuullisena pidettävän summan. Maksajalle aiheutuvan taloudellisen haitan ehkäisemiseksi on tarpeen varmistaa, että palautuksen tilillepanon arvopäivä on viimeistään päivä, jona kyseinen summa on veloitettu. Kun on kyse suoraveloituksista, maksupalveluntarjoajien olisi voitava myöntää asiakkailleen vielä tätä edullisempia ehtoja, ja asiakkailta olisi oltava ehdoton oikeus palautukseen kaikista riitautetuista maksutapahtumista. Tämä ehdoton oikeus palautukseen, jolla taataan korkein mahdollinen kuluttajansuojan taso, ei ole kuitenkaan perusteltu silloin, kun kauppias on jo täyttänyt sopimusvelvoitteensa ja kyseinen tavara tai palvelu on jo kulutettu. Jos käyttäjä esittää maksutapahtumaa koskevan palautusvaatimuksen, palautusoikeudet eivät saisi vaikuttaa maksajan vastuuseen suhteessa maksunsajaan maksun perustana olevan oikeussuhteen nojalla, esimerkiksi tilatuista, kulutetuista tai laillisesti veloitetuista tavaroista tai palveluista, eikä käyttäjien oikeuteen peruuttaa maksutoimeksianto.

- (58) Taloutensa suunnittelemiseksi ja maksuvelvoitteidensa täyttämiseksi ajallaan kuluttajilla ja yrityksillä on oltava varmuus siitä, kuinka kauan maksutoimeksiannon toteuttaminen kestää. Tämän vuoksi tällä direktiivillä pitäisi ottaa käyttöön ajankohta, jona oikeudet ja velvoitteet tulevat voimaan, erityisesti silloin kun maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksutoimeksiannon, mukaan lukien ajankohta, jona sillä on ollut tilaisuus vastaanottaa maksutoimeksianto maksupalvelusopimuksessa sovittuja viestintävälineitä käyttäen riippumatta aiemmasta osallistumisestaan maksutoimeksiannon laatimiseen ja toimittamiseen, kuten turvallisuuden ja varojen saatavuuden tarkastaminen, PIN-koodin käyttöä koskevat tiedot tai maksulupauksen antaminen. Maksutoimeksiannon vastaanottamisen olisi lisäksi tapahduttava silloin, kun maksajan maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksutoimeksiannon, jolla maksajan tiliä veloitetaan. Tässä yhteydessä ei pitäisi olla merkitystä sillä, minä päivänä tai ajankohtana maksunsaaja toimittaa palveluntarjoajalleen maksutoimeksiantoja, joilla on määrä periä esimerkiksi korttimaksuja tai suoraveloituksia, tai maksupalveluntarjoaja myöntää maksunsaajalle ennakkorahoitusta kyseisille määriksi (tilille annettavan ehdollisen luoton muodossa). Käyttäjien olisi voitava luottaa siihen, että täydellinen ja voimassa oleva maksutoimeksianto toteutetaan asianmukaisesti, jos maksupalveluntarjoajalla ei ole sopimukseen tai lakiin perustuvaa kieltäytymisperustetta. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy toteuttamasta maksutoimeksiantoa, kieltäytymisestä ja sen perusteista olisi sen vuoksi ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle mahdollisimman pian unionin ja kansallisen lainsäädännön vaatimuksia noudattaen.
- (59) Kun otetaan huomioon, millä nopeudella maksutapahtumia nykyaikaisissa täysin automaattisissa maksujärjestelmissä käsitellään, minkä vuoksi maksutoimeksiantoja ei tietyn ajankohdan jälkeen voida peruuttaa ilman manuaalisesta käsittelystä aiheutuvia suuria kustannuksia, on tarpeen asettaa selkeä määräaika maksun peruutukselle. Maksupalvelun ja -toimeksiannon tyypistä riippuen ajankohtaa voidaan kuitenkin muuttaa osapuolten välisellä sopimuksella. Peruuttamista olisi sovellettava tässä yhteydessä vain maksupalvelunkäyttäjän ja -tarjoajan väliseen suhteeseen, eikä se siten vaikuta maksutapahtumien peruuttamattomuuteen ja lopullisuuteen maksujärjestelmissä.
- (60) Tällainen peruuttamattomuus ei saisi vaikuttaa joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyyn maksupalveluntarjoajan oikeuteen tai velvoitteeseen palauttaa maksajalle toteutetun maksutapahtuman summa, jos maksaja ja maksunsaaja ovat riitautuneet keskenään, maksajan puitesopimuksen tai kansallisten lakien, asetusten, hallinnollisten määräysten tai ohjeiden nojalla. Tällaista palautusta olisi pidettävä uutena maksutoimeksiantona. Näitä tapauksia lukuun ottamatta maksutoimeksiannon perustana olevaan oikeussuhteeseen liittyvät oikeudelliset riidat olisi ratkaistava yksinomaan maksajan ja maksunsaajan kesken.
- (61) Täysin yhdenmukaisen automaattisen maksujen käsittelyn (straight-through processing) ja maksupalvelunkäyttäjien välisten velvoitteiden noudattamiseen liittyvän oikeusvarmuuden kannalta on välttämätöntä, että maksajan siirtämä summa hyvitetään maksunsaajan tilille kokonaisuudessaan. Tämän vuoksi maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuvilla välittäjillä ei pitäisi olla mahdollisuutta tehdä siirrettävästä summasta vähennyksiä. Maksunsaajilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus tehdä maksupalveluntarjoajansa kanssa sopimus, jonka nojalla viimeksi mainittu voi vähentää omat kulunsa. Jotta maksunsaaja voi tarkistaa, että maksettava summa on maksettu oikein, maksutapahtumasta myöhemmin toimitettavien tietojen olisi kuitenkin sisällettävä siirrettyjen varojen kokonaissumman lisäksi kaikkien kulujen määrä.
- (62) Kokemusten mukaan kulujen jakaminen maksajan ja maksunsaajan kesken on tehokkain järjestelmä, sillä se helpottaa täysin yhdenmukaista automaattista maksujen käsittelyä. Sen vuoksi olisi säädettävä, että maksupalveluntarjoajien on veloitettava yleensä kulut suoraan maksajalta ja maksunsaajalta. Tätä olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan, jos

maksutapahtuma ei edellytä valuutanmuuntoa. Veloitettavien kulujen määrä voi olla myös nolla, koska tämän direktiivin säännökset eivät saisi vaikuttaa käytäntöihin, joissa maksupalveluntarjoaja ei veloita kuluttajilta maksua tilien hyvittämisestä. Sopimusehdoista riippuen maksupalveluntarjoaja voi vastaavasti veloittaa ainoastaan maksunsaajalta (kauppiaalta) maksun maksupalvelun käytöstä, jolloin maksajalle ei aiheudu kuluja. Maksujärjestelmät voivat veloittaa maksun liittymismaksun muodossa. Siirrettävää summaa ja veloitettavia kuluja koskevat säännökset eivät vaikuta suoraan hinnoitteluun maksupalveluntarjoajien tai välittäjien välillä.

- (63) Erilaiset kansalliset käytännöt maksun veloittamisessa tietyn maksuvälineen käytöstä, jäljempänä 'lisämaksun veloittaminen', ovat johtaneet äärimmäisen heterogeeniseen tilanteeseen unionin maksumarkkinoilla ja aiheuttaneet sekaannusta kuluttajien keskuudessa erityisesti sähköisen kaupankäynnin ja rajatylittävän toiminnan yhteydessä. Kauppiat, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, joissa lisämaksun veloittaminen on sallittua, tarjoavat tuotteita ja palveluita jäsenvaltioissa, joissa se on kiellettyä mutta joissa ne silti veloittavat kuluttajilta lisämaksun. Vahvoja perusteita lisämaksun veloituskäytäntöjen tarkistamiseen tukee myös se seikka, että asetuksella (EU) N:o xxx/yyyy otetaan käyttöön korttipohjaisista maksuista veloitettavia monenvälisiä toimitusmaksuja koskevat säännöt. Koska toimitusmaksut ovat pääasiallisia syitä siihen, että useimmat korttimaksut ovat kalliita, ja koska lisämaksun veloittaminen rajoittuu käytännössä korttipohjaisiin maksuihin, toimitusmaksuja koskevia sääntöjä olisi täydennettävä lisämaksun veloittamista koskevien sääntöjen tarkistamisella. Kustannusten avoimuuden ja tehokkaimpien maksuvälineiden käytön edistämiseksi jäsenvaltiot ja maksupalveluntarjoajat eivät saisi estää maksunsaajaa pyytämästä maksajalta maksua tietyn maksuvälineen käytöstä ottaen asianmukaisesti huomioon direktiivin 2011/83/EU säännökset. Maksunsaajan oikeutta pyytää lisämaksua olisi kuitenkin sovellettava vain niihin maksuvälineisiin, joita koskevia toimitusmaksuja ei säännellä. Tämän odotetaan toimivan mekanismina, joka ohjaa edullisimpien maksuvälineiden käyttöön.
- (64) Maksujen tehostamiseksi kaikkialla unionissa olisi säädettävä, että kaikkien sellaisten maksajan käynnistämien maksutapahtumien, mukaan lukien tilisiirrot ja rahansiirrot, jotka ovat euromääräisiä tai euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuutan määräisiä, toteuttamisajan olisi oltava enintään yksi päivä. Kaikkiin muihin maksuihin, kuten maksunsaajan käynnistämiin tai tämän välityksellä käynnistettyihin maksuihin, esimerkiksi suoraveloituksiin ja korttimaksuihin, olisi sovellettava samaa yhden päivän toteuttamisaikaa, elleivät maksupalveluntarjoaja ja maksaja ole nimenomaisesti sopineet pidemmästä toteuttamisajasta. Kyseisiä määräaikoja olisi oltava mahdollista jatkaa yhdellä työpäivällä, jos maksutoimeksianto annetaan kirjallisena. Näin maksupalveluita voidaan edelleen tarjota niille kuluttajille, jotka ovat tottuneet käyttämään ainoastaan paperiasiakirjoja. Suoraveloitujärjestelmää käytettäessä maksunsaajan maksupalveluntarjoajan olisi toimitettava veloituspyyntö maksunsaajan ja maksupalveluntarjoajan sopimassa määräajassa, jotta maksu voidaan suorittaa sovittuna maksupäivänä. Ottaen huomioon, että maksuinfrastruktuurit ovat usein hyvin tehokkaita, jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai asettaa tarvittaessa yhtä työpäivää lyhyempi toteuttamisaika, jotta palvelutaso ei heikentyisi nykyisestä.
- (65) Rahamäärältään täysimääräistä toteuttamista ja toteuttamisaikaa koskevien säännösten olisi muodostettava hyvä käytäntö niitä tapauksia varten, joissa toinen palveluntarjoajista ei ole sijoittautunut unioniin.
- (66) Voidakseen tehdä valintoja maksupalvelunkäyttäjien on tärkeää tietää, mitä kustannuksia ja maksuja maksupalveluista todellisuudessa aiheutuu. Läpinäkymättömien hinnoittelumenetelmien käyttöä ei sen vuoksi pitäisi sallia, sillä yleisesti tunnustetaan, että käyttäjien on tällaisten menetelmien vuoksi erittäin vaikea selvittää maksupalvelun todellista hintaa. Varsinkaan käyttäjälle epäedullista arvopäivän määrittystä ei pitäisi sallia.

- (67) Maksujärjestelmän kitkattoman ja tehokkaan toiminnan edellytyksenä on, että käyttäjä voi luottaa siihen, että maksupalveluntarjoaja toteuttaa maksutapahtuman oikein ja sovitussa ajassa. Yleensä palveluntarjoaja kykenee arvioimaan riskit, joita maksutapahtumaan sisältyy. Juuri palveluntarjoaja on se, joka tarjoaa maksujärjestelmän, tekee järjestelyitä väärin ohjattujen tai kohdennettujen varojen palauttamiseksi ja päättää useimmissa tapauksissa maksutapahtumassa mukana olevista välittäjistä. Näiden näkökohtien perusteella on täysin asianmukaista asettaa maksupalveluntarjoaja vastuuseen käyttäjältä hyväksymänsä maksutapahtuman toteuttamisesta, lukuun ottamatta epätavallisia ja ennalta arvaamattomia olosuhteita sekä maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tekoja ja laiminlyöntejä, jos ainoastaan maksunsaaja on vastuussa maksupalveluntarjoajan valinnasta. Jotta maksaja ei kuitenkaan jäisi ilman suojaa sellaisissa epätodennäköisissä tapauksissa, joissa saattaa jäädä epäselväksi (*non liquet*), onko maksunsaajan maksupalveluntarjoaja asianmukaisesti vastaanottanut maksettavan määrän vai ei, todistustaakan olisi oltava maksajan maksupalveluntarjoajalla. Pääsääntöisesti voidaan odottaa, että välittävä laitos, tavallisesti puolueeton elin kuten keskuspankki tai selvitysyhteisö, joka siirtää maksettavan määrän lähettävältä maksupalveluntarjoajalta vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle, säilyttää tilitiedot ja voi toimittaa ne jälkimmäiselle aina tarvittaessa. Aina kun maksettava määrä on hyvitetty vastaanottavan maksupalveluntarjoajan tilille, maksunsaajalle pitäisi syntyä välittömästi oikeus vaatia omaa maksupalveluntarjoajaansa hyvittämään maksu omalle tililleen.
- (68) Maksajan maksupalveluntarjoajan olisi otettava vastuu maksun oikeasta suorittamisesta, mukaan lukien erityisesti maksutapahtuman täysimääräisyys ja toteuttamisaika, sekä täysi vastuu muiden maksuketjun osapuolten laiminlyönnestä maksunsaajan tiliin saakka. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle ei ole maksettu koko määrää tai koko määrä maksetaan myöhässä, maksajan maksupalveluntarjoajan olisi mainitun vastuun seurauksena oikaistava maksutapahtuma tai palautettava maksajalle viipymättä kyseessä oleva osa maksutapahtumasta, tämän kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollisesti esitettäviä vaatimuksia. Maksupalveluntarjoajan vastuun vuoksi maksajaa tai maksunsaajaa ei pitäisi vaatia maksamaan virheelliseen maksuun liittyviä kustannuksia. Toteuttamatta jääneiden taikka virheellisesti tai myöhässä toteutettujen maksutapahtumien osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että maksupalveluntarjoajien oikeaisten maksujen arvopäivä ja oikein suoritettujen maksun arvopäivä ovat aina samat.
- (69) Tämän direktiivin olisi katettava ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän ja -tarjoajan väliset sopimusvelvoitteet ja -vastuut. Tilisiirtojen ja muiden maksupalveluiden asianmukainen toiminta kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat ja niiden välittäjät, kuten käsittelijät, ovat tehneet keskenään sopimuksia, joissa on sovittu niiden keskinäisistä oikeuksista ja velvoitteista. Vastuisiin liittyvät kysymykset muodostavat olennaisen osan kyseisistä yhdenmukaisista sopimuksista. Luotettavuuden takaamiseksi maksupalveluntarjoajien ja maksutapahtumaan osallistuvien välittäjien kesken on oltava oikeudellinen varmuus siitä, että maksupalveluntarjoaja, joka ei ole vastuussa, saa tappioistaan tai maksetuista summista korvauksen tämän direktiivin korvausvastuuta koskevien säännösten nojalla. Muut oikeudet ja takautumisoikeuden sisällön yksityiskohdat sekä se, miten vastuu virheellisestä maksutapahtumasta kohdistetaan vastuussa olevaan maksupalveluntarjoajaan tai välittäjään, olisi jätettävä määriteltäväksi sopimusjärjestelyillä.
- (70) Maksupalveluntarjoajan olisi voitava määrittää yksiselitteisesti tiedot, jotka tarvitaan maksutoimeksiannon toteuttamiseksi oikein. Jotta voitaisiin välttää pirstaleisuus eikä vaarannettaisi yhdenmukaisen maksujärjestelmien perustamista unioniin, jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saisi edellyttää, että maksutapahtumissa käytetään juuri tiettyä tunnistetta. Tämä ei saisi kuitenkaan estää jäsenvaltioita vaatimasta, että maksajan maksupalveluntarjoaja noudattaa asianmukaista huolellisuutta ja varmistaa, jos se on teknisesti mahdollista ilman manuaalista käsittelyä, yksilöllisen tunnisteiden johdonmukaisuuden, ja siinä tapauksessa, että

yksilöllinen tunniste osoittautuu epäjohdonmukaiseksi, kieltäytyy maksutoimeksiannon toteuttamisesta ja ilmoittaa siitä maksajalle. Maksupalveluntarjoajan vastuu olisi rajoitettava maksutapahtuman toteuttamiseen oikein maksupalvelunkäyttäjän maksutoimeksiannon mukaisesti.

- (71) Jotta voitaisiin helpottaa tehokasta petostentorjuntaa ja torjua maksupetoksia kaikkialla unionissa, olisi säädettävä tehokkaasta tietojenvaihdosta maksupalveluntarjoajien välillä, ja maksupalveluntarjoajien olisi voitava kerätä, käsitellä ja vaihtaa maksupetoksiin osallisten henkilöiden henkilötietoja. Tämän direktiivin mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY³⁷ sekä direktiivin 95/46/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001³⁸ saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia sääntöjä.
- (72) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, mukaan lukien oikeus yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus, oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja kielto syyttää ja rangaista oikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta. Tämä direktiivi on pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (73) Tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisen lainsäädännön säännösten tehokas täytäntöönpano on välttämätöntä. Sen vuoksi olisi luotava asianmukaiset menettelyt, joilla olisi mahdollista tehdä valituksia maksupalveluntarjoajista, jotka eivät noudata kyseisiä säännöksiä, ja varmistaa, että asianmukaisia, tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia määrätään tarvittaessa. Tämän direktiivin tehokkaan noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka noudattavat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010³⁹ säädettyjä edellytyksiä ja toimivat riippumattomasti suhteessa maksupalveluntarjoajiin. Avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle viranomaiset, jotka on nimetty, ja esitettävä lisäksi selkeä kuvaus tehtävistä, jotka niiden on hoidettava tämän direktiivin nojalla.
- (74) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että maksupalveluntarjoajien ja kuluttajien tässä direktiivissä tarkoitettuja oikeuksia ja velvoitteita koskevien riitojen ratkaisemiseksi on olemassa helposti saatavilla oleva ja edullinen tuomioistuimen ulkopuolinen menettely, sanotun kuitenkin rajoittamatta kuluttajien oikeutta viedä asia tuomioistuimeen. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 593/2008⁴⁰ säädetään, että kuluttaja ei sovellettavaa lakia koskevien sopimusehtojen perusteella menetä sen valtion lain pakottavien säännösten suojaa, jossa hänen vakinainen asuinpaikkansa on. Tehokkaan ja toimivan riidanratkaisumenettelyn osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että maksupalveluntarjoajat ottavat käyttöön tehokkaan kuluttajien valituksia koskevan menettelyn, jota kuluttajat voivat noudattaa ennen riidan siirtämistä tuomioistuimen ulkopuoliseen menettelyyn tai tuomioistuimen käsiteltäväksi. Valitusmenettelyn olisi

³⁷ Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁸ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

³⁹ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010 (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁴⁰ Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17 päivänä kesäkuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008 (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

sisällettävä lyhyet ja selkeästi määritellyt määräajat, joihin mennessä maksupalveluntarjoajan olisi vastattava valitukseen.

- (75) Jäsenvaltioiden olisi määritettävä, voisivatko toimilupien myöntämiseen maksulaitoksille nimetyt toimivaltaiset viranomaiset olla toimivaltaisia myös tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeuskeinoja koskevissa menettelyissä.
- (76) Tällä direktiivillä ei rajoiteta seurauksiin liittyvien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista tietojen ilmaisemisessa tai lähettämisessä ilmeneviä puutteita koskevan vastuun osalta.
- (77) Tällä direktiivillä ei pitäisi rajoittaa maksupalveluiden alv-kohteluun liittyvien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁴¹ säännösten soveltamista.
- (78) Oikeusvarmuuden vuoksi on tarkoituksenmukaista tehdä siirtymäjärjestelyitä, jotka mahdollistavat sen, että ennen tämän direktiivin voimaantuloa direktiivin 2007/64/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lainsäädännön mukaisen maksulaitostoiminnan aloittaneet henkilöt voivat jatkaa toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa määrätyn ajan.
- (79) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, kun suositukseen 2003/361/EY tehtävää viittausta mukautetaan kyseisen suosituksen muuttamisen yhteydessä ja kun maksupalveluntarjoajan toteuttamien maksutapahtumien keskimääräistä arvoa, jota käytetään kynnysarvona niiden jäsenvaltioiden tapauksessa, jotka soveltavat mahdollisuutta luopua (osasta) toimilupavaatimuksia pienempien maksulaitosten osalta, muutetaan inflaation ja merkittävän markkinakehityksen vuoksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (80) Tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komission olisi voitava tukeutua EPV:n asiantuntemukseen ja tukeen, ja EPV:n tehtävänä olisi oltava laatia ohjeita ja teknisiä sääntelystandardeja maksupalveluihin liittyvistä turvallisuusnäkökohdista ja jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä, joka koskee palveluiden tarjoamista ja toimiluvan saaneiden maksulaitosten perustamista muissa jäsenvaltioissa. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä kyseiset tekniset sääntelystandardit. Nämä erityistehtävät ovat täysin EPV:n aseman ja vastuiden mukaiset, sellaisina kuin ne määritellään EPV:n perustamisesta annetussa asetuksessa (EU) N:o 1093/2010.
- (81) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli maksupalveluiden sisämarkkinoiden yhdentymisen jatkamista, joka edellyttää useiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien lukuisten erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (82) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁴² mukaisesti sitoutuneet perustelluissa

⁴¹ Palveluista sisämarkkinoilla 28 päivänä marraskuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Lainsäätäjä pitää tämän direktiivin osalta tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

- (83) Direktiiviin 2007/64/EY tarvittavien muutosten suuren määrän vuoksi kyseinen direktiivi on aiheellista kumota ja korvata,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

⁴² Selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annettu jäsenvaltioiden ja komission yhteinen poliittinen lausuma (EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14).

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava maksupalveluntarjoajat seuraaviin kuuteen ryhmään:
 - a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁴³ 4 artiklan 1 alakohdan 1 alakohdassa tarkoitetut luottolaitokset, mukaan lukien kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa tarkoitetut niiden luottolaitosten unionissa sijaitsevat sivukonttorit, joilla on pääkonttori unionissa tai direktiivin 2013/36/EU 47 artiklan mukaisesti unionin ulkopuolella;
 - b) direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset;
 - c) postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluita;
 - d) tämän direktiivin 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut maksulaitokset;
 - e) Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit, silloin kun ne eivät toimi rahatai muina viranomaisina;
 - f) jäsenvaltiot tai niiden alueelliset tai paikalliset viranomaiset, silloin kun ne eivät toimi viranomaisina.
2. Tässä direktiivissä vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat maksupalveluehtojen avoimuutta ja maksupalveluihin liittyviä tietojenanto vaatimuksia sekä maksupalvelunkäyttäjien ja -tarjoajien oikeuksia ja velvoitteita, kun maksupalveluja tarjotaan tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintana.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan unionissa tarjottaviin maksupalveluihin, jos sekä maksajan että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja sijaitsevat tai maksutapahtuman yksinään toteuttava maksupalveluntarjoaja sijaitsee unionissa. Tämän direktiivin 78 artiklaa ja III osastoa sovelletaan myös maksutapahtumiin, jos vain yksi maksupalveluntarjoajista sijaitsee unionissa, niiden maksutapahtuman osien osalta, jotka toteutetaan unionissa.
2. Tämän direktiivin III osastoa sovelletaan minkä tahansa valuutan määräisiin maksupalveluihin. Tämän direktiivin IV osastoa sovelletaan euromääräisiin tai euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuutan määräisiin maksupalveluihin.
3. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kaikkia tai osaa tämän direktiivin säännöksistä direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdan 2–23 alakohdassa tarkoitettuihin laitoksiin, lukuun ottamatta mainitun artiklan 5 kohdan 2 ja 3 alakohdassa tarkoitettuja laitoksia.

⁴³

Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013 (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

3 artikla
Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

- a) yksinomaan käteisenä suoraan maksajalta maksunsaajalle ilman välittäjää toteutetut maksutapahtumat;
- b) maksutapahtumat maksajalta maksunsaajalle sellaisen kaupallisen asiamiehen välityksellä, jolla on lupa neuvotella tai tehdä tavaroiden tai palveluiden myynti- tai ostosopimus joko maksajan tai maksunsaajan puolesta;
- c) ammattimainen seteleiden ja metallirahojen fyysinen kuljetus, mukaan lukien niiden vastaanottaminen, käsittely ja luovuttaminen;
- d) maksutapahtumat, joissa on kyse ei-ammattimaisesta käteisrahan vastaanottamisesta ja luovuttamisesta voittoa tavoittelemattoman toiminnan tai hyväntekeväisyyden yhteydessä;
- e) palvelut, joissa maksunsaaja antaa tavaroiden tai palvelujen oston yhteydessä maksutapahtuman osana käteisrahaa maksajalle maksupalvelunkäyttäjän sitä nimenomaisesti pyydettyä juuri ennen maksutapahtuman toteuttamista;
- f) käteisoperaatiot, joissa varoja ei pidetä maksutilillä;
- g) maksutapahtumat, joiden perustana on jokin seuraavista maksupalveluntarjoajan asettamista dokumenteista, joiden tarkoituksena on asettaa varoja maksunsaajan käytettäväksi:
 - i. paperisekit, joita säännellään yhtäläisestä sekkilaista 19 päivänä maaliskuuta 1931 tehdyllä Geneven yleissopimuksella,
 - ii. edellä i alakohdassa tarkoitettujen paperisekkien kaltaiset paperisekit, joihin sovelletaan sellaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka ei ole 19 päivänä maaliskuuta 1931 tehdyn Geneven yleissopimuksen osapuoli,
 - iii. yhtäläisestä vekselilaista 7 päivänä kesäkuuta 1930 tehdyn Geneven sopimuksen mukaiset paperimuodossa olevat asetteet,
 - iv. edellä iii alakohdassa tarkoitettujen paperimuodossa olevien asetteiden kaltaiset asetteet, joihin sovelletaan sellaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka ei ole yhtäläisestä vekselilaista 7 päivänä kesäkuuta 1930 tehdyn Geneven yleissopimuksen osapuoli,
 - v. paperiset maksukupongit,
 - vi. paperiset matkasekit,
 - vii. Maailman postiliiton määrittelemät paperiset postiosoitukset;
- h) maksutapahtumat, jotka toteutetaan maksujärjestelmässä tai arvopapereiden selvitysjärjestelmässä selvitysosapuolten, keskusvastapuolen, selvitysyhteisön ja/tai keskuspankkien ja muiden järjestelmään osallistujien ja maksupalveluntarjoajien välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 29 artiklan soveltamista;
- i) maksutapahtumat, jotka liittyvät h alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai sijoituspalveluyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluita tarjoavien yhteissijoitusyritysten tai rahastoyhtiöiden ja muiden sellaisten yhteisöjen, jotka tarjoavat sijoituspalveluita, tai tahojen, jotka voivat pitää arvopapereita säilytyksessä, harjoittamaan arvopapereiden omaisuudenhoitoon, mukaan lukien osingot, tuotot tai muut jaetut tuotot, taikka lunastukseen tai myyntiin;

- j) maksupalveluiden tarjoamista tukevat palvelut, joista tekniset palveluntarjoajat huolehtivat saamatta siirrettäviä varoja missään vaiheessa haltuunsa, kuten tietojen käsittely ja tallentaminen, yksityisyyttä suojaavat palvelut, tietojen ja henkilöllisyyden todentaminen, tietotekniikan ja viestintäverkkojen tarjoaminen, maksupalveluissa käytettävien päätteiden ja laitteiden tarjoaminen ja ylläpitäminen, lukuun ottamatta maksutoimeksianto- ja tilitietopalveluita;
- k) palvelut, jotka perustuvat erityisiin välineisiin, jotka on suunniteltu tarkkaan määriteltyjen tarpeiden täyttämistä varten ja joita voidaan käyttää vain rajallisesti, koska kyseisen erityisen välineen haltija voi käyttää sitä tavaroiden tai palveluiden hankkimiseen ainoastaan välineen myöntäjän tiloissa tai välineen myöntäjän kanssa tehdyn suoran kaupallisen sopimuksen nojalla palveluntarjoajien rajallisessa verkossa tai koska sitä voidaan käyttää vain joidenkin tavaroiden tai palveluiden hankkimiseen;
- l) maksutapahtumat, jotka sähköisten viestintäverkkojen tai palveluiden tarjoajat toteuttavat, jos tapahtuma toteutetaan verkon tai palvelun käyttäjää varten ja digitaalisen sisällön hankintaa varten sähköisten viestintäpalveluiden liitännäispalveluina, riippumatta sisällön hankintaan tai kulutukseen käytettävästä laitteesta edellyttäen, että kunkin erillisen maksutapahtuman arvo on enintään 50 euroa ja maksutapahtumien kumulatiivinen arvo on enintään 200 euroa minkä tahansa laskutuskauksen aikana;
- m) maksupalveluntarjoajien sekä niiden asiamiesten tai sivukonttoreiden välillä niiden omaan lukuun toteutettavat maksutapahtumat;
- n) maksutapahtumat emoyrityksen ja sen tytäryrityksen välillä tai saman emoyrityksen tytäryritysten välillä ilman että muu maksupalveluntarjoaja kuin samaan konserniin kuuluva yritys toimii maksupalvelun välittäjänä.

4 artikla **Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1. 'kotijäsenvaltiolla' jompaakumpaa seuraavista:
 - i. jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajalla on sääntömääräinen kotipaikka; tai
 - ii. jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajan päätoimipaikka sijaitsee, jos sillä ei sen oman kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa;
2. 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole kotijäsenvaltio ja jossa maksupalveluntarjoajalla on asiamies tai sivukonttori taikka jossa se tarjoaa maksupalveluita;
3. 'maksupalvelulla' mitä tahansa liitteessä I mainittua liiketoimintaa;
4. 'maksulaitoksella' oikeushenkilöä, jolle on tämän direktiivin 10 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa maksupalveluiden tarjoamiseen ja toteuttamiseen kaikkialla unionissa;
5. 'maksutapahtumalla' maksajan käynnistämää tai maksajan puolesta käynnistettyä toimenpidettä taikka maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;

6. 'maksujärjestelmällä' varojensiirtojärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle ja/tai katteensiirrolle;
7. 'maksajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutoimeksiannon;
8. 'maksunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;
9. 'maksupalveluntarjoajalla' 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja laitoksia ja luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan poikkeusta 27 artiklan nojalla;
10. 'tiliä ylläpitävällä maksupalveluntarjoajalla' maksupalveluntarjoajaa, joka tarjoaa maksajalle maksutilejä ja hoitaa niitä;
11. 'kolmannella maksupalveluntarjoajalla' maksupalveluntarjoajaa, joka harjoittaa liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa;
12. 'maksupalvelunkäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;
13. 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, jonka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat maksupalvelusopimukset eivät liity kyseisen henkilön elinkeinon, liiketoiminnan tai ammatin harjoittamiseen;
14. 'puitesopimuksella' maksupalvelusopimusta, jota sovelletaan tulevien erillisten ja peräkkäisten maksutapahtumien toteuttamiseen ja joka voi sisältää maksutilin perustamista koskevat velvoitteet ja ehdot;
15. 'rahansiirrolla' maksupalvelua, jossa maksajalta vastaanotetaan varoja ilman maksutilin perustamista maksajan tai maksunsaajan nimiin ja jonka yksinomaisena tarkoituksena on siirtää vastaava summa maksunsaajalle tai muulle maksunsaajan puolesta toimivalle maksupalveluntarjoajalle ja/tai jossa varat vastaanotetaan maksunsaajan puolesta ja asetetaan tämän käyttöön;
16. 'maksutilillä' yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen;
17. 'varoilla' seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;
18. 'maksutoimeksiannolla' maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
19. 'arvopäivällä' viiteajankohtaa, jota maksupalveluntarjoaja käyttää laskiessaan korkoa varoille, jotka veloitetaan maksutililtä tai hyvitetään maksutilille;
20. 'viitekurssilla' valuutanmuunnon yhteydessä laskennan perustana käytettävää vaihtokurssia, jonka maksupalveluntarjoaja on asettanut saataville tai joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä;
21. 'todentamisella' menettelyä, jolla maksupalveluntarjoajan on mahdollista varmistaa tietyn maksuvälineen käyttäjän henkilöllisyys, mukaan lukien henkilökohtaisten turvatekijöiden käyttö tai henkilötietoasiakirjojen tarkistaminen;
22. 'asiakkaan vahvalla tunnistamisella' menettelyä, jota käytetään luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tunnistetietojen vahvistamisessa käyttäen kahta tai useampaa tekijää, jotka ryhmitellään tietämykseksi, hallinnaksi ja olennaiseksi osaksi; nämä ryhmät ovat riippumattomia toisistaan siten, että yhden rikkomisen ei aseta kyseenalaiseksi muiden

luotettavuutta; menettely on suunniteltu todentamistiedon luottamuksellisuuden suojaamiseksi;

23. 'viitekorolla' sovellettavan koron laskennan perustana käytettävää korkoa, joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä, jonka molemmat maksupalvelusopimuksen osapuolet voivat tarkistaa;
24. 'yksilöllisellä tunnisteella' maksupalveluntarjoajan maksupalvelunkäyttäjälle määrittämää kirjain-, numero- tai merkkiihdistelmää, joka maksupalvelunkäyttäjän on esitettävä, jotta toinen maksutapahtumaan liittyvä maksupalvelunkäyttäjä ja/tai tämän maksutili voidaan yksiselitteisesti määrittää;
25. 'asiamiehellä' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa maksupalveluita maksulaitoksen puolesta;
26. 'maksuvälineellä' henkilökohtaista välinettä ja/tai menettelytapoja, joista maksupalvelunkäyttäjät ja -tarjoajat ovat sopineet keskenään ja joita käytetään maksutoimeksiannon käynnistämiseksi;
27. 'etäviestintävälineellä' välinettä, jota voidaan käyttää maksupalvelusopimuksen tekemiseen ilman, että maksupalveluntarjoaja ja -käyttäjä ovat samaan aikaan paikalla;
28. 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi tallentaa kyseiselle käyttäjälle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen tulostamisen muuttumattomina;
29. 'mikroyrityksellä' yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohtana on suosituksen 2003/361/EY 6 päivänä toukokuuta 2003 päivitetyn toisinnon liitteessä olevassa 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
30. 'työpäivällä' päivää, jona maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuva maksajan maksupalveluntarjoaja tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on avoinna, jotta maksutapahtuma voidaan toteuttaa;
31. 'suoraveloituksella' maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan maksunsaajan aloitteesta, kun maksaja on antanut suostumuksensa joko maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen;
32. 'maksutoimeksiantopalvelulla' maksupalvelua, joka mahdollistaa pääsyn kolmannen maksupalveluntarjoajan tarjoamalle maksutilille, jolloin maksaja voi osallistua aktiivisesti maksutoimeksiannon käynnistämiseen tai kolmannen maksupalveluntarjoajan ohjelmistoon tai jolloin maksaja tai maksunsaaja voi käyttää maksuvälineitä toimittaakseen maksajan valtakirjat tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle;
33. 'tilitietopalvelulla' maksupalvelua, jolla maksupalvelunkäyttäjälle annetaan koottuja ja käyttäjäystävällisessä muodossa olevia tietoja yhdestä tai useammasta maksutilistä, jota yksi tai useampi tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja ylläpitää maksupalvelunkäyttäjälle;
34. 'sivukonttorilla' muuta sellaista liiketoimipaikkaa kuin päätoimipaikkaa, joka on osa maksulaitosta, joka ei ole oikeushenkilö ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain maksulaitoksen liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia; kaikkia maksulaitoksen yhteen jäsenvaltion perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina silloin, kun maksulaitoksen päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;
35. 'konsernilla' yritysryhmää, joka muodostuu emoyrityksestä, sen tytäryrityksistä sekä yrityksistä, joihin emoyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, sekä yrityksistä, joita sitoo toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde;

36. 'sähköisellä viestintäverkolla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY² artiklan a alakohdassa määriteltyä verkkoa;
37. 'sähköisellä viestintäpalvelulla' direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan c alakohdassa määriteltyä palvelua;
38. 'digitaalisella sisällöllä' direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyjä tavaroita tai palveluita.

II OSASTO

MAKSUPALVELUNTARJOAJAT

1 LUKU

Maksulaitokset

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖT

5 artikla

Toimilupahakemukset

Maksulaitostoimiluvan saamiseksi on kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille esitettävä hakemus ja seuraavat asiakirjat:

- a) toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti sen maksupalvelun tyyppi, jota on tarkoitus tarjota;
- b) liiketoimintasuunnitelma, jossa on mukana kolmea ensimmäistä tilikautta koskeva alustava talousarvio, joka osoittaa, että hakijan on mahdollista käyttää tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, resursseja ja menettelyitä toimiakseen moitteettomasti;
- c) todiste siitä, että maksulaitoksella on 6 artiklassa säädetty alkupääoma;
- d) jäljempänä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maksulaitosten osalta kuvaus toimenpiteistä, jotka on toteutettu maksupalvelunkäyttäjien varojen suojaamiseksi 9 artiklan mukaisesti;
- e) kuvaus hakijan päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyistä sekä sisäisistä valvontamekanismeista, mukaan lukien hallinnolliset, riskinhallinta- ja kirjanpitoimenettelyt, jotka osoittavat, että nämä päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt sekä valvontamekanismit ja -menettelyt ovat oikeasuhteiset, asianmukaiset, moitteettomat ja riittävät;
- f) kuvaus menettelystä, joka on käytössä turvapoikkeamien ja turvallisuuteen liittyvien asiakasvalitusten valvontaa, käsittelyä ja seuranta varten, mukaan lukien poikkeamien raportointijärjestelmä, jossa otetaan huomioon 86 artiklassa säädetty maksulaitoksen tietojenantovelvoitteet;
- g) kuvaus prosessista, joka on käytössä arkaluonteisten maksutietojen sekä olennaisten loogisten ja fyysisten resurssien valvontaa ja paikannusta sekä niiden käyttömahdollisuuden rajoittamista varten;
- h) kuvaus liiketoiminnan jatkuvuutta koskevista järjestelyistä, mukaan lukien keskeisten toimintojen selkeä yksilöinti, tehokkaista varautumissuunnitelmista ja menettelystä, jota käytetään kyseisten suunnitelmien asianmukaisuuden ja tehokkuuden säännöllisessä testaamisessa ja tarkistamisessa;
- i) kuvaus periaatteista ja määritelmistä, joita käytetään suorituskykyä, maksutapahtumia ja petoksia koskevien tilastotietojen keruussa;
- j) turvapolitiikka-asiakirja, maksupalveluihin liittyvä yksityiskohtainen riskinarviointi ja kuvaus turvavalvonta- ja hallintatoimenpiteistä, joiden tarkoituksena on suojata asianmukaisesti maksupalvelunkäyttäjiä havaituilta riskeiltä, mukaan lukien petokset sekä arkaluonteisten tietojen ja henkilötietojen laiton käyttö;

- k) kuvaus sisäisen tarkastuksen menetelmistä, jotka hakija on ottanut käyttöön täyttääkseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁴⁴ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1781/2006⁴⁵ mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvoitteensa;
- l) hakijan organisaatorakenteen kuvaus, johon tarvittaessa sisältyy kuvaus asiamiesten ja sivukonttoreiden aiotusta käytöstä ja kuvaus ulkoistamisjärjestelyistä, sekä kuvaus sen osallistumisesta kansalliseen tai kansainväliseen maksujärjestelmään;
- m) niiden henkilöiden nimet, jotka omistavat hakijasta suoraan tai välillisesti direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 33 alakohdassa tarkoitettua huomattavaa omistusosuuden, heidän omistusosuuksiensa koko sekä todisteet heidän sopivuudestaan ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito;
- n) johtajien ja maksulaitoksen johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden ja tarvittaessa maksulaitoksen maksupalvelutoiminnan johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä todisteet siitä, että he ovat hyvämaineisia ja että heillä on asianmukaiset tiedot ja asianmukainen kokemus maksupalvelujen hoitamiseksi maksulaitoksen kotijäsenvaltion määrittämällä tavalla;
- o) tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY⁴⁶ määriteltyjen lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisöjen nimet;
- p) hakijan oikeudellinen muoto ja yhtiöjärjestys;
- q) hakijan päätoimipaikan osoite.

Hakijan on annettava d, e, f ja l alakohtaa sovellettaessa kuvaus tarkastusta koskevista ja organisatorisista järjestelyistään, joita se on ottanut käyttöön tehdäkseen kaiken kohtuullisen maksupalvelunkäyttäjien etujen suojaamiseksi ja varmistaakseen maksupalveluiden hoitamisen jatkuvuuden ja luotettavuuden.

Edellä j alakohdassa tarkoitetuissa turvavalvonta- ja hallintatoimenpiteissä on ilmoitettava, kuinka niillä varmistetaan korkea tekninen turvataso, mukaan lukien ohjelmistot ja tietotekniikkajärjestelmät, joita hakija tai yritykset, joilla hakija teettää alihankintana kaikki operaationsa tai osan niistä, käyttävät. Kyseisten toimenpiteiden on katettava myös 86 artiklan 1 kohdassa säädetyt turvatoimet. Kyseisissä toimissa on otettava huomioon 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) antamat turvatoimia koskevat ohjeet.

6 artikla *Alkupääoma*

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitoksilla on toimiluvan myöntämisaikana alkupääoma, joka sisältää direktiivin 2013/36/EU 12 artiklassa määritellyt erät seuraavasti:

- a) jos maksulaitos tarjoaa ainoastaan liitteessä I olevassa 6 kohdassa mainitun maksupalvelun, sen pääoman on oltava aina vähintään 20 000 euroa;
- b) jos maksulaitos tarjoaa liitteessä I olevassa 7 kohdassa mainitun maksupalvelun, sen pääoman on oltava aina vähintään 50 000 euroa;

⁴⁴ Rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁴⁵ Maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana 15 päivänä marraskuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006 (EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1).

⁴⁶ Tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

- c) jos maksulaitos tarjoaa mitä tahansa liitteessä I olevissa 1–5 kohdassa lueteltuja maksupalveluita, sen pääoman on oltava aina vähintään 125 000 euroa.

7 artikla

Omat varat

1. Maksulaitoksen omien varojen on oltava vähintään yhtä suuret kuin tämän direktiivin 6 tai 8 artiklassa tarkoitetuista määristä suurempi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet omiin varoihin soveltuvien osuuksien moninkertaisen käytön estämiseksi, jos maksulaitos kuuluu samaan konserniin kuin toinen maksulaitos, luottolaitos, sijoituspalveluyritys, omaisuudenhoitoyhtiö tai vakuutusyhtiö. Tätä kohtaa sovelletaan myös, jos maksulaitos on hybridiluonteinen ja harjoittaa muita toimintoja kuin maksupalveluiden tarjoamista.
3. Jos asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla soveltamatta tämän direktiivin 8 artiklaa maksulaitoksiin, jotka kuuluvat emoluottolaitoksen konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2013/36/EU nojalla.

8 artikla

Omien varojen laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa säädetään alkupääomaa koskevista vaatimuksista, jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitoksilla on aina omia varoja, jotka lasketaan toimivaltaisen viranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti määräämällä tavalla jollakin seuraavista kolmesta menetelmästä:

Menetelmä A:

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään 10 prosenttia sen edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa tätä vaatimusta maksulaitoksen edellisen vuoden liiketoiminnan merkittävän muutoksen perusteella. Jos maksulaitos on laskenta-ajankohtana harjoittanut liiketoimintaansa vähemmän kuin vuoden ajan, on vaadittava, että omat varat ovat vähintään 10 prosenttia sen liiketoimintasuunnitelman mukaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamista.

Menetelmä B:

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään seuraavien erien summa kerrottuna 2 kohdassa määritellyllä porrastuskertoimella k, jolloin maksujen määrä (PV) on kahdestoistaosa kyseisen maksulaitoksen edellisenä vuonna toteuttamien maksutapahtumien yhteismäärästä:

- a) 4,0 prosenttia PV:stä 5 miljoonaan euroon asti
plus
- b) 2,5 prosenttia PV:stä, joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 10 miljoonaa euroa
plus
- c) 1 prosentti PV:stä, joka on yli 10 miljoonaa euroa mutta enintään 100 miljoonaa euroa
plus

- d) 0,5 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 100 miljoonaa euroa mutta enintään 250 miljoonaa euroa

plus

- e) 0,25 prosenttia PV:stä, joka on yli 250 miljoonaa euroa.

Menetelmä C

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään a kohdassa määritelty relevantti indikaattori kerrottuna b kohdassa määritellyllä kertoimella ja edelleen 2 kohdassa määritellyllä porrastuskertoimella k.

- a) Relevantti indikaattori on seuraavien tekijöiden summa:

- korkotuotot,
- korkokulut,
- saadut palkkiot ja maksut,
- muut varsinaisen toiminnan tuotot.

Kukin tekijä sisällytetään summaan positiivisena tai negatiivisena lukuna. Satunnaisia tuottoja ei saa ottaa huomioon relevantin indikaattorin laskennassa. Kolmansien tarjoamien palvelujen ulkoistamisen aiheuttamat kulut voivat pienentää relevanttia indikaattoria silloin, kun kulut aiheutuvat yrityksestä, joka kuuluu tämän direktiivin mukaisen valvonnan piiriin. Relevantti indikaattori lasketaan 12 kuukauden välein edeltävän tilikauden lopusta tehdyn havainnon perusteella. Relevantti indikaattori on laskettava viimeksi kuluneelta tilikaudelta. Menetelmän C mukaisesti laskettujen omien varojen on kuitenkin oltava vähintään 80 prosenttia relevantin indikaattorin edeltäviltä kolmelta tilikaudelta lasketusta keskiarvosta. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, voidaan käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

- b) Kerroin on

- i. 10 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä 2,5 miljoonaan euroon asti,
- ii. 8 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on vähintään 2,5 miljoonaa euroa mutta enintään 5 miljoonaa euroa,
- iii. 6 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on vähintään 5 miljoonaa euroa mutta enintään 25 miljoonaa euroa,
- iv. 3 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on vähintään 25 miljoonaa euroa mutta enintään 50 miljoonaa euroa,
- v. 1,5 prosenttia yli 50 miljoonan euron.

2. Menetelmissä B ja C käytettävä porrastuskerroin k on

- a) 0,5, jos maksulaitos tarjoaa ainoastaan liitteessä I olevassa 6 kohdassa mainitun maksupalvelun,
- b) 1, jos maksulaitos tarjoaa mitä tahansa liitteessä I olevissa 1–5 kohdassa lueteltuja maksupalveluita.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat maksulaitoksen riskinhallintaprosesseja, tappioita koskevaa riskitietokantaa ja sisäisiä valvontamekanismeja koskevan arvioinnin perusteella vaatia, että maksulaitoksella on oltava omia varoja määrä, joka on enintään 20 prosenttia suurempi kuin 1 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä, tai sallia, että maksulaitoksella on omia varoja määrä, joka on enintään 20 prosenttia pienempi kuin 1 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä.

9 artikla
Suojaamista koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava maksulaitosta, joka tarjoaa jotakin maksupalvelua ja harjoittaa samanaikaisesti 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua muuta liiketoimintaa, suojaamaan maksupalvelunkäyttäjiltä tai toisen maksupalveluntarjoajan kautta maksutapahtumien toteuttamista varten saadut varat jommallakummalla seuraavista tavoista:
 - a) Varoja ei saa missään vaiheessa sekoittaa kenenkään muun luonnollisen henkilön tai minkään muun oikeushenkilön kuin niiden maksupalvelunkäyttäjien, joiden lukuun varoja säilytetään, varoihin, ja jos ne ovat yhä maksulaitoksen hallussa eikä niitä ei ole vielä suoritettu maksunsaajalle tai siirretty toiselle maksupalveluntarjoajalle varojen vastaanottamista seuraavana työpäivänä, ne on talletettava luottolaitoksessa olevalle erilliselle tilille tai sijoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määrittelemään turvalliseen, likvidiin ja vähäriskiseen varallisuuteen. Lisäksi varat on suojattava jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksupalvelunkäyttäjien edun mukaisesti maksulaitoksen muiden velkojien saatavia vastaan, erityisesti maksukyvyttömyystapauksessa.
 - b) Varojen on kuuluttava sellaisen vakuutuksen tai muun vastaavan takauksen piiriin, jonka on antanut vakuutusyhtiö tai luottolaitos, joka ei kuulu maksulaitoksen kanssa samaan konserniin, ja jonka kattama summa vastaa summaa, joka olisi vakuutuksen tai muun vastaavan takauksen puuttuessa erotettu ja joka on maksettava, jos maksulaitos ei kykene täyttämään taloudellisia velvoitteitaan.
2. Jos maksulaitoksen on 1 kohdan nojalla suojattava varoja ja jos osa varoista on käytettävä tuleviin maksutapahtumiin ja loppuosa muihin kuin maksupalveluihin, myös kyseiseen tulevia maksutapahtumia varten tarkoitettuun osuuteen sovelletaan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia. Jos kyseinen osuus on muuttuva tai sitä ei tiedetä ennakolta, jäsenvaltioiden on annettava maksulaitoksille lupa soveltaa tätä kohtaa ottaen huomioon maksupalveluihin oletettavasti käytettävä suhteellinen osuus edellyttäen, että suhteellinen osuus on kohtuudella arvioitavissa toimivaltaiset viranomaiset vakuuttavien toteutumatietojen perusteella.

10 artikla
Toimiluvan myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yritykset, jotka ovat muita kuin 1 artiklan 1 kohdan a, b, c, e ja f alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä tai muita kuin oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä, joihin sovelletaan 27 artiklassa säädettyä poikkeusta, ja jotka aikovat tarjota maksupalveluita, hankkivat maksulaitostoimiluvan ennen maksupalveluiden tarjoamisen aloittamista. Toimilupa voidaan myöntää ainoastaan johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneelle oikeushenkilölle.
2. Toimilupa on myönnettävä, jos hakemukseen sisältyvät tiedot ja todisteet täyttävät kaikki 5 artiklan mukaiset vaatimukset ja jos hakemuksen tutkineet toimivaltaiset viranomaiset päätyvät myönteiseen kokonaisarvioon. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen toimiluvan myöntämistä tarvittaessa kuulla kansallista keskuspankkia tai muita asiaankuuluvia viranomaisia.
3. Maksulaitoksella, jolla on kotijäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön mukaisesti oltava sääntömääräinen kotipaikka, on oltava päätoimipaikka samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka.
4. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan ainoastaan, jos ottaen huomioon tarve varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito, maksulaitoksella on

maksupalvelutoimintaansa varten toimiva päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä, joka muodostuu selkeästä organisaatorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja johdonmukaisesti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi, joille se on tai saattaa olla alttiina, sekä riittävästä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan lukien moitteettomat hallinto- ja laskentamenetelmät. Näiden järjestelyiden, menettelyiden ja mekanismien on oltava kattavia ja oikeassa suhteessa kyseessä olevan maksulaitoksen tarjoamien maksupalveluiden luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen.

5. Jos maksulaitos tarjoaa jotakin liitteessä I lueteltua maksupalvelua ja samanaikaisesti harjoittaa muuta liiketoimintaa, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että maksupalvelutoimintaa varten perustetaan erillinen yhteisö, jos maksulaitoksen muu kuin maksupalvelutoiminta heikentää tai todennäköisesti heikentää maksulaitoksen talouden vakautta tai toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa, että maksulaitos täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.
6. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos se ei, ottaen huomioon tarve varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito, ole vakuuttunut määräosuuden omistavien osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta.
7. Jos maksulaitoksen ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa määritelty läheinen sidonnaisuus, toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan ainoastaan, jos kyseiset sidonnaisuudet eivät estä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
8. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan vain, jos maksulaitoksen kanssa läheisessä sidossuhteessa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet eivät estä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
9. Toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa, ja se antaa kyseiselle maksulaitokselle mahdollisuuden tarjota maksupalveluita kaikkialla unionissa joko palvelujentarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella edellyttäen, että nämä palvelut kuuluvat toimiluvan piiriin.

11 artikla

Päätöksen tiedoksiantaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle tieto hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun se on saanut kaikki päätöstä varten tarvittavat tiedot. Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

12 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa maksulaitokselle myönnetyn toimiluvan, ainoastaan, jos laitos on jossakin seuraavista tilanteista:
 - a) se ei ryhdy käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole säätänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa;
 - b) se on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muulla sääntöjenvastaisella tavalla;

- c) se ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä tai jättää ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle tässä suhteessa tapahtuneesta merkittävästä kehityksestä;
 - d) se muodostaisi uhan maksujärjestelmän vakaudelle tai siihen kohdistettavalle luottamukselle jatkamalla maksupalvelutoimintaansa; tai
 - e) se kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa.
2. Toimiluvan peruuttaminen on perusteltava, ja siitä on ilmoitettava asianosaisille.
 3. Tieto toimiluvan peruuttamisesta on julkistettava, mukaan lukien 13 ja 14 artiklassa tarkoitetuissa rekistereissä.

13 artikla

Rekisteröinti kotijäsenvaltiossa

Jäsenvaltioiden on perustettava julkinen rekisteri toimiluvan saaneista maksulaitoksista ja niiden asiamiehistä ja sivukonttoreista sekä luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä ja niiden asiamiehistä ja sivukonttoreista, joille on myönnetty poikkeus 27 artiklan mukaisesti, ja 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista laitoksista, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluita. Ne on merkittävä kotijäsenvaltion rekisteriin.

Rekisterissä on yksilöitävä maksupalvelut, joiden tarjoamiseen maksulaitoksella on toimilupa tai joiden osalta luonnollinen tai oikeushenkilö on rekisteröity. Toimiluvan saaneet maksulaitokset on lueteltava rekisterissä erillään niistä luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä, jotka on rekisteröity 27 artiklan mukaisesti. Rekisterin on oltava julkinen, se on oltava käytettävissä verkossa, ja sitä on päivitettävä säännöllisesti.

14 artikla

EPV:n verkkoportaali

1. EPV perustaa yhteisenä eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä toimivan verkkoportaalin, joka liittää yhteen 13 artiklassa tarkoitettut julkiset rekisterit. EPV kehittää ja pitää yllä yhteyspistettä.
2. Julkisten rekistereiden yhteenliittämijärjestelmä käsittää
 - a) jäsenvaltioiden keskusrekisterit;
 - b) portaalin, joka toimii eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava pääsy julkisiin rekistereihiensä yhteyspisteen kautta.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa vahvistetaan tekniset vaatimukset, jotka koskevat pääsyä 13 artiklassa tarkoitettuihin julkisiin rekistereihiin sisältyviin tietoihin unionin tasolla. EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle [...kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

Toimiluvan säilyttäminen voimassa

Maksulaitoksen on viipymättä ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille muutoksista, jotka vaikuttavat 5 artiklan mukaisesti annettujen tietojen ja todisteiden paikkansapitävyyteen.

16 artikla

Tilinpäätös ja lakisääteinen tilintarkastus

1. Maksulaitokseen sovelletaan soveltuvin osin direktiiviä 78/660/ETY ja tapauksen mukaan direktiiviä 83/349/ETY ja direktiiviä 86/635/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1606/2002⁴⁷.
2. Direktiivissä 2006/43/EY tarkoitetun lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on tarkastettava maksulaitoksen tilinpäätös ja konsolidoitu tilinpäätös, ellei maksulaitosta ole vapautettu tästä direktiivin 78/660/ETY sekä tapauksen mukaan direktiivin 83/349/ETY ja direktiivin 96/635/ETY nojalla.
3. Jäsenvaltioiden on valvontaa varten vaadittava maksulaitosta antamaan maksupalveluista ja 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta toiminnasta erilliset kirjanpitoliedot, joista on laadittava tilintarkastuskertomus. Kertomuksen laativat tarvittaessa lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisö.
4. Direktiivin 2013/36/EU 63 artiklassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin maksulaitosten lakisääteisiin tilintarkastajiin tai tilintarkastusyhteisöihin maksupalvelutoiminnan osalta.

17 artikla

Toiminta

1. Maksupalveluiden tarjoamisen ohella maksulaitoksilla on oikeus harjoittaa seuraavia toimintoja:
 - a) tarjota operatiivisia ja niihin läheisesti liittyviä oheispalveluita, kuten maksutapahtumien toteuttamisen takaaminen, valuutanvaihtopalvelut, säilytyspalvelut ja tietojen tallentaminen ja käsittely;
 - b) tarjota maksujärjestelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 29 artiklan soveltamista;
 - c) harjoittaa muuta liiketoimintaa kuin maksupalveluiden tarjoamista ottaen huomioon unionin ja kansallinen lainsäädäntö.
2. Jos maksulaitokset tarjoavat yhtä tai useampaa maksupalvelua, niillä voi olla vain yksinomaan maksutapahtumiin käytettäviä maksutilejä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pääsy kyseisiin maksutileihin on oikeasuhteinen.
3. Varat, joita maksulaitokset vastaanottavat maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalveluiden tarjoamisen yhteydessä, eivät ole direktiivin 2013/36/EU 9 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja eivätkä direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.
4. Maksulaitokset voivat myöntää liitteessä I olevassa 4 tai 5 kohdassa tarkoitettuihin maksupalveluihin liittyvää luottoa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

⁴⁷

Kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1606/2002 (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

- a) luotto on liitännäinen, ja se myönnetään yksinomaan maksutapahtuman toteuttamisen yhteydessä;
 - b) sen estämättä, mitä luottokorttien perusteella tarjottavaa luottoa koskevissa kansallisissa säännöissä määrätään, maksun yhteydessä myönnetty 10 artiklan 9 kohdan ja 26 artiklan mukaisesti toteutettu luotto on maksettava takaisin lyhyessä ajassa, joka ei missään tapauksessa saa olla pidempi kuin 12 kuukautta;
 - c) tällaista luottoa ei saa myöntää varoista, jotka on vastaanotettu tai joita säilytetään maksutapahtuman toteuttamista varten;
 - d) maksulaitoksella on oltava aina myönnettyjen luottojen kokonaismäärään nähden tarvittavat omat varat, jotka valvontaviranomainen on hyväksynyt.
5. Maksulaitokset eivät saa harjoittaa liiketoimintaa, johon kuuluu direktiivin 2013/36/EU 9 artiklassa tarkoitettu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen.
6. Tämä direktiivi ei rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY⁴⁸ tai muun sellaisen asiaan liittyvän unionin lainsäädännön tai sellaisten kansallisten toimenpiteiden soveltamista, jotka koskevat sellaisia kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä, joita ei yhdenmukaisteta tällä direktiivillä mutta jotka ovat unionin lainsäädännön mukaiset.

2 JAKSO

MUUT VAATIMUKSET

18 artikla

Asiamiesten, sivukonttoreiden tai sellaisten yksiköiden käyttö, joille toimintaa on ulkoistettu

1. Jos maksulaitos aikoo tarjota maksupalveluita asiamiehen välityksellä, sen on ilmoitettava seuraavat tiedot kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille:
 - a) asiamiehen nimi ja osoite;
 - b) kuvaus sisäisen tarkastuksen menetelmistä, joita asiamiehet käyttävät täyttääkseen direktiivin 2005/60/EY mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvoitteet;
 - c) maksupalveluiden tarjoamisessa käytettävien asiamiesten johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä todisteet siitä, että he ovat soveliaita ja luotettavia henkilöitä.
2. Kun toimivaltaiset viranomaiset saavat 1 kohdan mukaiset tiedot, niiden on lisättävä asiamies 13 artiklan mukaiseen rekisteriin.
3. Ennen asiamiehen lisäämistä rekisteriin toimivaltaisten viranomaisten on ryhdyttävä lisätoimiin niille toimitettujen tietojen tarkistamiseksi, jos ne katsovat, että tiedot ovat virheellisiä.
4. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tietojen tarkistamiseksi toteuttamiensa toimien jälkeen vakuuttuneita siitä, että niille 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat oikeita, niiden on kieltäydyttävä lisäämästä asiamiestä 13 artiklan mukaiseen rekisteriin.
5. Jos maksulaitos haluaa tarjota maksupalveluita toisessa jäsenvaltiossa käyttämällä asiamiestä, sen on noudatettava 26 artiklassa vahvistettuja menettelyitä. Ennen kuin

⁴⁸ Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23 päivänä huhtikuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

asiamies voidaan rekisteröidä tämän artiklan mukaisesti, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tuolloin ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan rekisteröidä asiamies ja otettava huomioon niiden näkemys.

6. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on perustellut syyt epäillä, että aiotun asiamiehen käytön tai sivukonttorin perustamisen yhteydessä toteutetaan tai on toteutettu tai yritetään toteuttaa tai on yritetty toteuttaa direktiivissä 2005/60/EY tarkoitettua rahanpesua tai terrorismin rahoitusta tai että tällaisen asiamiehen käyttö tai tällaisen sivukonttorin perustaminen saattaa lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen uhkaa, niiden on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat kieltäytyä rekisteröimästä asiamiestä tai sivukonttoria tai voivat perua asiamiehen tai sivukonttorin rekisteröinnin, jos se on jo tehty.

7. Jos maksulaitos aikoo ulkoistaa maksupalveluiden operatiivisia toimintoja, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamista ei saa toteuttaa tavalla, joka heikentää olennaisesti maksulaitoksen sisäisen valvonnan laatua ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa, että se täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.

Sovellettaessa toista alakohtaa operatiivista toimintoa on pidettävä tärkeänä, jos puute tai laiminlyönti sen suorittamisessa häiritsee tuntuvasti sitä, että maksulaitos täyttää jatkuvasti tässä osastossa esitetyt toimilupansa mukaiset vaatimukset tai muut tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa taikka sen toiminnan tuloksellisuutta tai sen maksupalveluiden vakautta tai jatkuvuutta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksulaitokset noudattavat seuraavia ehtoja ulkoistaessaan tärkeitä operatiivisia toimintoja:

- a) ulkoistaminen ei saa johtaa siihen, että ylin johto siirtää vastuutaan muille;
- b) tässä direktiivissä säädettyä maksulaitoksen suhdetta maksupalvelunkäyttäjiin ja velvoitteita niitä kohtaan ei saa muuttaa;
- c) edellytyksiä, jotka maksulaitoksen on täytettävä saadakseen toimiluvan tämän osaston mukaisesti ja pitääkseen sen, ei saa lieventää;
- d) muita edellytyksiä, joiden nojalla maksulaitoksen toimilupa on myönnetty, ei saa poistaa tai muuttaa.

8. Maksulaitoksen on varmistettava, että asiamiehet tai sivukonttorit ilmoittavat maksupalvelunkäyttäjille toimivansa maksulaitoksen puolesta.

9. Maksulaitosten on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille viipymättä asiamiesten käytössä mahdollisesti tapahtuvista muutoksista, mukaan lukien muut asiamiehet, sivukonttorit tai yksiköt, joille toimintoja ulkoistetaan, ja ajantasaistettava 1 kohdassa tarkoitettut tiedot vastaavasti.

19 artikla

Korvausvastuu

1. Jos maksulaitokset tukeutuvat kolmansiin operatiivisia toimintoja suorittaessaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset maksulaitokset toteuttavat kohtuulliset toimet varmistaakseen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.
2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla on täysi vastuu työntekijöidensä, asiamiestensä, sivukonttoreidensa tai niiden yksiköiden toimista, joille toimintaa on ulkoistettu.

20 artikla
Tietojen säilyttäminen

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitokset säilyttävät kaikki asiaankuuluvat tiedot tätä osastoa sovellettaessa vähintään viisi vuotta, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamista.

3 JAKSO
TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA VALVONTA

21 artikla
Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tässä osastossa säädettyjä tehtäviä suorittavien maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja toiminnan vakauden valvonnasta vastaaviksi toimivaltaisiksi viranomaisiksi joko viranomaisia tai kansallisen lainsäädännön mukaisia tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen viranomaisten hyväksymiä elimiä, kansalliset keskuspankit mukaan lukien.

Toimivaltaisten viranomaisten on taattava riippumattomuus talousalan organisaatioista ja vältettävä eturistiriitoja. Toimivaltaisiksi viranomaisiksi ei nimetä maksulaitoksia, luottolaitoksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita eikä postisiirtoa hoitavia laitoksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan nojalla nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet.
3. Jos useampi kuin yksi viranomainen on jäsenvaltion alueella toimivaltainen asioissa, joita tämä osasto koskee, jäsenvaltion on varmistettava, että kyseiset viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tehokkaasti. Sama koskee tapauksia, joissa tämän osaston soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta toimivaltaiset viranomaiset eivät ole luottolaitosten valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia.
4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vastattava 1 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten tehtävistä.
5. Edellä oleva 1 kohta ei merkitse sitä, että toimivaltaisten viranomaisten edellytettäisiin valvovan muuta maksulaitosten liiketoimintaa kuin maksupalveluiden tarjoamista ja 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa.

22 artikla
Valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat valvoessaan, että tämän osaston säännöksiä aina noudatetaan, ovat oikeasuhteisia ja riittäviä ja että niissä otetaan huomioon maksulaitokseen kohdistuvat riskit.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus tämän osaston säännöksiä noudattamista valvoessaan erityisesti

- a) vaatia maksulaitosta antamaan tiedot, joita tarvitaan, jotta noudattamista voidaan valvoa;
- b) tehdä tarkastuksia paikan päällä maksulaitoksessa, maksulaitoksen vastuulla maksupalveluita tarjoavan asiamiehen luona tai niitä tarjoavassa sivukonttorissa taikka laitoksessa, jolle maksupalvelutoimintoja on ulkoistettu;

- c) antaa suosituksia ja ohjeita ja tarvittaessa sitovia hallinnollisia määräyksiä;
 - d) peruuttaa toimilupa tilapäisesti tai lopullisesti 12 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.
2. Rajoittamatta toimiluvan peruuttamista koskevia menettelyitä ja rikosoikeudellisten säännösten soveltamista, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos maksulaitokset tai niiden liikkeenjohdosta vastaavat johtajat rikkovat maksulaitosten toiminnan valvontaa tai harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, ottaa käyttöön tai määrätä rangaistusseuraamuksia tai toimenpiteitä, joilla nimenomaan pyritään havaittujen rikkomusten tai niiden syiden lopettamiseen.
3. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa, 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 8 artiklassa vaaditaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet toteuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimet maksupalveluiden riittävän pääoman varmistamiseksi etenkin jos maksulaitoksen muut kuin maksupalvelut heikentävät tai todennäköisesti heikentävät maksulaitoksen talouden vakautta.

23 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai toimineet asiantuntijoina niiden lukuun, rajoittamatta kuitenkaan rikoslainsäädännön soveltamista.
2. Tämän direktiivin 25 artiklan mukaisessa tietojenvaihdossa on noudatettava tiukasti salassapitovelvollisuutta yksilöiden ja yritysten oikeuksien suojaamiseksi.
3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä artiklaa ottaen huomioon soveltuvien osin direktiivin 2013/36/EU 53–61 artiklan.

24 artikla

Oikeus hakea muutosta tuomioistuimissa

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että maksulaitoksia koskeviin päätöksiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä noudattaen, voidaan hakea muutosta tuomioistuimissa.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös laiminlyöntien osalta.

25 artikla

Tietojenvaihto

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa Euroopan keskuspankin ja jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien, EPV:n sekä maksupalveluntarjoajiin sovellettavan unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla nimettyjen muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
2. Lisäksi jäsenvaltioiden on sallittava, että toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat tietoja seuraavien tahojen kanssa:
- a) muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta;
 - b) Euroopan keskuspankki ja jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, jotka toimivat raha- ja valvontaviranomaisina, ja tilanteen mukaan muut viranomaiset, jotka vastaavat maksu- ja selvitysjärjestelmien valvonnasta;

- c) muut asiaankuuluvat viranomaiset, jotka on nimetty tämän direktiivin, direktiivin 2005/60/EY ja muun maksupalveluntarjoajiin sovellettavan unionin lainsäädännön, kuten rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen sovellettavan lainsäädännön, nojalla;
- d) EPV sen edistäessä valvontamekanismien yhdenmukaista ja johdonmukaista toimintaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 1 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

26 artikla

Sijoittautumisoikeus ja palveluiden tarjoamisen vapaus

1. Toimiluvan saaneen maksulaitoksen, joka haluaa ensimmäistä kertaa tarjota maksupalveluita jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan sijoittautumisoikeuden tai palveluiden tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Saatuun ilmoituksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa maksulaitoksen nimi ja osoite, niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa sivukonttorin johtamisesta, maksulaitoksen organisaatorakenne sekä minkälaisia maksupalveluita maksulaitos aikoo vastaanottavan jäsenvaltion alueella tarjota.

Jotta kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kohdistaa valvontaa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan, maksulaitoksen vastuulla olevaan asiamieheen, sivukonttoriin tai sellaiseen yksikköön, jolle maksupalvelutoimintoja on ulkoistettu, ja toteuttaa tarvittavat toimet, joista säädetään 22 artiklassa, sen on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun yhteistyön puitteissa ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle aikovansa suorittaa tutkimuksia paikan päällä viimeksi mainitun alueella.

Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin valtuuttaa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tekemään kyseisessä laitoksessa paikan päällä suoritettavat tutkimukset.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen kaikki olennaisen tärkeät ja/tai merkitykselliset tiedot erityisesti, jos asiamies, sivukonttori tai sellainen yksikkö, jolle maksupalvelutoimintoja on ulkoistettu, on rikkonut tai sen epäillään rikkoneen säännöksiä. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja omasta aloitteestaan kaikki olennaisen tärkeät tiedot.

4. Tämän artiklan 1–4 kohta ei vaikuta direktiivin 2005/60/EY ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006, erityisesti direktiivin 2005/60/EY 37 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 15 artiklan 3 kohdan mukaiseen toimivaltaisten viranomaisten velvoitteeseen valvoa näissä säädöksissä säädettyjen vaatimusten noudattamista.

5. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ohjeita tekijöistä, jotka on otettava huomioon tehtäessä päätöstä siitä, onko maksulaitoksen ilmoittamassa toiminnassa, jota maksulaitos aikoo harjoittaa toisessa jäsenvaltiossa tämän artiklan 1 kohdan nojalla, kyse sijoittautumisoikeuden tai palveluiden tarjoamisen vapauden käytöstä. Ohjeet annetaan [...kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään puitteet yhteistyölle ja tietojenvaihdolle, joita tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän artiklan ja 18 artiklan mukaisesti. Teknisten

sääntelystandardien luonnoksissa on tarkennettava menetelmä, välineet ja yksityiskohdat, jotka koskevat rajatylittävää toimintaa harjoittavien maksulaitosten yhteistyötä ilmoitusten antamisen alalla, ja erityisesti toimitettavien tietojen laajuus ja käsittely, mukaan lukien yhteinen terminologia ja vakiomuotoiset ilmoitusmallit, ilmoitusprosessin johdonmukaisuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle [...kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään puitteet yhteistyölle ja tietojenvaihdolle, joita kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan sekä 22 artiklan mukaisesti. Teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on tarkennettava menetelmä, välineet ja yksityiskohdat, jotka koskevat rajatylittävää toimintaa harjoittavien maksulaitosten valvonnan alalla tehtävää yhteistyötä, ja erityisesti vaihdettavien tietojen laajuus ja käsittely, maksupalveluiden rajatylittävää tarjontaa harjoittavien maksulaitosten johdonmukaisen ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle [...kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

8. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 6 ja 7 kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 JAKSO

SOVELTAMATTA JÄTTÄMINEN

27 artikla

Ehdot

1. Sen estämättä, mitä 13 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tai sallia toimivaltaisten viranomaistensa olla soveltamatta kokonaan tai osittain 1—3 jaksossa säädettyjä menettelyitä ja edellytyksiä 21, 23, 24 ja 25 artiklaa lukuun ottamatta sekä sallia luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden merkitsemisen 13 artiklan mukaiseen rekisteriin, jos
 - a) kyseisen henkilön, mukaan lukien mahdollinen asiamies, josta henkilö ottaa täyden vastuun, maksutapahtumien kokonaismäärä 12 edeltävän kuukauden aikana on keskimäärin enintään miljoona euroa kuukaudessa. Tätä vaatimusta arvioidaan kyseisen henkilön liiketoimintasuunnitelman mukaisen ennakoidun maksutapahtumien kokonaismäärän perusteella, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamista;
 - b) yhtäkään liiketoiminnan hallinnointiin tai harjoittamiseen osallistuvaa luonnollista henkilöä ei ole tuomittu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista tai muista talousrikoksista.
2. Luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, joka on rekisteröity 1 kohdan mukaisesti, on edellytettävä, että sen päätoimipaikka tai asuinpaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa se tosiasiallisesti harjoittaa liiketoimintaansa.
3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä on kohdeltava maksulaitoksina, kuitenkin niin, ettei niihin sovelleta 10 artiklan 9 kohtaa eikä 26 artiklaa.
4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti rekisteröidyt luonnolliset tai oikeushenkilöt voivat harjoittaa vain tiettyjä 17 artiklassa luetelluista toiminnoista.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille mainitussa kohdassa esitettyyn ehtoon vaikuttavista muutoksista tilanteessaan. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos 1, 2 ja 4 kohdan ehdot eivät enää täyty, asianomaisen henkilön on haettava 30 kalenteripäivän kuluessa toimilupaa 10 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.
6. Tämän artiklan 1–5 kohtaa ei sovelleta direktiivissä 2005/60/EY vahvistettuihin säännöksiin eikä kansallisiin rahanpesun torjuntaa koskeviin säännöksiin.

28 artikla

Ilmoittaminen

Jos jäsenvaltio käyttää hyväkseen 27 artiklassa säädettyä poikkeusta, sen on annettava komissiolle tieto asiasta viimeistään [insert date (the final date of transposition)] ja annettava mahdolliset myöhemmät muutokset välittömästi tiedoksi komissiolle. Lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kyseisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden määrä ja ilmoitettava vuosittain komissiolle 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu toteutettujen maksutapahtumien kokonaismäärä kunkin kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.

2 LUKU

Yhteiset säännökset

29 artikla

Pääsy maksujärjestelmiin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännöt, jotka koskevat sellaisten toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen maksupalveluntarjoajien, jotka ovat oikeushenkilöitä, pääsyä maksujärjestelmiin, ovat objektiivisia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia eivätkä estä pääsyä enempää kuin on tarpeen, jotta voidaan suojautua määrättyiltä riskeiltä, kuten selvitysriskiltä, operatiiviselta riskiltä ja liiketoimintariskiltä, ja suojella maksujärjestelmän taloudellista ja operatiivista vakautta.

Maksujärjestelmät eivät saa asettaa maksupalveluntarjoajille, maksupalvelunkäyttäjille tai muille maksujärjestelmille seuraavanlaisia vaatimuksia:

- a) sääntöjä, jotka rajoittavat tehokasta osallistumista muihin maksujärjestelmiin;
 - b) sääntöjä, jotka asettavat toimiluvan saaneet maksupalveluntarjoajat tai rekisteröidyt maksupalveluntarjoajat eriarvoiseen asemaan oikeuksien, velvoitteiden ja osallistujien valtuuksien suhteen;
 - c) institutionaaliseen asemaan perustuvia rajoituksia.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta
 - a) direktiivin 98/26/EY nojalla nimettyihin maksujärjestelmiin;
 - b) maksujärjestelmiin, jotka koostuvat yksinomaan maksupalveluntarjoajista, jotka kuuluvat konserniin, joka koostuu pääomasidonnaisista yksiköistä, joissa yhdellä kyseisistä toisiinsa sidonnaisista yksiköistä on tosiasiallinen valta muihin sidonnaisiin yksiköihin nähden.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun nimetty maksujärjestelmä sallii maksupalveluntarjoajan suorittaa siirtomääräyksiä järjestelmän kautta suoran osallistujan avulla, tällainen välillinen pääsy järjestelmäpalveluihin on tarjottava 1 kohdan mukaisesti myös muille toimiluvan saaneille tai rekisteröidyille maksupalveluntarjoajille.

Maksupalveluiden tarjoamisen kieltäminen muilta henkilöiltä kuin maksupalveluntarjoajilta ja ilmoitusvelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä maksupalveluiden tarjoaminen luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä, jotka eivät ole maksupalveluntarjoajia ja joita ei ole nimenomaisesti suljettu tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ennen kuin palveluntarjoajat aloittavat 3 artiklan k kohdassa tarkoitetun toiminnan, jossa 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu maksutapahtumien määrä ylittää kyseisessä alakohdassa tarkoitetun kynnysarvon, palveluntarjoajien on ilmoitettava aikomuksestaan toimivaltaisille viranomaisille ja toimitettava rajalliseksi verkoksi tunnustamista koskeva pyyntö.

Kuukauden kuluessa tunnustamispyynnön vastaanottopäivästä toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä 3 artiklan k alakohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella perusteltu päätös siitä, tunnustetaanko kyseinen toiminta rajalliseksi verkoksi, ja annettava päätöksensä tiedoksi palveluntarjoajalle. Päätöksen tiivistelmä on asetettava julkisesti saataville 13 artiklassa säädettyyn julkiseen rekisteriin.

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisen alakohdan mukaisesti tehty päätös tiedoksi komissiolle.

III OSASTO

MAKSUPALVELUEHTOJEN AVOIMUUS JA TIETOJENANTOVAATIMUKSET

1 LUKU

Yleiset säännöt

31 artikla

Soveltamisala

1. Tätä osastoa sovelletaan erillisiin maksutapahtumiin sekä puitesopimuksiin ja niiden piiriin kuuluviin maksutapahtumiin. Osapuolet voivat sopia, että tätä osastoa ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin.
3. Tämä direktiivi ei rajoita direktiivin 2008/48/EY tai muun sellaisen asian kannalta merkityksellisen unionin lainsäädännön tai sellaisten kansallisten toimenpiteiden soveltamista, jotka koskevat kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä, joita ei yhdenmukaisteta tällä direktiivillä mutta jotka ovat unionin oikeuden mukaisia.

32 artikla

Unionin lainsäädännön muut säännökset

Tämän osaston säännökset eivät rajoita sellaisen unionin lainsäädännön soveltamista, joka sisältää ennakolta annettavia tietoja koskevia lisävaatimuksia.

Jos kuitenkin voidaan soveltaa myös direktiiviä 2002/65/EY, mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tietojenantoa koskevat vaatimukset, lukuun ottamatta mainitun kohdan 2 alakohdan c–g alakohtaa, 3 alakohdan a, d ja e alakohtaa ja 4 alakohdan b alakohtaa, korvataan tämän direktiivin 37, 38, 44 ja 45 artiklalla.

33 artikla

Tiedoista veloittavat maksut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä maksua tässä osastossa tarkoitettujen tietojen antamisesta.
2. Maksupalveluntarjoaja ja -käyttäjä voivat sopia maksuista, jotka koskevat maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä annettavia lisätietoja tai useammin annettavia tietoja, taikka sopia tietojen antamisesta muulla kuin puitesopimuksessa määrätyllä tavalla.
3. Jos maksupalveluntarjoaja saa veloittaa maksuja tietojen antamisesta 2 kohdan mukaisesti, maksujen on oltava asianmukaiset, ja ne on suhteutettava maksupalveluntarjoajan tosiasiallisiin kustannuksiin.

34 artikla

Tietojenantovaatimuksia koskeva todistustaakka

Jäsenvaltiot voivat säätää, että maksupalveluntarjoajalla on todistustaakka sen osoittamisesta, että se on noudattanut tässä osastossa säädettyjä tietojenantovaatimuksia.

Poikkeus pienmaksuvälineitä ja sähköistä rahaa koskevista tietojenantovaatimuksista

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan koskevat pelkästään erillisiä maksutapahtumia, jotka ovat enintään 30 euroa tai joiden käyttöraja on 150 euroa tai joihin talletettujen varojen määrä on aina enintään 150 euroa,
 - a) poiketen 44, 45 ja 49 artiklan säännöksistä, maksupalveluntarjoajan on annettava maksajalle tiedot vain maksupalvelun pääasiallisista ominaisuuksista, mukaan lukien maksuvälineen käyttötapa, vastuukysymykset, veloitettavat maksut ja muut perustellun ratkaisun tekemisen kannalta olennaiset tiedot sekä tieto siitä, missä 45 artiklan mukaiset muut tiedot ja ehdot ovat helposti saatavilla;
 - b) voidaan sopia 47 artiklan säännöksistä poiketen, että maksupalveluntarjoajan ei edellytetä tekevän puitesopimuksen ehtojen muutosehdotusta 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla;
 - c) voidaan sopia 50 ja 51 artiklan säännöksistä poiketen, että maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen
 - i. maksupalveluntarjoajan on annettava tai asetettava saataville vain viite, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi yksilöidä maksutapahtuman, maksutapahtuman summan ja veloitettut maksut ja/tai, jos on toteutettu useita samankaltaisia maksutapahtumia samalle maksunsaajalle, vain tiedot näiden maksutapahtumien kokonaissummasta ja -maksuista;
 - ii. maksupalveluntarjoajaa ei vaadita antamaan tai asettamaan saataville i alakohdassa tarkoitettuja tietoja, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi tai jos maksupalveluntarjoajalla ei muuten ole teknisistä syistä mahdollisuutta antaa niitä. Maksupalveluntarjoajan on kuitenkin annettava maksajalle mahdollisuus todentaa talletettujen varojen summa.
2. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisten maksutapahtumien osalta alentaa 1 kohdassa tarkoitettuja määriä tai kaksinkertaistaa ne. Ennalta maksettujen maksuvälineiden osalta jäsenvaltiot voivat korottaa määriä enintään 500 euroon.

2 LUKU

Erilliset maksutapahtumat

Soveltamisala

1. Tätä lukua sovelletaan erillisiin maksutapahtumiin, jotka eivät kuulu puitesopimuksen piiriin.
2. Jos erillistä maksutapahtumaa koskeva maksutoimeksianto toimitetaan puitesopimuksen piiriin kuuluvaa maksuvälinettä käyttäen, maksupalveluntarjoajan ei tarvitse antaa eikä asettaa saataville sellaisia tietoja, jotka maksupalvelunkäyttäjä on jo saanut toisen maksupalveluntarjoajan kanssa tehdyn puitesopimuksen perusteella tai jotka annetaan hänelle kyseisen puitesopimuksen mukaisesti.

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ennen kuin erillistä maksua koskeva palvelusopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoajan on asetettava maksupalvelunkäyttäjän helposti saataville 38 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot.

Maksupalveluntarjoajan on annettava tiedot ja ehdot maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Tiedot ja ehdot on annettava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.

2. Jos erillistä maksua koskeva palvelusopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaista etäviestintävälinettä käyttäen, jonka avulla maksupalveluntarjoaja ei voi noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä kyseisen kohdan mukainen velvoitteensa välittömästi maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen.
3. Tämän artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteet voidaan täyttää myös antamalla jäljennös sellaisen erillistä maksua koskevan palvelusopimuksen tai maksutoimeksiannon luonnoksesta, joka sisältää 38 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot.

38 artikla **Tiedot ja ehdot**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tai hänen saatavilleen asetetaan seuraavat tiedot ja ehdot:
 - a) ne tiedot tai yksilölliset tunnisteet, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti käynnistää tai toteuttaa;
 - b) tarjottavan maksupalvelun toteuttamisen enimmäisaika;
 - c) kaikki maksut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on suoritettava maksupalveluntarjoajalle, ja tarvittaessa maksujen summien erittely;
 - d) tarvittaessa todellinen vaihtokurssi tai viitekurssi, jota maksutapahtumaan sovelletaan.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmannet maksupalveluntarjoajat antavat maksutoimeksiantopalveluiden osalta maksajalle tiedot tarjotusta palvelusta ja kolmannen maksupalveluntarjoajan yhteystiedot.
3. Jäljempänä 42 artiklassa mainitut muut merkitykselliset tiedot ja ehdot on tarvittaessa asetettava maksupalvelunkäyttäjän saataville helposti saatavassa muodossa.

39 artikla **Maksajalle ja maksunsaajalle annettava tiedot maksutoimeksiantopalvelun tapauksessa**

Jos kolmas maksupalveluntarjoaja käynnistää maksutoimeksiannon maksajan pyynnöstä, sen on toimitettava maksajalle ja tarvittaessa maksunsaajalle tai asetettava maksajan ja tarvittaessa maksunsaajan saataville välittömästi toimeksiannon käynnistämisen jälkeen seuraavat tiedot:

- a) vahvistus maksutoimeksiannon onnistuneesta käynnistämisestä maksajan tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle;
- b) viite, jonka avulla maksaja ja maksunsaaja voivat tunnistaa maksutapahtuman ja tarvittaessa maksajan, sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
- c) maksutapahtuman määrä;
- d) tarvittaessa maksutapahtumasta veloitettavien maksujen määrä ja tarvittaessa niiden erittely.

40 artikla

Maksajan tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle annettavat tiedot maksutoimeksiantopalvelun tapauksessa

Jos maksutoimeksianto käynnistetään kolmannen maksupalveluntarjoajan omasta järjestelmästä, järjestelmän on asetettava petoksen tai riidan tapauksessa maksajan ja tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan saataville tapahtumien viitetiedot ja toimilupaa koskevat tiedot.

41 artikla

Maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen maksajalle annettavat tiedot

Maksajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen annettava maksajalle tai asetettava tämän saataville 37 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksaja voi tunnistaa maksutapahtuman, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;
- b) maksutapahtuman määrä maksutoimeksiannossa käytetyssä valuutassa;
- c) niiden maksutapahtumaa koskevien maksujen määrä, jotka maksajan on suoritettava, sekä tarvittaessa maksujen määrien erittely;
- d) tarvittaessa maksajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi tai sen viitetiedot, jos se eroaa 38 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainitusta kurssista, ja maksutapahtuman määrä tämän valuutanmuunnon jälkeen;
- e) maksutoimeksiannon vastaanottopäivä.

42 artikla

Maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen maksunsaajalle annettavat tiedot

Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettava maksunsaajalle tai asetettava tämän saataville 37 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksunsaaja voi tunnistaa maksutapahtuman, ja tarvittaessa maksajaa koskevat tiedot sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
- b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa varat ovat maksunsaajan käytettävissä;
- c) niiden maksutapahtumaa koskevien maksujen määrä, jotka maksunsaajan on suoritettava, sekä tarvittaessa maksujen määrien erittely;
- d) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman määrä ennen tätä valuutan muuntamista;
- e) tilillepanon arvopäivä.

3 LUKU

Puitesopimukset

43 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan maksutapahtumiin, jotka kuuluvat puitesopimuksen piiriin.

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että hyvissä ajoin ennen kuin puitesopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoaja antaa maksupalvelunkäyttäjälle 45 artiklassa mainitut tiedot ja ehdot paperimuodossa tai muulla pysyvällä välineellä. Tiedot ja ehdot on annettava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.
2. Jos puitesopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaista etäviestintävälinettä käyttäen, joka ei anna maksupalveluntarjoajalle mahdollisuutta noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä kyseisen kohdan mukaiset velvoitteensa välittömästi puitesopimuksen tekemisen jälkeen.
3. Tämän artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteet voidaan täyttää myös antamalla jäljennös puitesopimusluonnoksesta, joka sisältää 45 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot

Tiedot ja ehdot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan seuraavat tiedot ja ehdot:

1. maksupalveluntarjoajasta:
 - a) maksupalveluntarjoajan nimi, päätoimipaikan osoite ja tarvittaessa siihen jäsenvaltioon sijoittautuneen asiamiehen tai sivukonttorin käyntiosoite, jossa maksupalveluja tarjotaan, ja muut osoitteet, mukaan lukien sähköpostiosoite, joilla on merkitystä maksupalveluntarjoajan kanssa käytävälle yhteydenpidolle;
 - b) yksityiskohtaiset tiedot asianomaisesta valvontaviranomaisesta ja 13 artiklan mukaisesta rekisteristä tai mahdollisesta muusta vastaavasta maksupalveluntarjoajan toimilupaa koskevasta julkisesta rekisteristä ja rekisterinumero tai vastaava kyseisessä rekisterissä käytetty tunnistus;
2. maksupalvelun käytöstä:
 - a) kuvaus tarjottavan maksupalvelun pääasiallisista ominaisuuksista;
 - b) niiden tietojen tai yksilöllisen tunnisteen määrittäminen, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti käynnistää tai toteuttaa;
 - c) maksutapahtuman käynnistämistä tai toteuttamista varten annettavan suostumuksen ja tällaisen suostumuksen peruuttamisen muoto ja toimittamistapa 57 ja 71 artiklan mukaisesti;
 - d) maininta 69 artiklassa määritellystä maksutoimeksiannon vastaanottamisajankohdasta ja maksupalveluntarjoajan mahdollisesti asettamasta takarajasta;
 - e) tarjottavien maksupalveluiden toteuttamisen enimmäisaika;
 - f) se, voidaanko sopia 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista maksuvälineen käyttörajoista;
3. maksuista, koroista ja vaihtokursseista:
 - a) kaikki maksut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on suoritettava maksupalveluntarjoajalle, ja tarvittaessa maksujen summien erittely;

- b) tarvittaessa sovellettava korko ja vaihtokurssi tai, jos on tarkoitus käyttää viitekorkoa ja -kurssia, todellisen koron laskentamenetelmä ja viitekoron tai -kurssin määrittäminen ja indeksi tai perusta;
- c) jos niin sovitaan, 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viitekoron tai -kurssin muutosten välitön soveltaminen ja muutoksiin liittyvät tietojenantovaatimukset;

4. viestinnästä:

- a) tarvittaessa viestintävälineet, mukaan lukien maksupalvelunkäyttäjän laitteita ja ohjelmistoja koskevat tekniset vaatimukset, joita osapuolet ovat sopineet käytettäväksi tässä direktiivissä tarkoitettujen tietojen ja ilmoitusten toimittamiseen;
- b) se, millä tavoin ja miten usein tässä direktiivissä tarkoitettut tiedot on annettava tai asetettava saataville;
- c) kieli (kielet), jolla (joilla) puitesopimus tehdään ja jota (joita) käytetään sopimussuhteen aikana viestintään;
- d) maksupalvelunkäyttäjän oikeus saada 46 artiklan mukaisesti puitesopimusta koskevat sopimusehdot sekä muut tiedot ja ehdot;

5. suoja- ja oikaisutoimenpiteistä:

- a) tarvittaessa kuvaus toimista, jotka maksupalvelunkäyttäjän on toteutettava pitääkseen maksuvälineen turvassa, sekä selvitys siitä, miten 61 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus maksupalveluntarjoajalle tehdään; lisäksi varma menettely, jota maksupalveluntarjoaja noudattaa ilmoittaakseen asiakkaalleen epäilyistä tai todellisista petoksista tai turvallisuusuhkista;
- b) jos niin sovitaan, edellytykset, joiden täyttyessä maksupalveluntarjoaja pidättää 60 artiklan mukaisesti itsellään oikeuden estää maksuvälineen käyttö;
- c) jäljempänä olevan 66 artiklan mukainen maksajan vastuu, mukaan lukien tieto asianomaisesta rahamäärästä;
- d) se, miten ja missä ajassa maksupalvelunkäyttäjän on 63 artiklan mukaisesti ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle oikeudettomasta tai virheellisesti käynnistetyistä tai toteutetusta maksutapahtumasta, sekä 65 artiklan mukainen maksupalveluntarjoajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista;
- e) maksupalveluntarjoajan vastuu maksutapahtumien käynnistämisestä tai toteuttamisesta 80 artiklan mukaisesti;
- f) palautuksen edellytykset 67 ja 68 artiklan mukaisesti;

6. puitesopimuksen muutoksista ja irtisanomisesta:

- a) jos niin sovitaan, tieto siitä, että maksupalvelunkäyttäjän katsotaan hyväksyneen 47 artiklan mukaisesti sopimusehtojen muutokset, jollei hän ilmoita maksupalveluntarjoajalle ennen ehtojen ehdotettua voimaantulopäivää, ettei hyväksy niitä;
- b) sopimuksen kesto;
- c) maksupalvelunkäyttäjän oikeus irtisanoa puitesopimus ja mitkä tahansa muut irtisanomisoikeutta koskevat sopimusehdot 47 artiklan 1 kohdan ja 48 artiklan mukaisesti;

7. oikeussuojasta:

- a) puitesopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskevat sopimuslausekkeet;

- b) tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikeussuojamenettelyt, jotka ovat maksupalvelunkäyttäjän käytettävissä 88–91 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Puitesopimusta koskevien tietojen ja ehtojen saatavuus

Maksupalvelunkäyttäjällä on milloin tahansa sopimussuhteen aikana oikeus saada pyynnöstä puitesopimuksen sopimusehdot sekä 45 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot paperimuodossa tai muulla pysyvällä välineellä.

47 artikla

Puitesopimuksen ehtojen muutokset

1. Maksupalveluntarjoaja voi ehdottaa muutoksia puitesopimukseen sekä 45 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin ja ehtoihin 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla ja viimeistään kaksi kuukautta ennen niiden ehdotettua soveltamispäivää.
Jos 45 artiklan 6 alakohdan a alakohdan mukainen ehto tulee sovellettavaksi, maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle, että tämän katsotaan hyväksyneen ehtojen muutokset, jos hän ei ilmoita maksupalveluntarjoajalle ennen ehtojen ehdotettua voimaantulopäivää, ettei hyväksy niitä. Tätä tapausta varten maksupalveluntarjoajan on mainittava, että maksupalvelunkäyttäjällä on oikeus irtisanoa puitesopimus välittömästi ja maksutta ennen muutosten ehdotettua soveltamispäivää.
2. Korkoja tai vaihtokursseja koskevia muutoksia voidaan soveltaa välittömästi ja ilman ennakoilmoitusta edellyttäen, että tällaisesta oikeudesta on sovittu puitesopimuksessa ja että muutokset perustuvat viitekorkoon tai -kursseihin, joista on sovittu 45 artiklan 3 alakohdan b ja c alakohdan mukaisesti. Maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava koron muutoksista mahdollisimman pian 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla, elleivät osapuolet ole sopineet, että tiedot toimitetaan tai asetetaan saataville tietyin väliajoin tai tietyillä tavoilla. Korkojen tai vaihtokurssien muutoksia, jotka ovat edullisempia maksupalvelunkäyttäjille, voidaan kuitenkin soveltaa ilman ennakoilmoitusta.
3. Maksutapahtumissa käytettyjen korkojen tai vaihtokurssien muutokset on toteutettava ja laskettava neutraalilla ja maksupalvelunkäyttäjiä syrjimättömällä tavalla.

48 artikla

Sopimuksen irtisanominen

1. Maksupalvelunkäyttäjä voi irtisanoa puitesopimuksen milloin tahansa, elleivät osapuolet ole sopineet irtisanomisajasta. Irtisanomisaika ei saa ylittää yhtä kuukautta.
2. Yli 12 kuukauden määräajaksi tehdyn tai toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen irtisanomisen on oltava maksutonta maksupalvelunkäyttäjälle 12 kuukauden jälkeen. Muissa tapauksissa sopimuksen irtisanomisesta veloitettavien maksujen on oltava asianmukaiset ja oikeassa suhteessa kustannuksiin.
3. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi irtisanoa toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen noudattaen vähintään kahden kuukauden irtisanomisaikaa 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla.
4. Maksupalvelunkäyttäjän on suoritettava maksupalveluista säännöllisesti veloitettavat maksut ainoastaan oikeassa suhteessa sopimuksen irtisanomiseen saakka. Jos tällaisia maksuja on suoritettu ennakolta, ne on palautettava oikeassa suhteessa.

5. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden lakeihin ja määräyksiin, jotka koskevat osapuolen oikeuksia vedota puitesopimuksen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen.
6. Jäsenvaltiot voivat antaa säännöksiä, jotka ovat maksupalvelunkäyttäjien kannalta suotuisampia.

49 artikla

Ennen erillisen maksutapahtuman toteuttamista annettavat tiedot

Jos kyseessä on sellainen maksajan käynnistämä erillinen maksutapahtuma, joka kuuluu puitesopimuksen piiriin, maksupalveluntarjoajan on maksajan pyynnöstä annettava kyseisen maksutapahtuman osalta täsmällinen tieto toteuttamisen enimmäisajasta sekä maksajan suoritettavaksi tulevista maksuista, sekä tarvittaessa maksujen määrien erittely.

50 artikla

Maksajalle erillisistä maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Sen jälkeen kun erillisen maksutapahtuman summa on veloitettu maksajan tililtä tai, jos maksaja ei käytä maksutiliä, kun maksutoimeksianto on vastaanotettu, maksajan maksupalveluntarjoajan on viipymättä ilmoitettava maksajalle 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla seuraavat tiedot:
 - a) viite, jonka avulla maksaja voi tunnistaa kunkin maksutapahtuman, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;
 - b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan tai jota käytetään maksutoimeksiannossa;
 - c) maksutapahtumaa koskevien maksujen määrä ja tarvittaessa niiden erittely, tai korkojen määrä, joka maksajan on suoritettava;
 - d) tarvittaessa maksajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman summa valuutan muuntamisen jälkeen;
 - e) tililtäoton arvopäivä tai maksutoimeksiannon vastaanottopäivä.
2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville määräajoin vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksaja voi tallentaa ja tulostaa tiedot uudelleen muuttumattomina.
3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat antavat tiedot paperimuodossa kerran kuukaudessa maksutta.

51 artikla

Maksunsaajalle erillisistä maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Erillisen maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on annettava maksunsaajalle viipymättä 44 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla seuraavat tiedot:
 - a) viite, jonka avulla maksunsaaja voi tunnistaa maksutapahtuman ja tarvittaessa maksajan, sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
 - b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa maksunsaajan maksutiliä hyvitetään;
 - c) maksutapahtumaa koskevien maksujen määrä ja tarvittaessa niiden erittely, tai korko, joka maksunsaajan on suoritettava;

- d) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman määrä ennen tätä valuutan muuntamista;
 - e) tilillepanon arvopäivä.
2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville määräajoin vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksunsaaja voi tallentaa ja tulostaa tiedot uudelleen muuttumattomina.
 3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat antavat tiedot paperimuodossa kerran kuukaudessa maksutta.

4 LUKU

Yhteiset säännökset

52 artikla

Valuutta ja valuutan muuntaminen

1. Maksut on suoritettava valuutassa, josta osapuolet ovat sopineet.
2. Jos valuutan muuntamispalvelua tarjotaan ennen maksutapahtuman käynnistämistä ja jos kyseistä valuutan muuntamispalvelua tarjotaan myyntipaikassa tai tarjoaja on maksunsaaja, osapuolen, joka tarjoaa valuutan muuntamispalvelua maksajalle, on ilmoitettava tälle kaikki veloitettavat maksut sekä maksutapahtuman muuntamisessa käytettävä vaihtokurssi. Maksajan on hyväksyttävä se, että valuutan muuntamispalvelu suoritetaan tällä tavoin.

53 artikla

Tiedot lisämaksuista tai alennuksista

1. Jos maksunsaaja pyytää maksua tai tarjoaa alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä, maksunsaajan on ilmoitettava maksajalle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.
2. Jos maksupalveluntarjoaja tai kolmas pyytää maksua tietyn maksuvälineen käytöstä, maksupalveluntarjoajan tai kolmannen on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.

IV OSASTO

OIKEUDET JA VELVOITTEET, JOTKA LIITTYVÄT MAKSUPALVELUJEN TARJOAMISEEN JA KÄYTTÖÖN

1 LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

54 artikla

Soveltamisala

1. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja voivat sopia, että 55 artiklan 1 kohtaa, 57 artiklan 3 kohtaa sekä 64, 66, 67, 68, 71 ja 80 artiklaa ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain. Maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja voivat myös sopia muusta kuin 63 artiklassa säädetystä määräajasta.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 91 artiklaa ei sovelleta, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.
3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin.
4. Tämä direktiivi ei myöskään rajoita direktiivin 2008/48/EY tai muun sellaisen asian kannalta merkityksellisen unionin tai kansallisen lainsäädännön soveltamista, joka koskee kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä, joita ei yhdenmukaisteta tällä direktiivillä mutta jotka ovat unionin lainsäädännön mukaisia.

55 artikla

Veloitettavat maksut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä maksuja tässä osastossa tarkoitettujen tietojenantovelvoitteiden noudattamisesta tai oikaisu- ja varotoimenpiteistä, ellei 70 artiklan 1 kohdassa, 71 artiklan 5 kohdassa tai 79 artiklan 2 kohdassa toisin mainita. Maksupalvelunkäyttäjän ja -tarjoajan on sovittava näistä maksuista, ja niiden on oltava asianmukaiset ja oikeassa suhteessa maksupalveluntarjoajan todellisiin kustannuksiin.
2. Jos maksutapahtumaan ei sisälly valuutan muuntamista, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sekä maksunsaaja että maksaja maksavat kukin oman maksupalveluntarjoajansa veloittamat maksut.
3. Maksupalveluntarjoaja ei saa estää maksunsaajaa veloittamasta maksajalta maksua tai tarjoamasta alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä tai ohjaamasta häntä tietyn maksuvälineen käyttöön. Veloitettavat maksut eivät kuitenkaan saa ylittää kustannuksia, joita maksunsaajalle on aiheutunut tietyn maksuvälineen käytöstä.
4. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, ettei maksunsaaja veloita maksuja sellaisten maksuvälineiden käytöstä, joita koskevia toimitusmaksuja säännellään asetuksella (EU) N:o [XX/XX/XX/] [OP please insert number of Regulation once adopted].

56 artikla

Pienmaksuvälineitä ja sähköistä rahaa koskeva poikkeus

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan koskevat pelkästään erillisiä enintään 30 euron maksutapahtumia tai joiden käyttöraja on 150 euroa tai joihin

talletettujen varojen määrä on aina enintään 150 euroa, maksupalveluntarjoaja ja -käyttäjä voivat sopia seuraavaa:

- a) tämän direktiivin 61 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 62 artiklan 1 kohdan c ja d alakohtaa sekä 66 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälineen käyttöä tai sen käytön jatkamista ei voida estää;
 - b) tämän direktiivin 64 ja 65 artiklaa sekä 66 artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi tai maksupalveluntarjoaja ei voi maksuvälineen ominaisuuksiin liittyvistä muista syistä osoittaa, että maksutapahtuma oli oikeutettu;
 - c) tämän direktiivin 70 artiklan 1 kohdasta poiketen maksupalveluntarjoajalla ei ole velvoitetta ilmoittaa maksupalvelunkäyttäjälle maksutoimeksiannosta kieltäytymisestä, jos toteuttamatta jättäminen ilmenee asiayhteydestä;
 - d) tämän direktiivin 71 artiklasta poiketen maksaja ei voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksutoimeksianto tai maksajan suostumus maksutapahtuman toteuttamiseen on toimitettu maksunsaajalle;
 - e) tämän direktiivin 74 ja 75 artiklasta poiketen sovelletaan muita maksupalvelun toteuttamisen määräaikoja.
2. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisten maksutapahtumien osalta alentaa 1 kohdassa tarkoitettuja määriä tai kaksinkertaistaa ne. Ennalta maksettujen maksuvälineiden osalta jäsenvaltiot voivat korottaa määriä 500 euroon asti.
 3. Tämän direktiivin 65 ja 66 artiklaa sovelletaan myös direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun sähköiseen rahaan, paitsi jos maksajan maksupalveluntarjoajalla ei ole mahdollisuutta jäädättää maksutiliä tai estää maksuvälineen käyttöä. Jäsenvaltiot voivat rajata tämän poikkeuksen soveltamisen tietynarvoisiin maksutileihin tai maksuvälineisiin.

2 LUKU

Maksutapahtumien hyväksyminen

57 artikla

Suostumus ja suostumuksen peruuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumaa pidetään oikeutettuna ainoastaan, jos maksaja on antanut suostumuksensa maksutapahtuman toteuttamiseen. Maksaja voi hyväksyä maksutapahtuman ennen sen toteuttamista tai sen jälkeen, jos maksaja ja maksupalveluntarjoaja ovat niin sopineet.
2. Maksutapahtuman tai useiden maksutapahtumien toteuttamista koskeva suostumus on annettava muodossa, josta maksaja ja maksupalveluntarjoaja ovat sopineet. Suostumus voidaan antaa myös suoraan tai välillisesti maksunsaajan kautta. On katsottava, että maksutapahtuman toteuttamiseen on saatu suostumus, jos maksaja antaa kolmannelle maksupalveluntarjoajalle luvan käynnistää maksutapahtuma tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan kanssa.

Jos suostumusta ei ole annettu, maksutapahtumaa on pidettävä oikeudettomana.
3. Maksaja voi milloin tahansa peruuttaa suostumuksensa, kuitenkin viimeistään 71 artiklassa tarkoitettuun peruuttamattomuusajankohtaan mennessä. Myös useita maksutapahtumia koskeva suostumus voidaan peruuttaa, jolloin tulevia maksutapahtumia pidetään oikeudettomina.

4. Maksajan ja maksupalveluntarjoajan (-tarjoajien) on sovittava tavasta, jolla suostumus annetaan.

58 artikla

Kolmansien maksupalveluntarjoajien pääsy maksutilitietoihin ja kyseisten tietojen käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajalla on oikeus käyttää kolmatta maksupalveluntarjoajaa saadakseen maksupalveluita, jotka mahdollistavat pääsyn liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitettuihin maksutileihin.
2. Jos maksaja on antanut kolmannelle maksupalveluntarjoajalle luvan tarjota maksupalveluita 1 kohdan nojalla, maksajalla on oltava seuraavat velvoitteet:
 - a) varmistaa, että maksupalvelunkäyttäjän henkilökohtaiset turvatekijät eivät ole muiden osapuolten saatavilla;
 - b) todentaa henkilöllisyytensä yksiselitteisesti tilinhaltijan tiliä ylläpitävälle (ylläpitäville) maksupalveluntarjoajalle (-tarjoajille);
 - c) olla tallentamatta maksupalvelunkäyttäjän arkaluonteisia maksutietoja tai henkilökohtaisia tietoturvaavaltuuksia.
3. Jos tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksajan maksutoimeksiannon kolmannen maksupalveluntarjoajan kautta, sen on ilmoitettava viimeksi mainitulle välittömästi maksutoimeksiannon vastaanotosta ja siitä, onko kyseistä maksutapahtumaa varten käytettävissä riittävästi varoja.
4. Tiliä ylläpitävien maksupalveluntarjoajien on käsiteltävä kolmannen maksupalveluntarjoajan palveluiden kautta välitettyjä maksutoimeksiantoja syrjimättömästi aikataulun ja ensisijaisuusjärjestyksen osalta suhteessa maksajan itsensä välittämiin maksutoimeksiantoihin, paitsi jos erilaiseen käsittelyyn on objektiiviset syyt.

59 artikla

Kolmannen maksuvälineiden myöntäjän pääsy maksutilitietoihin ja kyseisten tietojen käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajalla on oikeus käyttää kolmatta maksuvälineiden myöntäjää hankkiakseen maksukorttipalveluita.
2. Jos maksaja on antanut kolmannelle maksuvälineiden myöntäjälle, joka on antanut maksajalle maksuvälineen, suostumuksen tietojen hankkimiseen siitä, onko maksajalla hallussa olevaa maksutiliä koskevaa maksutapahtumaa varten käytettävissä riittävästi varoja, kyseistä maksutiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan on annettava kyseiset tiedot kolmannelle maksuvälineiden myöntäjälle välittömästi maksajan maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen.
3. Tiliä ylläpitävien maksupalveluntarjoajien on käsiteltävä kolmannen maksuvälineiden myöntäjän palveluiden kautta välitettyjä maksutoimeksiantoja syrjimättömästi aikataulun ja ensisijaisuusjärjestyksen osalta suhteessa maksajan itsensä välittämiin maksutoimeksiantoihin, paitsi jos erilaiseen käsittelyyn on objektiiviset syyt.

60 artikla

Maksuvälineen käyttöraajat

1. Jos suostumuksen antamiseen käytetään erityistä maksuvälinettä, maksaja ja maksajan maksupalveluntarjoaja voivat sopia tätä maksuvälinettä käyttäen toteutettaviin maksutapahtumiin liittyvistä käyttöraajoista.

2. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi pidättää itsellään oikeuden estää maksuvälineen käyttö objektiivisesti perustelluista syistä, jotka liittyvät maksuvälineen turvallisuuteen, maksuvälineen oikeudetonta tai petollista käyttöä koskevaan epäilyyn, tai jos kyseessä on maksuväline, johon on liitetty luottolimiitti, huomattavasti kohonneeseen riskiin siitä, että maksaja ei mahdollisesti kykene täyttämään maksuvelvoitettaan.
3. Tällöin maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksajalle sovitulla tavalla maksuvälineen käytön estämisestä ja sen syistä mahdollisuuksien mukaan ennen maksuvälineen käytön estämistä ja viimeistään välittömästi sen jälkeen, jollei tällaisen tiedon antaminen vaaranna objektiivisesti perusteltuja turvallisuussyitä tai jollei sitä kielletä muussa asiaankuuluvassa unionin tai kansallisessa lainsäädännössä.
4. Maksupalveluntarjoajan on sallittava uudelleen maksuvälineen käyttö tai korvattava se uudella maksuvälineellä sen jälkeen kun ei ole enää syytä estää maksuvälineen käyttöä.

61 artikla

Maksuvälineisiin liittyvät maksupalvelunkäyttäjän velvoitteet

1. Maksuvälineen käyttöön oikeutetulla maksupalvelunkäyttäjällä on seuraavat velvoitteet:
 - a) käyttää maksuvälinettä sen myöntämistä ja käyttöä koskevia objektiivisia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia ehtoja noudattaen;
 - b) saatuaan tietää maksuvälineen katoamisesta, varkaudesta tai joutumisesta väärin käsiin taikka sen oikeudettomasta käytöstä ilmoittaa asiasta maksupalveluntarjoajalle tai tämän ilmoittamalle taholle viipymättä.
2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa maksupalvelunkäyttäjän on heti maksuvälineen saatuaan erityisesti toteutettava kaikki kohtuulliset toimet huolehtiakseen henkilökohtaisten turvatekijöidensä säilymisestä. Maksupalvelunkäyttäjien velvoitteet huolehtia maksuvälineistä eivät saa estää tämän direktiivin nojalla hyväksytyjen maksuvälineiden ja -palveluiden käyttöä.

62 artikla

Maksuvälineisiin liittyvät maksupalveluntarjoajan velvoitteet

1. Maksuvälineen myöntävällä maksupalveluntarjoajalla on seuraavat velvoitteet:
 - a) varmistaa, että maksuvälineeseen liitetyt henkilökohtaiset turvatekijät eivät ole muiden osapuolten kuin maksuvälineen käyttöön oikeutetun maksupalvelunkäyttäjän saatavilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 61 artiklassa tarkoitettuja maksupalvelunkäyttäjän velvoitteita;
 - b) olla lähettämättä sellaista maksuvälinettä, jota ei ole tilattu, ellei ole kyse maksupalvelunkäyttäjälle jo annetun maksuvälineen korvaamisesta;
 - c) varmistaa, että maksupalvelunkäyttäjällä on aina käytettävissään asianmukaiset keinot tehdä 61 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus tai pyytää maksuvälineen käytön sallimista 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä maksupalveluntarjoajan on ilmoituksen tekemistä seuraavan 18 kuukauden jakson aikana annettava maksupalvelunkäyttäjälle keinot, joilla tämä voi osoittaa tehneensä kyseisen ilmoituksen;
 - d) antaa maksajalle mahdollisuus tehdä ilmoitus 61 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla maksutta ja veloittaa maksajalta vain maksuvälineeseen suoraan liittyvät korvauskustannukset, jos niitäkään;

- e) estää maksuvälineen käyttö sen jälkeen, kun 61 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehty.
2. Maksupalveluntarjoajan on vastattava riskistä, joka aiheutuu maksuvälineen tai maksuvälineeseen liitettyjen henkilökohtaisten turvatekijöiden lähettämisestä maksajalle.

63 artikla

Ilmoitus oikeudettomista tai virheellisesti toteutetuista maksutapahtumista

1. Maksupalvelunkäyttäjällä on oikeus saada tiliä hoitavalta maksupalveluntarjoajalta hyvitys vain siinä tapauksessa, että hän ilmoittaa maksupalveluntarjoajalle oikeudettomasta tai virheellisesti toteutetusta, muun muassa 80 artiklassa tarkoitettuun vaatimukseen oikeuttavasta maksutapahtumasta viipymättä sen havaittuaan, kuitenkin viimeistään 13 kuukauden kuluessa tilin veloituspäivästä, paitsi silloin, kun maksupalveluntarjoaja ei ole antanut tai asettanut saataville maksutapahtumaa koskevia tietoja III osaston mukaisesti.
2. Kun on kyse kolmannelta maksupalveluntarjoajasta, maksupalvelunkäyttäjän on saatava tämän artiklan 1 kohdan nojalla annettava hyvitys myös tiliä hoitavalta maksupalveluntarjoajalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 65 artiklan 2 kohdan ja 80 artiklan 1 kohdan soveltamista.

64 artikla

Maksutapahtumien todentamista ja toteuttamista koskevat todisteet

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jos maksupalvelunkäyttäjä kiistää hyväksyneensä toteutetun maksutapahtuman tai väittää, että maksutapahtuma on virheellisesti toteutettu, hänen maksupalveluntarjoajansa ja, tapauksen mukaan maksutapahtumaan mahdollisesti osallistuvan kolmannen maksupalveluntarjoajan, on esitettävä todisteet siitä, että maksutapahtuma oli todennettu, oikein kirjattu ja merkitty tileille eikä siihen ollut vaikuttanut tekninen vika tai muu häiriö.
- Jos maksutapahtuma on käynnistetty kolmannen maksupalveluntarjoajan kautta, tämä vastaa todisteiden esittämisestä siitä, ettei tekninen vika tai muu sen vastuulla olevaan maksupalveluun liittyvä häiriö vaikuttanut maksutapahtumaan.
2. Jos maksupalvelunkäyttäjä kiistää hyväksyneensä toteutetun maksutapahtuman, se, että maksupalveluntarjoaja, mukaan lukien mahdollinen kolmas maksupalveluntarjoaja, on kirjannut maksuvälineen käytön, ei välttämättä sinänsä riitä osoittamaan, että maksaja olisi hyväksynyt maksutapahtuman tai toiminut petollisesti tai laiminlyönyt tarkoituksellisesti tai törkeän huolimattomasti yhtä tai useampaa 61 artiklassa tarkoitettua velvoitetta.

65 artikla

Maksupalveluntarjoajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos maksutapahtuma on toteutettu oikeudettomasti, maksajan maksupalveluntarjoaja palauttaa maksajalle oikeudettoman maksutapahtuman summan välittömästi ja tarvittaessa palauttaa veloitettun maksutilin tilaan, jossa se olisi ollut ilman oikeudettoman maksutapahtuman toteuttamista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 63 artiklan soveltamista. Samalla on varmistettava myös, että maksajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään päivä, jona kyseinen summa oli veloitettu.
2. Jos on kyse kolmannelta maksupalveluntarjoajasta, tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan on palautettava oikeudettoman maksutapahtuman summa ja tarvittaessa palautettava veloitettu maksutili tilaan, jossa se olisi ollut ilman oikeudettoman

maksutapahtuman toteuttamista. On mahdollista, että kolmatta maksupalveluntarjoajaa vaaditaan maksamaan tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle taloudellinen korvaus.

3. Muu rahallinen korvaus voi määräytyä maksajan ja maksupalveluntarjoajan väliseen sopimukseen tai mahdolliseen maksajan ja kolmannen maksupalveluntarjoajan väliseen sopimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

66 artikla

Maksajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista

1. Poiketen siitä, mitä 65 artiklassa säädetään, maksaja voi olla enintään 50 euroon saakka vastuussa oikeudettomiin maksutapahtumiin liittyvistä menetyksistä, jotka aiheutuvat kadonneen tai varastetun maksuvälineen käytöstä tai maksuvälineen väärinkäytöstä.

Maksajan on vastattava kaikista menetyksistä, jotka johtuvat sellaisista oikeudettomista maksutapahtumista, jotka aiheutuvat petollisesta toiminnasta tai yhden tai useamman 61 artiklassa tarkoitetun velvoitteen tarkoituksellisesta tai törkeän huolimattomasta laiminlyönnistä. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa mainittua enimmäissummaa. Jos maksupalveluntarjoaja ei edellytä asiakkaan vahvaa tunnistamista, maksaja on etäviestintävälineellä suoritettujen maksujen osalta vastuussa mahdollisista taloudellisista seurauksista vain, jos hän on toiminut petollisesti. Jos maksunsaaja tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ei hyväksy asiakkaan vahvaa tunnistamista, sen on korvattava maksajan maksupalveluntarjoajalle aiheutunut taloudellinen vahinko.

2. Maksaja ei ole vastuussa taloudellisista seurauksista, joita kadonneen, varastetun tai väärinkäytetyn maksuvälineen käytöstä aiheutuu sen jälkeen, kun hän on tehnyt 61 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen, jollei hän ole toiminut petollisesti. Jos maksupalveluntarjoaja ei anna käytettäväksi asianmukaisia keinoja tehdä milloin tahansa ilmoitusta kadonneesta, varastetusta tai väärinkäytetystä maksuvälineestä, kuten 62 artiklan 1 kohdan c alakohdassa edellytetään, maksaja ei ole vastuussa taloudellisista seurauksista, jotka aiheutuvat kyseisen maksuvälineen käytöstä, jollei hän ole toiminut petollisesti.

67 artikla

Palautukset maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajalla on oikeus saada maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn, jo toteutetun oikeutetun maksutapahtuman summa takaisin maksupalveluntarjoajalta, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) maksutapahtuman täsmällistä rahamäärää ei mainita hyväksynnässä sen antamisajankohtana;
- b) maksutapahtuman rahamäärä ylitti sen, mitä maksaja olisi voinut kohtuudella odottaa ottaen huomioon aikaisempi kulutuskäyttäytyminen, puitesopimuksen ehdot ja muut tapaukseen liittyvät merkitykselliset seikat.

Maksajan on maksupalveluntarjoajan pyynnöstä vastattava todisteiden esittämisestä tällaisten ehtojen täyttymisestä.

Palautus koskee toteutetun maksutapahtuman koko määrää. Tämä kattaa myös sen, että maksajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään päivä, jona kyseinen summa oli veloitettu.

Suoraveloitusten osalta maksajalla on ehdoton oikeus palautukseen 68 artiklassa vahvistetuissa määräajoissa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa maksunsaaja on jo täyttänyt sopimusveloitteet ja palvelut on jo saatu tai maksaja on jo kuluttanut tavarat.

Maksunsaajan on maksupalveluntarjoajan pyynnöstä vastattava todisteiden esittämisestä kolmannessa alakohdassa säädettyjen ehtojen täyttymisestä.

2. Maksaja ei kuitenkaan voi 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta vedota valuutan muuntamiseen liittyviin syihin, jos on sovellettu viitekorkoa, josta maksaja ja maksupalveluntarjoaja ovat sopineet 38 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 45 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.
3. Maksajan ja maksupalveluntarjoajan välisessä puitesopimuksessa voidaan sopia, että maksajalla ei ole oikeutta palautukseen, jos maksutapahtuman toteuttamiseen on annettu suostumus suoraan maksupalveluntarjoajalle ja tarvittaessa jos maksupalveluntarjoaja tai maksunsaaja on antanut maksajalle tai asettanut hänen saatavilleen tulevaa maksutapahtumaa koskevat tiedot sovitulla tavalla vähintään neljä viikkoa ennen eräpäivää.

68 artikla

Palautuspyynnöt maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksaja voi pyytää 67 artiklassa tarkoitettua palautusta maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn oikeutetun maksutapahtuman osalta kahdeksan viikon kuluessa varojen veloituspäivästä.
2. Maksupalveluntarjoajan on palautuspyynnön saatuaan kymmenen työpäivän kuluessa joko palautettava maksutapahtuman summa kokonaisuudessaan tai esitettävä perustelut palautuksen epäämiselle sekä mainittava elimet, joiden puoleen maksaja voi 88–91 artiklan mukaisesti kääntyä, jos hän ei hyväksy esitettyjä perusteluita.

Ensimmäisen alakohdan mukaista maksupalveluntarjoajan oikeutta evätä palautus ei sovelleta 67 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa.

3 LUKU

Maksutapahtumien toteuttaminen

1 JAKSO

MAKSUTOIMEKSIANNOT JA SIIRRETTÄVÄT SUMMAT

69 artikla

Maksutoimeksiantojen vastaanotto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottoajankohdaksi katsotaan ajankohta, jona maksajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut joko maksajan suoraan käynnistämän tai kolmannen maksupalveluntarjoajan hänen puolestaan käynnistämän taikka maksunsaajan välillisesti käynnistämän tai hänen kauttaan välillisesti käynnistetyn maksutoimeksiannon. Jos vastaanottoajankohta ei ole maksajan maksupalveluntarjoajan työpäivä, maksutoimeksianto katsotaan vastaanotetuksi seuraavana työpäivänä. Maksupalveluntarjoaja voi vahvistaa lähelle työpäivän päättymistä takarajan, jonka jälkeen vastaanotetut maksutoimeksiannot katsotaan vastaanotetuiksi seuraavana työpäivänä.
2. Jos maksutoimeksiannon käynnistänyt maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja sopivat, että maksutoimeksiannon toteuttaminen aloitetaan tiettyinä päivinä tai tietyn ajan kuluttua taikka päivänä, jona maksaja on asettanut varat maksupalveluntarjoajan saataville, 74 artiklassa tarkoitettuna vastaanottoajankohtana pidetään sovittua päivää. Jos sovittu päivä ei ole maksupalveluntarjoajan työpäivä, vastaanotettu maksutoimeksianto katsotaan vastaanotetuksi seuraavana työpäivänä.

70 artikla

Maksutoimeksiantojen hylkääminen

1. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy toteuttamasta maksutoimeksiantoa, maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava kieltäytymisestä ja, jos mahdollista, sen syistä sekä menettelystä, jolla korjataan hylkäämiseen johtaneet tosiasialliset virheet, ellei sitä ole kielletty muussa asiaan liittyvässä unionin tai kansallisessa lainsäädännössä.

Maksupalveluntarjoajan on lähetettävä ilmoitus tai asetettava se saataville sovitulla tavalla mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 74 artiklassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa.

Puitesopimus voi sisältää ehdon, jonka mukaan maksupalveluntarjoaja voi periä maksun tällaisesta ilmoituksesta, jos kieltäytyminen on objektiivisesti perusteltua.

2. Jos kaikki maksajan puitesopimuksessa asetetut ehdot täyttyvät, maksajan tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja ei saa kieltäytyä toteuttamasta oikeutettua maksutoimeksiantoa riippumatta siitä, onko kyseessä maksajan käynnistämä, kolmannen maksupalveluntarjoajan hänen puolestaan käynnistämä vai maksunsaajan käynnistämä tai tämän välityksellä käynnistetty maksutoimeksianto, ellei sitä ole kielletty muussa asiaan liittyvässä unionin tai kansallisessa lainsäädännössä.
3. Sovellettaessa 74 ja 80 artiklaa maksutoimeksiantoa, jonka toteuttamisesta on kieltäydytty, ei katsota vastaanotetuksi.

71 artikla

Maksutoimeksiannon peruuttamattomuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei maksupalvelunkäyttäjä voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut sen, ellei tässä artiklassa toisin säädetä.
2. Jos maksutapahtuma on kolmannen maksupalveluntarjoajan maksajan puolesta käynnistämä, maksunsaajan käynnistämä tai tämän välityksellä käynnistetty, maksaja ei voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun suostumus maksutapahtuman käynnistämiseen on annettu kolmannelle maksupalveluntarjoajalle tai maksutoimeksianto on välitetty tai suostumus maksutapahtuman toteuttamiseen on annettu maksunsaajalle.
3. Suoraveloituksen osalta maksaja voi kuitenkin peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua varojen veloittamispäivää edeltävänä työpäivänä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeutta palautukseen.
4. Maksupalvelunkäyttäjä voi 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua päivää edeltävänä työpäivänä.
5. Edellä 1–4 kohdassa säädettyjen määräaikojen jälkeen maksutoimeksianto voidaan peruuttaa vain siltä osin kuin maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoajat niin sopivat. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa tarvitaan myös maksunsaajan suostumus. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, kyseinen maksupalveluntarjoaja voi periä maksun peruuttamisesta.

72 artikla

Siirrettävät ja vastaanotettavat summat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa (-tarjoajia), maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa (-tarjoajia) ja maksupalveluntarjoajien välittäjiä siirtämään maksutapahtuman summa täysimääräisenä ja olemaan vähentämättä kuluja siirretystä summasta.

2. Maksunsaaja ja maksupalveluntarjoaja voivat kuitenkin sopia, että kyseinen maksupalveluntarjoaja vähentää siirrettävästä summasta omat kulunsa ennen kuin summa hyvitetään maksunsaajalle. Tällöin maksutapahtuman koko summa ja kulut on eriteltävä maksunsaajalle annettavissa tiedoissa.
3. Jos siirretystä summasta vähennetään muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja kuluja, maksajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksajan käynnistämän maksutapahtuman summan täysimääräisenä. Jos maksutoimeksiannon on käynnistänyt maksunsaaja tai se on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksutapahtuman summan täysimääräisenä.

2 JAKSO

TOTEUTTAMISAIKA JA ARVOPÄIVÄ

73 artikla

Soveltamisala

1. Tätä jaksoa sovelletaan
 - a) euromääräisiin maksutapahtumiin;
 - b) kansallisiin maksutapahtumiin, jotka toteutetaan euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuutassa;
 - c) maksutapahtumiin, joihin sisältyy vain yksi valuutanmuunnos euron ja euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuuttayksikön välillä edellyttäen, että valuuttayksikön muuntaminen suoritetaan kyseisessä euroalueen ulkopuolisessa jäsenvaltiossa ja että rajatylittävissä maksutapahtumissa siirto tapahtuu euroina.
2. Tätä jaksoa sovelletaan myös muihin maksutapahtumiin, elleivät maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja ole toisin sopineet, lukuun ottamatta 78 artiklaa, josta osapuolet eivät voi sopia toisin. Jos kuitenkin maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja sopivat pidemmästä kuin 74 artiklassa säädetystä määräajasta, kyseinen määräaika saa unionin sisäisten maksutapahtumien osalta olla enintään neljä työpäivää 69 artiklan mukaisesta vastaanottoajankohdasta laskettuna.

74 artikla

Maksutilille toteutettavat maksutapahtumat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa varmistamaan, että 69 artiklassa tarkoitetun vastaanottoajankohdan jälkeen maksutapahtuman summa hyvitetään maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille viimeistään seuraavan työpäivän päättymiseen mennessä. Kyseisiä määräaikoja voidaan pidentää yhdellä työpäivällä, jos maksutapahtuma on käynnistetty paperimuodossa.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa määrittämään arvopäivä ja asettamaan maksutapahtuman määrä maksunsaajan saataville tämän maksutilille 78 artiklan mukaisesti sen jälkeen, kun maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut varat.
3. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa toimittamaan maksunsaajan käynnistämä tai tämän välityksellä käynnistetty maksutoimeksianto maksajan maksupalveluntarjoajalle määräajassa, josta on sovittu maksunsaajan ja maksupalveluntarjoajan kesken, jotta suoritus tapahtuu sovittuna eräpäivänä, jos on kyse suoraveloituksesta.

75 artikla

Maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan ylläpitämää maksutiliä

Jos maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan ylläpitämää maksutiliä, maksunsaajaa varten varat vastaanottaneen maksupalveluntarjoajan on asetettava varat maksunsaajan saataville 74 artiklan mukaisen määräajan kuluessa.

76 artikla

Käteistalletukset maksutilille

Jos kuluttaja tekee maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille käteistalletuksen kyseisen maksutilin valuutan määräisenä, maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että summa asetetaan saataville ja sen arvopäivä määritetään välittömästi varojen vastaanottoajankohdan jälkeen. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, summa on asetettava saataville ja sen arvopäivä määritettävä viimeistään varojen vastaanottamista seuraavana työpäivänä.

77 artikla

Kotimaan maksutapahtumat

Jäsenvaltiot voivat säätää kotimaisten maksutapahtumien toteuttamiselle tässä jaksossa säädettyä lyhyemmän enimmäiskeston.

78 artikla

Arvopäivä ja varojen käytettävissäolo

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksunsaajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään työpäivä, jona maksutapahtuman summa hyvitetään maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille.
Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksutapahtuman summa on maksunsaajan käytettävissä heti sen jälkeen kun se on hyvitetty maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille, myös silloin, kun maksut suorittaa yksi maksupalveluntarjoaja.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajan maksutililtä oton arvopäivä on aikaisintaan päivä, jona maksutapahtuman summa veloitetaan kyseiseltä maksutililtä.

3 JAKSO

KORVAUSVASTUU

79 artikla

Virheelliset yksilölliset tunnisteet

1. Jos maksutoimeksianto toteutetaan yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti, se katsotaan toteutetuksi oikein kyseisessä yksilöllisessä tunnisteessa määritetyn maksunsaajan osalta.
2. Jos maksupalvelunkäyttäjän antama yksilöllinen tunniste on virheellinen, maksupalveluntarjoaja ei ole 80 artiklan nojalla vastuussa maksutapahtuman jäämisestä toteutumatta tai sen virheellisestä toteuttamisesta.
3. Maksajan maksupalveluntarjoajan on kuitenkin ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin saadakseen maksutapahtumaan liittyvät varat takaisin.
4. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi periä maksupalvelunkäyttäjältä maksun varojen takaisin perimisestä.
5. Jos maksupalvelunkäyttäjä antaa 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisten tietojen lisäksi muita tietoja, maksupalveluntarjoaja on vastuussa

maksutapahtumien toteuttamisesta ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän antaman yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti.

80 artikla

Toteuttamatta jääneet taikka virheellisesti tai myöhässä toteutetut maksutapahtumat

1. Maksajan maksupalveluntarjoaja on maksajan suoraan käynnistämän maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta, jollei se voi osoittaa maksajalle ja tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle, että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksutapahtuman summan 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 63 artiklan, 79 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 83 artiklan soveltamista. Tuolloin maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksunsaajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta.

Kolmas maksupalveluntarjoaja on maksajan kolmannen maksupalveluntarjoajan välityksellä käynnistämän maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta, jollei se voi osoittaa maksajalle ja tarvittaessa maksunsaajan tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle, että maksajan tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksutoimeksiannon 69 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 63 artiklan, 79 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 83 artiklan soveltamista. Tuolloin maksajan tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksunsaajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta.

Jos maksajan maksupalveluntarjoaja tai kolmas maksupalveluntarjoaja on ensimmäisen tai toisen alakohdan nojalla vastuussa, kyseisen maksupalveluntarjoajan on viipymättä palautettava maksajalle toteuttamatta jäänyt tai virheellisesti toteutettu maksutapahtuman summa ja tarvittaessa saatettava maksutili, jolta kyseinen summa oli veloitettu, tilaan, jossa se olisi ollut ilman virheellistä maksutapahtumaa. Maksajan maksutilille panon arvopäivän on oltava viimeistään päivä, jona kyseinen summa oli veloitettu.

Jos maksutapahtuma toteutetaan myöhässä, maksaja voi päättää, että kyseisen summan maksunsaajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään päivä, jona sen tilillepanon arvopäivä olisi ollut, jos maksutapahtuma olisi toteutettu oikein.

Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on ensimmäisen alakohdan nojalla vastuussa, sen on välittömästi asetettava maksutapahtuman summa maksunsaajan käytettäväksi ja tarvittaessa hyvitetävä vastaava summa maksunsaajan maksutilille. Kyseisen summan tilillepanon arvopäivän on oltava viimeistään päivä, jona sen tilillepanon arvopäivä olisi ollut, jos maksutapahtuma olisi toteutettu oikein.

Jos maksajan käynnistämän maksutoimeksiannon maksutapahtuma on jäänyt toteuttamatta tai jos se on toteutettu virheellisesti, maksajan maksupalveluntarjoajan on tässä kohdassa tarkoitettu vastuusta huolimatta pyynnöstä ryhdyttävä välittömästi toimiin jäljittääkseen maksutapahtuman ja ilmoitettava maksajalle tuloksista. Tästä ei saa veloittaa maksua maksajalta.

2. Maksupalveluntarjoaja on maksunsaajan käynnistämän tai tämän välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksunsaajalle maksutoimeksiannon asianmukaisesta toimittamisesta maksajan maksupalveluntarjoajalle 74 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 63 artiklan, 79 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 83 artiklan soveltamista. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on tämän alakohdan nojalla vastuussa, sen on välittömästi toimitettava uudelleen kyseinen maksutoimeksianto maksajan maksupalveluntarjoajalle. Jos maksutoimeksianto toimitetaan myöhässä, kyseisen summan maksunsaajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään päivä, jona sen tilillepanon arvopäivä olisi ollut, jos maksutoimeksianto olisi toteutettu oikein.

Lisäksi maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksunsaajalle siitä, että se käsittelee maksutapahtuman sille 78 artiklan nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 63 artiklan, 79 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 83 artiklan soveltamista. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on tämän alakohdan nojalla vastuussa, sen on varmistettava, että maksutapahtuman summa on maksunsaajan käytettävissä välittömästi sen jälkeen, kun summa on hyvitetty maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille. Kyseisen summan maksunsaajan maksutilille panon arvopäivän on oltava viimeistään päivä, jona sen tilillepanon arvopäivä olisi ollut, jos maksutapahtuma olisi toteutettu oikein.

Jos maksutapahtuma, josta maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ei ole ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla vastuussa, on jäänyt toteuttamatta tai jos se on toteutettu virheellisesti, maksajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksajalle. Jos maksajan maksupalveluntarjoaja on tällä tavoin vastuussa, sen on asianmukaisesti ja viipymättä palautettava maksajalle toteuttamatta jääneen tai virheellisesti toteutetun maksutapahtuman summa ja saatettava maksutili, jolta kyseinen summa oli veloitettu, tilaan, jossa se olisi ollut ilman virheellistä maksutapahtumaa. Maksajan maksutilille panon arvopäivän on oltava viimeistään päivä, jona kyseinen summa oli veloitettu.

Jos maksutapahtuma toteutetaan myöhässä, maksaja voi päättää, että kyseisen summan maksunsaajan maksutilille panon arvopäivän on oltava viimeistään päivä, jona sen tilillepanon arvopäivä olisi ollut, jos maksutapahtuma olisi toteutettu oikein.

Jos maksunsaajan käynnistämän tai sen välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon maksutapahtuma on jäänyt toteuttamatta tai jos se on toteutettu virheellisesti, maksupalveluntarjoajan on tässä kohdassa tarkoitetusta vastuusta huolimatta pyynnöstä ryhdyttävä välittömästi toimiin jäljittääkseen maksutapahtuman ja ilmoitettava maksunsaajalle tuloksista. Tästä ei saa veloittaa maksua maksunsaajalta.

3. Lisäksi maksupalveluntarjoajat ovat vastuussa omille maksupalvelunkäyttäjilleen maksuista, joista ne vastaavat, ja koroista, joita maksupalvelunkäyttäjältä peritään sen seurauksena, että maksutapahtumaa ei ole toteutettu tai se on toteutettu virheellisesti tai myöhässä.

81 artikla

Muu rahallinen korvaus

Muu kuin tässä jaksossa säädetty rahallinen korvaus voi määräytyä maksupalvelunkäyttäjän ja -tarjoajan väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

82 artikla

Takautumisoikeus

1. Jos 80 artiklan mukainen maksupalveluntarjoajan vastuu voidaan kohdistaa toiseen maksupalveluntarjoajaan tai välittäjään, tämän on korvattava ensimmäiselle maksupalveluntarjoajalle syntyneet menetykset ja/tai maksetut määrät 80 artiklan mukaisesti. Tämä kattaa korvausten maksamisen siitä, että maksupalveluntarjoaja jättää käyttämättä asiakkaan vahvaa tunnistamista.
2. Muu rahallinen korvaus voi määräytyä maksupalveluntarjoajien tai välittäjien välisten sopimusten ja näiden väliseen sopimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

Vastuusta vapautuminen

Edellä 2 ja 3 luvussa säädettyä vastuuta ei sovelleta, jos osapuoli voi vedota sellaisiin epätavallisiin ja ennalta arvaamattomiin seikkoihin, joihin se ei voi vaikuttaa ja joiden seurauksia se ei kaikkea huolellisuutta noudattamalla olisi voinut välttää, tai jos maksupalveluntarjoajaa sitovat muut kansalliseen tai unionin lainsäädäntöön perustuvat oikeudelliset velvoitteet.

4 LUKU

TIETOSUOJA

Tietosuoja

Tätä direktiiviä sovellettaessa toteutettavassa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava direktiiviä 95/46/EY, direktiivin 95/46/EY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia kansallisia sääntöjä ja asetusta (EY) N:o 45/2001.

5 LUKU

TOIMINNAN TURVALLISUUS JA TODENTAMINEN

Turvallisuusvaatimukset ja turvapoikkeamien ilmoittaminen

1. Maksupalveluntarjoajiin sovelletaan verkko- ja tietoturvaa koskevaa direktiiviä [NIS Directive] [OP please insert number of Directive once adopted] sekä erityisesti sen 14 ja 15 artiklassa säädettyä riskinhallintaa ja turvapoikkeamien raportointia koskevia vaatimuksia.
2. Direktiivin [NIS Directive] [OP please insert number of Directive once adopted] 6 artiklan 1 kohdan nojalla nimetyn viranomaisen on viipymättä ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja EPV:lle ilmoituksista, jotka maksupalveluntarjoajilta on saatu verkko- ja tietoturva-poikkeamista.
3. Vastaanotettuaan ilmoituksen EPV ilmoittaa tarvittaessa asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.
4. Jos turvapoikkeama saattaa vaikuttaa maksupalveluntarjoajan maksupalvelunkäyttäjien taloudellisiin etuihin, maksupalveluntarjoajan on direktiivin [NIS Directive] [OP please insert number of Directive once adopted] 14 artiklan 4 kohdan säännösten noudattamisen lisäksi viipymättä ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjilleen poikkeamasta ja annettava niille tiedoksi mahdolliset hallintatoimenpiteet, joita ne voivat toteuttaa omasta puolestaan lieventääkseen poikkeaman haitallisia vaikutuksia.

Täytäntöönpano ja raportointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat antavat direktiivin [NIS Directive] [OP please insert number of Directive once adopted] 6 artiklan 1 kohdan nojalla nimetyille viranomaiselle vuosittain ajantasaistettuja tietoja niiden tarjoamiin maksupalveluihin liittyvien operatiivisten ja turvallisuusriskien arvioinnista ja kyseisiin riskeihin kohdistettujen hallintatoimenpiteiden ja valvontamekanismien riittävydestä. Direktiivin [NIS Directive] [OP please insert number of Directive once adopted] 6 artiklan 1 kohdan nojalla nimetyn viranomaisen on viipymättä toimitettava jäljennös näistä tiedoista kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Rajoittamatta direktiivin [NIS Directive] [OP please insert number of Directive once adopted] 14 ja 15 artiklan soveltamista EPV laatii läheisessä yhteistyössä EKP:n kanssa ohjeet turvatoimien käyttöön otosta, toteutuksesta ja seurannasta, mukaan lukien mahdolliset sertifiointiprosessit. EPV ottaa huomioon muun muassa standardit ja/tai eritelvät, jotka komissio on julkaissut direktiivin [NIS Directive] [OP please insert number of Directive once adopted] 16 artiklan 2 kohdan nojalla.
3. EPV tarkastelee ohjeita uudelleen säännöllisesti, kuitenkin vähintään kahden vuoden välein, tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa.
4. Rajoittamatta direktiivin [NIS Directive] [OP please insert number of Directive once adopted] 14 ja 15 artiklan soveltamista EPV antaa ohjeita auttaakseen maksupalveluntarjoajia merkittävien poikkeamien ja niiden olosuhteiden määrittämisessä, joissa maksulaitoksen edellytetään ilmoittavan turvapoikkeamasta. Ohjeet annetaan [lisätään päivä ... kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

87 artikla **Todentaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoaja noudattaa asiakkaan vahvaa tunnistamista, kun maksaja käynnistää sähköisen maksutapahtuman, jollei EPV:n ohjeissa sallita erityispoikkeusten myöntämistä tarjottuun maksupalveluun liittyvän riskin perusteella. Tämä koskee myös kolmatta maksupalveluntarjoajaa, joka käynnistää maksutapahtuman maksajan puolesta. Tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan on annettava kolmannen maksupalveluntarjoajan käyttää tiliä ylläpitävän maksupalveluntarjoajan tunnistamisen menetelmiä kolmannen maksupalveluntarjoajan toimiessa maksupalvelunkäyttäjän puolesta.
2. Jos maksupalveluntarjoaja tarjoaa liitteessä I olevassa 7 kohdassa tarkoitettuja palveluita, sen on todennettava henkilöllisyytensä tilinhaltijan tiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle.
3. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti läheisessä yhteistyössä EKP:n kanssa tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille maksupalveluntarjoajille suunnattuja ohjeita uusimmasta asiakkaiden tunnistamistekniikasta ja asiakkaan vahvan tunnistamisen käytöstä mahdollisesti myönnettävistä poikkeuksista. Ohjeet annetaan [lisätään päivä ... kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä], ja ne on ajantasaistettava säännöllisin väliajoin tapauksen mukaan.

6 LUKU

TUOMIOISTUINTEN ULKOPUOLISET VALITUKSET JA OIKEUSSUOJAKEINOT RIITOJEN RATKAISEMISEKSI

1 JAKSO **VALITUSMENETTELYT**

88 artikla **Valitukset**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on menettelyt, joilla maksupalvelunkäyttäjät ja muut asiaan osalliset, mukaan lukien kuluttajajärjestöt, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille valituksia tapauksista, joissa maksupalveluntarjoajien väitetään rikkoneen tätä direktiiviä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen vastauksessa on tarvittaessa ilmoitettava valituksen tekijälle 91 artiklan mukaisista tuomioistuinten ulkopuolisista valitusmenettelyistä ja oikeussuojakeinoista, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi kansallisten prosessioikeudellisten säännösten mukaisesti.

89 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimitettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka varmistavat tämän direktiivin tehokkaan noudattamisen ja valvovat sitä. Kyseisten toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistukseen tämän direktiivin noudattamisen. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava riippumattomia maksupalveluntarjoajista. Niiden on oltava asetuksen (EU) N:o 1039/2010 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet. Jos useampi kuin yksi viranomainen on jäsenvaltion alueella toimivaltainen varmistamaan tämän direktiivin tehokkaan noudattamisen ja valvomaan sitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin hoitaa tehtävänsä tehokkaasti.
3. Jos III ja IV osaston nojalla annettuja kansallisia säännöksiä on rikottu tai niitä epäillään rikotun, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina toimivaltaisina viranomaisina toimivat maksupalveluntarjoajan kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, lukuun ottamatta sijoittautumisvapauden perusteella toimivia asiamiehiä ja sivukonttoreita, joiden osalta kyseisinä toimivaltaisina viranomaisina toimivat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettut nimetyt toimivaltaiset viranomaiset komissiolle viimeistään [... vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisesta tehtävänjaosta kyseisten viranomaisten välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi mahdollisista myöhemmistä muutoksista kyseisten viranomaisten nimeämiseen ja valtuuksiin.

2 JAKSO

TUOMIOISTUINTEN ULKOPUOLISET OIKEUSSUOJAMENETTELYT JA SEURAAMUKSET

90 artikla

Sisäinen riitojenratkaisu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat ottavat käyttöön riittävät ja tehokkaat kuluttajien valitusten käsittelyä koskevat menettelyt maksupalvelunkäyttäjien tekemien tämän direktiivin mukaisia oikeuksia ja velvoitteita koskevien valitusten käsittelemiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksupalveluntarjoajia pyrkimään kaikin mahdollisin keinoin vastaamaan maksupalvelunkäyttäjien valituksiin ja kaikkiin niissä esille otettuihin seikkoihin kirjallisesti asianmukaisessa määräajassa, kuitenkin viimeistään 15 työpäivän kuluessa. Jos vastausta ei poikkeustilanteissa voida antaa 15 työpäivän kuluessa syistä, joihin maksupalveluntarjoaja ei voi vaikuttaa, maksupalveluntarjoajan edellytetään antavan väliaikaisen vastauksen, jossa ilmoitetaan selkeästi syyt valitukseen annettavan vastauksen viivästymiseen ja määräaika, johon mennessä kuluttaja tulee saamaan lopullisen vastauksen. Kyseistä määräaika voidaan kulloinkin jatkaa vain enintään 30 työpäivällä.

3. Maksupalveluntarjoajan on annettava maksupalvelunkäyttäjälle tietoa tuomioistuinten ulkopuolisista oikeussuojaelimistä, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään tämän direktiivin mukaisia oikeuksia ja velvoitteita koskevia riitoja.
4. Edellä olevassa 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on esitettävä helposti, suoraan, näkyvästi ja pysyvästi saatavilla olevalla tavalla maksupalveluntarjoajan verkkosivustolla, jos sellainen on olemassa, maksupalveluntarjoajan ja -käyttäjän välisen sopimuksen yleisissä ehdoissa ja tällaisiin sopimuksiin liittyvissä laskuissa ja kuiteissa. Lisäksi on ilmoitettava, missä kyseisestä tuomioistuinten ulkopuolisesta oikeussuojaelimestä ja sen käytöstä on saatavilla lisätietoja.

91 artikla

Tuomioistuinten ulkopuoliset oikeussuojamenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tästä direktiivistä johtuvia oikeuksia ja velvoitteita koskevien, maksupalvelunkäyttäjien ja -tarjoajien välisten riitojen ratkaisemiseksi otetaan käyttöön riittävät ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikeussuojamenettelyt asiaa koskevan kansallisen ja unionin lainsäädännön mukaisesti käyttäen tarvittaessa olemassa olevia elimiä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisia menettelyitä sovelletaan maksupalveluntarjoajiin ja että ne kattavat myös nimettyjen edustajien toiminnan.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava 1 kohdassa tarkoitettuja elimiä tekemään yhteistyötä tästä direktiivistä johtuvia oikeuksia ja velvoitteita koskevien rajatylittävien riitojen ratkaisemiseksi.

92 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat ja kolmannet maksupalveluntarjoajat voidaan saattaa vastuuseen tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta.
2. Rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa aiheellisia hallinnollisia toimenpiteitä ja määrätä hallinnollisia seuraamuksia, jos 1 kohdassa tarkoitetut maksupalveluntarjoajat ja kolmannet maksupalveluntarjoajat rikkovat tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä, ja varmistettava, että kyseisiä toimenpiteitä ja seuraamuksia sovelletaan. Toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

V OSASTO

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET

93 artikla

Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle 94 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- a) tämän direktiivin 4 artiklan 29 kohdassa olevan suositukseen 2003/361/EY tehtävän viittauksen mukauttamista, jos kyseistä suositusta muutetaan;
- b) edellä 27 artiklan 1 kohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa mainittujen määrien päivittämistä inflaation ja merkittävän markkinakehityksen huomioon ottamiseksi.

94 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artikkelissa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 93 artikkelissa tarkoitettu valtaa antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi [lisätään päivä – tämän direktiivin voimaantulopäivä].
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 93 artikkelissa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 93 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

95 artikla

Täysi yhdenmukaistaminen

1. Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita kuin tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 31 artiklan 2 kohdan, 34 artiklan, 35 artiklan 2 kohdan, 48 artiklan 6 kohdan, 50 artiklan 3 kohdan, 51 artiklan 3 kohdan, 54 artiklan 2 kohdan, 56 artiklan 2 kohdan, 77 artiklan ja 96 artiklan soveltamista siltä osin kuin tähän direktiiviin sisältyy yhdenmukaistettuja säännöksiä.
2. Jos jäsenvaltio soveltaa jotain 1 kohdassa tarkoitetuista vaihtoehdoista, sen on ilmoitettava siitä ja muista mahdollisista myöhemmistä muutoksista komissiolle. Komissio julkistaa tiedot verkkosivustolla tai muulla tavalla, jonka avulla tietoihin on helppo tutustua.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat eivät poikkea maksupalvelunkäyttäjien vahingoksi tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi annetuista tai niitä vastaavista kansallisen lainsäädännön säännöksistä, ellei tässä direktiivissä nimenomaisesti niin säädetä.

Maksupalveluntarjoajat voivat kuitenkin päättää myöntää maksupalvelunkäyttäjille edullisempia ehtoja.

96 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan keskuspankille kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja vaikutuksista sekä erityisesti 55 artiklan 3 ja 4 kohdassa annettujen maksuja koskevien sääntöjen tarkoituksenmukaisuudesta ja vaikutuksista.

97 artikla

Siirtymäsäännös

1. Jäsenvaltioiden on annettava oikeushenkilöiden, jotka ovat aloittaneet ennen [OP please insert final transposition date] direktiivin 2007/64/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lainsäädännön mukaisen maksulaitostoiminnan, jatkaa kyseistä toimintaa direktiivissä 2007/64/EY säädettyjen vaatimusten mukaisesti [OP please insert final transposition date + 6 months] saakka ilman, että kyseisiä oikeushenkilöitä vaaditaan hakemaan toimilupaa tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti tai noudattamaan muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai tarkoitettuja säännöksiä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja oikeushenkilöitä toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida viimeistään [OP please insert final transposition date + 6 months], täyttävätkö kyseiset oikeushenkilöt tässä direktiivissä säädetty vaatimukset, ja jos eivät täytä, mitä toimenpiteitä on toteutettava vaatimusten täyttämiseksi tai onko toimilupa syytä peruuttaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille oikeushenkilöille, joiden todetaan toimivaltaisten viranomaisten tekemän todentamisen jälkeen noudattavan tämän direktiivin II osastossa säädettyjä vaatimuksia, on myönnettävä toimilupa, ja ne on merkittävä tämän direktiivin 13 ja 14 artiklassa säädettyihin kotijäsenvaltion rekisteriin ja EPV:n rekisteriin. Jos kyseiset oikeushenkilöt eivät noudata tämän direktiivin II osastossa säädettyjä vaatimuksia

viimeistään [*OP please insert final transposition date + 6 months*], niiltä on tämän direktiivin 30 artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalveluiden tarjoaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille oikeushenkilöille myönnetään automaattisesti toimilupa ja että kyseiset oikeushenkilöt merkitään automaattisesti 13 ja 14 artiklassa säädettyihin kotijäsenvaltion kansalliseen rekisteriin ja EPV:n rekisteriin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on jo todisteet siitä, että 5 ja 10 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta asianomaisille yksiköille ennen toimiluvan myöntämistä.
3. Jäsenvaltioiden on annettava luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka ovat aloittaneet tässä direktiivissä tarkoitetun maksulaitostoiminnan ennen [*OP Please insert final date of transposition*] ja joille on myönnetty poikkeus direktiivin 2007/64/EY 26 artiklan nojalla, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa direktiivin 2007/64/EY mukaisesti [*OP Please insert final transposition date + 12 months*] saakka ilman, että niitä vaaditaan hakemaan toimilupaa tämän direktiivin 5 tai 27 artiklan nojalla tai noudattamaan tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai tarkoitettuja muita säännöksiä. Kaikilta henkilöiltä, jotka eivät ole saaneet toimilupaa tai joille ei ole myönnetty poikkeusta kyseisen jakson aikana tämän direktiivin nojalla, on tämän direktiivin 30 artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalveluiden tarjoaminen.

98 artikla

Direktiivin 2002/65/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2002/65/EY 4 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kun sovelletaan myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä [*OP please insert No of this Directive*]*, tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot koskevat säännökset, lukuun ottamatta 2 kohdan c–g alakohtaa, 3 kohdan a, d ja e alakohtaa ja 4 kohdan b alakohtaa, korvataan mainitun direktiivin 37, 38, 44 ja 45 artiklalla.”

* [*insert full title*] annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EUVL L..).

99 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Korvataan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁴⁹ liitteessä I oleva 4 kohta seuraavasti:

”(4) [*OP please insert name and number of this Directive once adopted*] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/XX/EU* 4 artiklan 3 alakohdassa määritellyt maksupalvelut.”

*Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ...

⁴⁹ Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 33).

100 artikla
Direktiivin 2009/110/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2009/110/EY 18 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on sallittava sähköisen rahan liikkeellelaskijoiden, jotka ovat ennen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin [OP please insert No of this Directive]* hyväksymistä aloittaneet toimintansa tämän direktiivin ja direktiivin 2007/64/EY mukaisesti jäsenvaltiossa, jossa niiden päätoimipaikka sijaitsee, jatkaa kyseistä toimintaa asianomaisessa jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa [OP please insert final transposition date + 6 months] saakka ilman, että niiden on haettava tämän direktiivin 3 artiklan mukaista toimilupaa tai että niitä vaaditaan noudattamaan muita tämän direktiivin II osastossa säädettyjä tai siinä tarkoitettuja säännöksiä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja oikeushenkilöitä toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida viimeistään [OP please insert final transposition date + 6 months], täyttävätkö kyseiset oikeushenkilöt tämän direktiivin II osastossa säädetyt vaatimukset, ja jos eivät täytä, mitä toimenpiteitä on toteutettava vaatimusten täyttämiseksi tai onko toimilupa syytä peruuttaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille oikeushenkilöille, joiden todetaan toimivaltaisten viranomaisten tekemän todentamisen jälkeen noudattavan tämän direktiivin II osastossa säädettyjä vaatimuksia, on myönnettävä toimilupa, ja ne on merkittävä rekisteriin. Jos kyseiset oikeushenkilöt eivät noudata tämän direktiivin II osastossa säädettyjä vaatimuksia viimeistään [OP please insert final transposition date + 6 months], niitä on kiellettävä laskemasta liikkeeseen sähköistä rahaa.”

* [insert full title] annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EUVL L.).

101 artikla
Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2007/64/ [OP please insert date – day after the date set out in the first subparagraph of Article 102(2)].

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

102 artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin antamisesta]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.
2. Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...]kuuta [...].
Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

103 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

104 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I
MAKSUPALVELUT (4 ARTIKLAN 3 ALAKOHTA)

1. Palvelut käteisen tallettamiseksi maksutilille sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot
2. Palvelut käteisen nostamiseksi maksutililtä sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot
3. Maksutapahtumien toteuttaminen, mukaan lukien varojen siirto käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille:
 - a) suoraveloitusten toteuttaminen, mukaan lukien kertaluonteiset suoraveloitukset
 - b) maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä
 - c) tilisiirtojen toteuttaminen, mukaan lukien toistuvaissuoritukset
4. Maksutapahtumien toteuttaminen, kun varojen katteena on maksupalvelunkäyttäjän luottosopimus:
 - a) suoraveloitusten toteuttaminen, mukaan lukien kertaluonteiset suoraveloitukset
 - b) maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä
 - c) tilisiirtojen toteuttaminen, mukaan lukien toistuvaissuoritukset
5. Maksuvälineiden myöntäminen ja/tai maksutapahtumien hyväksyminen
6. Rahansiirrot
7. Palvelut, jotka perustuvat pääsyyn sellaisen maksupalveluntarjoajan tarjoamille maksutileille, joka ei ole tiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja, ja jotka tarjotaan seuraavissa muodoissa:
 - a) maksutoimeksiantopalvelut
 - b) tilitietopalvelut.

LIITE II
VASTAAVUUSTAUUKKO

Tämä direktiivi			Direktiivi 2007/64/EY	
1 artiklan 1 kohta			1 artiklan 1 kohta	
1 artiklan 2 kohta			1 artiklan 2 kohta	
2 artiklan 1 kohta			2 artiklan 1 kohta	
2 artiklan 2 kohta			2 artiklan 2 kohta	
2 artiklan 3 kohta			2 artiklan 3 kohta	
3 artikla Poistetaan o alakohta			3 artikla	
4 artikla Lisätään määritelmiä			4 artikla	
		5 artikla – Lisätään toimilupahakemuksia koskevia sääntöjä	5 artikla	
6 artikla			6 artikla	
7 artiklan 1 kohta			7 artiklan 1 kohta	
7 artiklan 2 kohta			7 artiklan 2 kohta	
7 artiklan 3 kohta			7 artiklan 3 kohta	
8 artiklan 1 kohta			8 artiklan 1 kohta	
8 artiklan 2 kohta			8 artiklan 2 kohta	
8 artiklan 3 kohta			8 artiklan 3 kohta	
9 artiklan 1 kohta			9 artiklan 1 kohta	
		9 artiklan 2 kohta Poistetaan 9 artiklan 3 ja 4 kohta	9 artiklan 2 kohta	
10 artiklan 1 kohta			10 artiklan 1 kohta	
10 artiklan 2 kohta			10 artiklan 2 kohta	
10 artiklan 3 kohta			10 artiklan 3 kohta	
10 artiklan 4 kohta			10 artiklan 4 kohta	
10 artiklan 5 kohta			10 artiklan 5 kohta	
10 artiklan 6 kohta			10 artiklan 6 kohta	
10 artiklan 7 kohta			10 artiklan 7 kohta	
10 artiklan 8 kohta			10 artiklan 8 kohta	
10 artiklan 9 kohta			10 artiklan 9 kohta	
11 artikla			11 artikla	
12 artiklan 1 kohta			12 artiklan 1 kohta	
12 artiklan 2 kohta			12 artiklan 2 kohta	
12 artiklan 3 kohta			12 artiklan 3 kohta	
13 artikla			13 artikla	
14 artiklan 1 kohta				
14 artiklan 2 kohta				
14 artiklan 3 kohta				
14 artiklan 4 kohta				
15 artikla			14 artikla	
16 artiklan 1 kohta			15 artiklan 1 kohta	
16 artiklan 2 kohta			15 artiklan 2 kohta	
16 artiklan 3 kohta			15 artiklan 3 kohta	
16 artiklan 4 kohta			15 artiklan 4 kohta	

17 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta	
17 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta	
17 artiklan 3 kohta		
17 artiklan 4 kohta	16 artiklan 3 kohta	
17 artiklan 5 kohta	16 artiklan 4 kohta	
17 artiklan 6 kohta	16 artiklan 5 kohta	
18 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta	
18 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta	
18 artiklan 3 kohta	17 artiklan 3 kohta	
18 artiklan 4 kohta	17 artiklan 4 kohta	
18 artiklan 5 kohta	17 artiklan 5 kohta	
18 artiklan 6 kohta	17 artiklan 6 kohta	
18 artiklan 7 kohta	17 artiklan 7 kohta	
18 artiklan 8 kohta	17 artiklan 8 kohta	
18 artiklan 9 kohta		
19 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta	
19 artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohta	
20 artikla	19 artikla	
21 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta	
21 artiklan 2 kohta	20 artiklan 2 kohta	
21 artiklan 3 kohta	20 artiklan 3 kohta	
21 artiklan 4 kohta	20 artiklan 4 kohta	
21 artiklan 5 kohta	20 artiklan 5 kohta	
22 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta	
22 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohta	
22 artiklan 3 kohta	21 artiklan 3 kohta	
23 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta	
23 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohta	
23 artiklan 3 kohta	22 artiklan 3 kohta	
24 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta	
24 artiklan 2 kohta	23 artiklan 2 kohta	
25 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 kohta	
Poistetaan 25 artiklan 2 kohdan d alakohta	24 artiklan 2 kohta	
26 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta	
26 artiklan 2 kohta	25 artiklan 2 kohta	
26 artiklan 3 kohta	25 artiklan 3 kohta	
26 artiklan 4 kohta	25 artiklan 4 kohta	
26 artiklan 5 kohta	25 artiklan 5 kohta	
26 artiklan 6 kohta		
26 artiklan 7 kohta		
26 artiklan 8 kohta		
26 artiklan 9 kohta		
27 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta	
27 artiklan 2 kohta	26 artiklan 2 kohta	
27 artiklan 3 kohta	26 artiklan 3 kohta	
27 artiklan 4 kohta	26 artiklan 4 kohta	

27 artiklan 5 kohta	26 artiklan 5 kohta	
27 artiklan 6 kohta	26 artiklan 6 kohta	
28 artikla	27 artikla	
29 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta	
Poistetaan 29 artiklan 2 kohdan c alakohta	28 artiklan 2 kohta	
30 artiklan 1 kohta	29 artikla	
30 artiklan 2 kohta		
31 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta	
31 artiklan 2 kohta	30 artiklan 2 kohta	
31 artiklan 3 kohta	30 artiklan 3 kohta	
32 artikla	31 artikla	
33 artiklan 1 kohta	32 artiklan 1 kohta	
33 artiklan 2 kohta	32 artiklan 2 kohta	
33 artiklan 3 kohta	32 artiklan 3 kohta	
34 artikla	33 artikla	
35 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta	
35 artiklan 2 kohta	34 artiklan 2 kohta	
36 artiklan 1 kohta	35 artiklan 1 kohta	
36 artiklan 2 kohta	35 artiklan 2 kohta	
37 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta	
37 artiklan 2 kohta	36 artiklan 2 kohta	
37 artiklan 3 kohta	36 artiklan 3 kohta	
38 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta	
38 artiklan 2 kohta		
38 artiklan 3 kohta	37 artiklan 2 kohta	
39 artikla		
40 artikla		
41 artikla	38 artikla	
42 artikla	39 artikla	
43 artikla	40 artikla	
44 artiklan 1 kohta	41 artiklan 1 kohta	
44 artiklan 2 kohta	41 artiklan 2 kohta	
44 artiklan 3 kohta	41 artiklan 3 kohta	
45 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 kohta	
45 artiklan 2 kohta	42 artiklan 2 kohta	
45 artiklan 3 kohta	42 artiklan 3 kohta	
45 artiklan 4 kohta	42 artiklan 4 kohta	
45 artiklan 5 kohta	42 artiklan 5 kohta	
45 artiklan 6 kohta	42 artiklan 6 kohta	
45 artiklan 7 kohta	42 artiklan 7 kohta	
46 artikla	43 artikla	
47 artiklan 1 kohta	44 artiklan 1 kohta	
47 artiklan 2 kohta	44 artiklan 2 kohta	
47 artiklan 3 kohta	44 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 1 kohta	45 artiklan 1 kohta	
48 artiklan 2 kohta	45 artiklan 2 kohta	

48 artiklan 3 kohta	45 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 4 kohta	45 artiklan 4 kohta	
48 artiklan 5 kohta	45 artiklan 5 kohta	
48 artiklan 6 kohta	45 artiklan 6 kohta	
49 artikla	46 artikla	
50 artiklan 1 kohta	47 artiklan 1 kohta	
50 artiklan 2 kohta	47 artiklan 2 kohta	
50 artiklan 3 kohta	47 artiklan 3 kohta	
51 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohta	
51 artiklan 2 kohta	48 artiklan 2 kohta	
51 artiklan 3 kohta	48 artiklan 3 kohta	
52 artiklan 1 kohta	49 artiklan 1 kohta	
52 artiklan 2 kohta	49 artiklan 2 kohta	
53 artiklan 1 kohta	50 artiklan 1 kohta	
53 artiklan 2 kohta	50 artiklan 2 kohta	
54 artiklan 1 kohta	51 artiklan 1 kohta	
54 artiklan 2 kohta	51 artiklan 2 kohta	
54 artiklan 3 kohta	51 artiklan 3 kohta	
54 artiklan 4 kohta	51 artiklan 4 kohta	
55 artiklan 1 kohta	52 artiklan 1 kohta	
55 artiklan 2 kohta	52 artiklan 2 kohta	
55 artiklan 3 kohta	52 artiklan 3 kohta	
55 artiklan 4 kohta		
56 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta	
56 artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 kohta	
56 artiklan 3 kohta	53 artiklan 3 kohta	
57 artiklan 1 kohta	54 artiklan 1 kohta	
57 artiklan 2 kohta	54 artiklan 2 kohta	
57 artiklan 3 kohta	54 artiklan 3 kohta	
57 artiklan 4 kohta	54 artiklan 4 kohta	
58 artiklan 1 kohta		
58 artiklan 2 kohta		
58 artiklan 3 kohta		
58 artiklan 4 kohta		
59 artiklan 1 kohta		
59 artiklan 2 kohta		
59 artiklan 3 kohta		
60 artiklan 1 kohta	55 artiklan 1 kohta	
60 artiklan 2 kohta	55 artiklan 2 kohta	
60 artiklan 3 kohta	55 artiklan 3 kohta	
60 artiklan 4 kohta	55 artiklan 4 kohta	
61 artiklan 1 kohta	56 artiklan 1 kohta	
61 artiklan 2 kohta	56 artiklan 2 kohta	
62 artiklan 1 kohta	57 artiklan 1 kohta	
62 artiklan 2 kohta	57 artiklan 2 kohta	
63 artiklan 1 kohta	58 artikla	

63 artiklan 2 kohta		
64 artiklan 1 kohta	59 artiklan 1 kohta	
64 artiklan 2 kohta	59 artiklan 2 kohta	
65 artiklan 1 kohta	60 artiklan 1 kohta	
65 artiklan 2 kohta		
65 artiklan 3 kohta	60 artiklan 2 kohta	
66 artiklan 1 kohta	61 artiklan 1 ja 2 kohta	
66 artiklan 2 kohta	61 artiklan 4 ja 5 kohta	
67 artiklan 1 kohta	62 artiklan 1 kohta	
67 artiklan 2 kohta	62 artiklan 2 kohta	
67 artiklan 3 kohta	62 artiklan 3 kohta	
68 artiklan 1 kohta	63 artiklan 1 kohta	
68 artiklan 2 kohta	63 artiklan 2 kohta	
69 artiklan 1 kohta	64 artiklan 1 kohta	
69 artiklan 2 kohta	64 artiklan 2 kohta	
70 artiklan 1 kohta	65 artiklan 1 kohta	
70 artiklan 2 kohta	65 artiklan 2 kohta	
70 artiklan 3 kohta	65 artiklan 3 kohta	
71 artiklan 1 kohta	66 artiklan 1 kohta	
71 artiklan 2 kohta	66 artiklan 2 kohta	
71 artiklan 3 kohta	66 artiklan 3 kohta	
71 artiklan 4 kohta	66 artiklan 4 kohta	
71 artiklan 5 kohta	66 artiklan 5 kohta	
72 artiklan 1 kohta	67 artiklan 1 kohta	
72 artiklan 2 kohta	67 artiklan 2 kohta	
72 artiklan 3 kohta	67 artiklan 3 kohta	
73 artiklan 1 kohta	68 artiklan 1 kohta	
73 artiklan 2 kohta	68 artiklan 2 kohta	
74 artiklan 1 kohta	69 artiklan 1 kohta	
74 artiklan 2 kohta	69 artiklan 2 kohta	
74 artiklan 3 kohta	69 artiklan 3 kohta	
75 artikla	70 artikla	
76 artikla	71 artikla	
77 artikla	72 artikla	
78 artiklan 1 kohta	73 artiklan 1 kohta	
78 artiklan 2 kohta	73 artiklan 2 kohta	
79 artiklan 1 kohta	74 artiklan 1 kohta	
79 artiklan 2 kohta	74 artiklan 2 kohta	
79 artiklan 3 kohta	74 artiklan 2 kohta	
79 artiklan 4 kohta	74 artiklan 2 kohta	
79 artiklan 5 kohta	74 artiklan 3 kohta	
80 artiklan 1 kohta	75 artiklan 1 kohta	
80 artiklan 2 kohta	75 artiklan 2 kohta	
80 artiklan 3 kohta	75 artiklan 3 kohta	
81 artikla	76 artikla	
82 artiklan 1 kohta	77 artiklan 1 kohta	

82 artiklan 2 kohta	77 artiklan 2 kohta	
83 artikla	78 artikla	
84 artikla	79 artikla	
85 artiklan 1 kohta		
85 artiklan 2 kohta		
85 artiklan 3 kohta		
85 artiklan 4 kohta		
86 artiklan 1 kohta		
86 artiklan 2 kohta		
86 artiklan 3 kohta		
86 artiklan 4 kohta		
87 artiklan 1 kohta		
87 artiklan 2 kohta		
87 artiklan 3 kohta		
88 artiklan 1 kohta	80 artiklan 1 kohta	
88 artiklan 2 kohta	80 artiklan 2 kohta	
89 artiklan 1 kohta		
89 artiklan 2 kohta		
89 artiklan 3 kohta	82 artiklan 2 kohta	
89 artiklan 4 kohta		
90 artiklan 1 kohta		
90 artiklan 2 kohta		
90 artiklan 3 kohta		
91 artiklan 1 kohta	83 artiklan 1 kohta	
91 artiklan 2 kohta	83 artiklan 2 kohta	
92 artiklan 1 kohta		
92 artiklan 2 kohta		
93 artikla	84 artikla	
94 artiklan 1 kohta		
94 artiklan 2 kohta		
94 artiklan 3 kohta		
94 artiklan 4 kohta		
94 artiklan 5 kohta		
95 artiklan 1 kohta	86 artiklan 1 kohta	
95 artiklan 2 kohta	86 artiklan 2 kohta	
95 artiklan 3 kohta	86 artiklan 3 kohta	
96 artikla	87 artikla	
97 artikla	88 artikla	
98 artiklan 1 kohta		
98 artiklan 2 kohta		
99 artiklan 1 kohta		
99 artiklan 2 kohta		
101 artikla		
102 artiklan 1 kohta	94 artiklan 1 kohta	
102 artiklan 2 kohta	94 artiklan 1 kohta	

102 artiklan 3 kohta	94 artiklan 2 kohta	
103 artikla	95 artikla	
104 artikla	96 artikla	
Liite I	Liite	

LIITE III
Rahoitus selvitys – 'Virastot'

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arviodut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

3.2.2. Arviodut vaikutukset [elimen] määrärahoihin

3.2.3. Arviodut vaikutukset [elimen] henkilöresursseihin

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

3.3. Arviodut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)⁵⁰

Sisämarkkinat – vähittäisrahoituspalvelut

Kuluttajansuoja – rahoituspalvelut

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Älykkään ja osallistavan kasvun edistäminen

Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittaminen

1.4.2. *Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Tavoitteena on kehittää sähköisten maksujen EU:n laajuiset markkinat, joilla kuluttajat, vähittäiskauppiat ja muut markkinatoimijat voivat saada täyden hyödyn EU:n sisämarkkinoista.

Lisäksi pyritään poistamaan puutteet kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen standardoinnissa ja yhteentoimivuudessa.

Tavoitteena on myös poistaa erityisesti kortti- ja verkkomaksuja haittaavat kilpailun esteet sekä yhtenäistää maksupalveluita koskevat veloitus- ja ohjauskäytännöt kaikkialla EU:ssa.

Samalla pyritään varmistamaan, että markkinoille ilmaantuvat maksupalvelut ja -välineet kuuluvat EU:n vähittäismaksuja koskevan sääntelykehiksen piiriin.

Muita tavoitteita ovat lainsäädäntökehiksen (maksupalveludirektiivin) johdonmukainen soveltaminen ja eri jäsenvaltioissa maksupalveluihin sovellettavien toimilupa- ja valvontasääntöjen käytännön toimivuuden varmistaminen.

Kuluttajien eduille halutaan varmistaa riittävä ja yhdenmukainen suoja maksutapahtumien yhteydessä muun muassa laajentamalla sääntelyyn perustuva suoja kattamaan uudet kanavat ja innovatiiviset maksupalvelut.

1.4.3. *Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset*

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Ehdotetuilla muutoksilla selkiytetään oikeudellista tilannetta ja tasapuolistetaan toimintaedellytyksiä, mikä mahdollistaa maksupalvelunkäyttäjien kustannus- ja hintatasojen lähentämisen sekä maksupalveluvalikoiman laajentamisen ja muuttamisen avoimemmaksi, helpottaa innovatiivisten maksupalveluiden tarjoamista ja antaa takeet siitä, että maksupalvelut ovat

⁵⁰

ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

varmoja ja avoimia. Tämän toteuttamiseksi ehdotetaan teknologisesti riippumattomia toimenpiteitä, jotka pysyvät tarkoituksenmukaisina huolimatta siitä, että maksupalvelut kehittyvät koko ajan. Nämä tavoitteet voidaan saavuttaa ajantasaistamalla ja täydentämällä maksupalveluita koskevaa nykyistä kehystä, laatimalla pienten maksujen avoimuutta, innovatiivisuutta ja turvallisuutta lisääviä sääntöjä sekä yhdenmukaistamalla kansallisia sääntöjä siten, että painopiste on kuluttajien perustelluissa tarpeissa.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Kun valtaosa jäsenvaltioista on pannut direktiivin täytäntöön, komissio arvioi sen täytäntöönpanoa ja vaikutuksia kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden vaatimustenmukaisuusarvioinnin ja direktiivin markkinavaikutuksia käsittelevän tutkimuksen perusteella. Komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan keskuspankille kertomuksen arvioinnin tuloksista ja ehdotetuista jatkotoimista.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Lyhyellä tai pitkällä aikavälillä täytettävät vaatimukset

Direktiivillä parannetaan maksupalveluiden ja yleisemmin ottaen tavaroiden ja palveluiden sisämarkkinoiden toimintaa innovatiivisten, tehokkaiden ja turvallisten maksuvälineiden avulla. Tarkoituksena on erityisesti

☐ varmistaa tasapuoliset kilpailuolosuhteet kaikille maksupalveluntarjoajien ryhmille, mukaan lukien uudet palveluntarjoajat, mikä puolestaan kasvattaa vähittäismaksujen valikoimaa, tehokkuutta, avoimuutta ja turvallisuutta, ja

☐ helpottaa innovatiivisten kortti-, verkko- ja mobiilimaksupalveluiden tarjontaa rajojen yli turvaamalla vähittäismaksujen sisämarkkinat.

Lisäksi tarkoituksena on luoda sopiva tasapaino korkeatasoisen kuluttajansuojan ja yritysten kilpailukyvyyn välille kaventamalla kauppiaiden harkintavaltaa suhteessa maksujen veloittamiseen maksuvälineiden käytöstä kustannusten kattamiseksi.

Direktiivi helpottaa myös taloudellisia toimia unionissa ja edistää siten Eurooppa 2020 -strategian laajempien tavoitteiden saavuttamista ja uutta kasvua.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotuksen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla SEUT-sopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti. Sähköisten vähittäismaksujen yhdentyneet EU:n markkinat edistävät Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan tavoitetta, jonka mukaan unioni toteuttaa sisämarkkinat. Markkinoiden yhdentymisestä saatavia etuja ovat muun muassa maksupalveluntarjoajien välisen kilpailun tiukentuminen ja maksupalvelunkäyttäjien, erityisesti kuluttajien, valinnanvaran, innovaatiotarjonnan ja suojan parantuminen. Kansallisten rajojen yli ulottuviin verkkoihin perustuvat yhdentyneet maksumarkkinat edellyttävät luonteensa puolesta EU:n laajuista lähestymistapaa, sillä kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavien periaatteiden, sääntöjen, prosessien ja standardien on oltava keskenään johdonmukaisia oikeusvarmuuden ja tasapuolisten toimintaedellytysten turvaamiseksi kaikille markkinaosapuolille. Vaihtoehtona olisi monenvälisiin ja kahdenvälisiin sopimuksiin perustuva järjestelmä, joka olisi kuitenkin monimutkaisempi ja kalliimpi kuin unionin lainsäädäntöön perustuva unionin laajuinen lähestymistapa. EU:n tasolla mahdollisesti toteutettava toiminta on tämän vuoksi toissijaisuusperiaatteen mukaista.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Nykyisen sääntelykehiksen ja erityisesti maksupalveludirektiivin arviointi toi esiin erityisesti seuraavat seikat:

- Jäsenvaltiot soveltavat voimassa olevia sääntöjä epä johdonmukaisesti monien eri vaihtoehtojen ja usein hyvin yleisluonteisten soveltamisperusteiden vuoksi. Erityisesti tietyt maksupalveludirektiivissä säädetty poikkeukset vaikuttavat liian yleisiltä tai vanhentuneilta suhteessa markkinoiden kehityssuuntauksiin. Lisäksi poikkeusten tulkintatavoissa on suuria eroja. Soveltamisala on hajanainen myös silloin, kun on kyse maksuista, jotka suoritetaan osittain ETA:n ulkopuolella, ja maksuista, jotka ovat EU:n ulkopuolisten valuuttojen määräisiä. Tämä aiheuttaa markkinoiden jatkuvaa pirstaleisuutta, sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä ja kilpailun vääristymistä.

- Tiettyt uudet internetpalveluntarjoajat, kuten kolmannet palveluntarjoajat, jotka tarjoavat verkkopankkipalveluihin perustuvia maksutoimeksiantopalveluita, toimivat oikeudellisessa tyhjiössä. Nämä palvelut tarjoavat käyttökelpoisen ja usein edullisemman vaihtoehdon maksutavan korttimaksuille, ja ne ovat houkutteleva vaihtoehto myös kuluttajille, joilla ei ole maksukortteja. Nykyiset liiketoimintamallit aiheuttavat kuitenkin jossain määrin huolta pankkien ja tiettyjen jäsenvaltioiden keskuudessa, koska kyseiset palveluntarjoajat eivät tällä hetkellä kuulu voimassa olevan oikeudellisen kehyksen piiriin. Tähän oikeudelliseen tyhjiöön liittyy riski innovaatiotoiminnan estymisestä ja asianmukaisten markkinoillepääsyn edellytysten puuttumisesta.

- Eri maksutapoja (kortti-, verkko- ja mobiilimaksut) ei ole standardisoitu eivätkä ne ole myöskään yhteentoimivia varsinkaan rajatylittävällä tasolla, vaikkakin tässä on vaihtelua. EU:n vähittäismaksumarkkinoiden heikot hallintojärjestelyt pahentavat tilannetta entisestään.

- Veloituskäytännöissä (kauppiaiden käyttämän tietyn maksuvälineen osalta) on eroja ja epäyhtenäisyyttä jäsenvaltioiden välillä (noin puolet EU:n jäsenvaltioista sallii ja puolet kieltää lisämaksujen veloittamisen), mikä aiheuttaa suurta hämmennystä kuluttajien keskuudessa heidän tehdessään ostoksia ulkomailla tai internetissä ja luo lisäksi epätasapuolet toimintaedellytykset.

- Monet kilpailua rajoittavat liiketoimintasäännöt ja -käytännöt vääristävät kilpailua maksukorttien alalla (monenvälisten toimitusmaksujen sekä niiden sääntöjen osalta, jotka koskevat kauppiaiden valintamahdollisuutta ja joustoa suhteessa korttimaksujen hyväksymiseen).

EU:n lainsäädäntökehyksen ja erityisesti maksupalveludirektiivin uudelleentarkastelu sekä vuonna 2012 järjestetty kuuleminen komission vihreästä kirjasta ”Yhdentyneet eurooppalaiset markkinat kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille” ovat osoittaneet, että tarvitaan jatkotoimenpiteitä ja sääntelyuudistuksia, kuten maksupalveludirektiiviin tehtäviä mukautuksia, jotta maksuja koskeva lainsäädäntökehys vastaisi paremmin tehokkaiden eurooppalaisten maksumarkkinoiden tarpeita ja edistäisi täysipainoisesti kilpailua, innovaatiotoimintaa ja turvallisuutta lujittavan maksuympäristön luomista.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Maksupalveludirektiivillä, rajatylittäviä maksuja koskevalla asetuksella (EY) N:o 924/2009 ja toisella sähköistä rahaa koskevalla direktiivillä 2009/110/EY luotu lainsäädäntökehys on jo edistänyt tuntuvasti Euroopan vähittäismaksumarkkinoiden yhdentymistä. SEPAan siirtymiselle asetettua määräaika koskevalla asetuksella (EY) N:o 260/2012 vahvistettiin määräajat siirtymiselle yleiseurooppalaisiin tilisiirtoihin ja suoraveloituksiin, jotka korvaavat rajatylittävissä ja kansallisissa euromaksuissa käytetyt kansalliset järjestelmät vuodesta 2014 alkaen. Tätä sääntelykehystä on täydennetty monilla tutkimuksilla ja päätöksillä, jotka komissio on tehnyt viime vuosina EU:n kilpailulainsäädännön nojalla vähittäismaksujen alalla.

Vähittäismaksumarkkinat ovat kuitenkin erittäin dynaamiset, ja niiden innovaatiotoiminta on ollut viime vuosien aikana hyvin nopeatahtista. Maksumarkkinoilla on tärkeitä aloja, erityisesti korttimaksut ja uudet maksuvälineet, kuten verkko- ja mobiilimaksut, jotka ovat usein edelleen pirstoutuneet kansallisten rajojen mukaan, mikä vaikeuttaa innovatiivisten ja helppokäyttöisten digitaalisten maksupalveluiden tehokasta kehitystä sekä kuluttajien ja vähittäiskauppiaiden mahdollisuutta käyttää tarkoituksenmukaisia ja turvallisia maksutapoja (luottokortit muodostavat

mahdollisesti poikkeuksen tästä) koko Euroopassa tehdäkseen hankintoja yhä laajemmasta tavara- ja palveluvalikoimasta. Näiden markkinoiden viimeaikainen kehitys on tuonut esiin myös tiettyjä sääntelypuutteita maksuja koskevassa nykyisessä oikeudellisessa kehyksessä sekä markkinahäiriöitä kortti-, verkko- ja mobiilimaksujen markkinoilla. Tällä ehdotuksella pyritään poistamaan nämä puutteet ja häiriöt.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu.**

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

☐ Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto ei ole rajattu.**

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)⁵¹

Vuoden 2015 talousarvion tapauksessa

☐ **Välillinen keskitetty hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

☐ toimeenpanovirastoille

☐ **Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa**

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa talousarvion toteuttamistehtäviä on siirretty

☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

☐ Euroopan investointipankille ja Euroopan investointirahastolle

☐ 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille;

☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) perustamisesta annetun asetuksen 81 artiklan mukaan komissio julkaisee viimeistään 2. tammikuuta 2014 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein yleiskertomuksen EPV:n toiminnan tuloksena saaduista kokemuksista. Tätä varten komissio julkaisee yleiskertomuksen, joka toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2.1.1. Todetut riskit

Ottaen huomioon määrärahojen säännönmukaisen, taloudellisen, tehokkaan ja tuloksellisen käytön tämän ehdotuksen puitteissa ei ennakoita aiheutuvan uusia riskejä, joita EPV:n nykyinen sisäisen valvonnan kehys ei kata.

2.1.2. Valvontamenetelmä(t)

Ehdotukseen sovelletaan Euroopan pankkivirnaomaisen perustamisesta annetussa asetuksessa (N:o 1093/2010) säädettyjä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä.

⁵¹ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2.2. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi EPV:hen sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.

EPV liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia EPV:n työntekijöitä.

Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia EPV:n varojen edunsaajien tiloissa ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön tiloissa.

EPV:n perustamisesta annetun asetuksen 64 ja 65 artiklassa säädetään EPV:n talousarvion toteutuksesta ja valvonnasta sekä sovellettavista varainhoitoa koskevista säännöistä.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moni- vuotisen rahoitus- kehyksen otsake	Budjettikohta	Määräraha- laji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM (52)	EFTA- mailta ⁵³	ehdokas- mailta ⁵⁴	kolman- silta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
1.a	12.03.02 Euroopan pankkiviranomainen	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	EI	EI

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

Uusiin tehtäviin käytetään henkilöresursseja, jotka ovat käytettävissä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä, ottaen huomioon erillisvirastoja koskeva rahoitussuunnitelma ja budjettirahoitukset, joita sovelletaan kaikkiin EU:n elimiin.

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	1.a	Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky
--------------------------------------	-----	--

PO MARKT			2015	2016	2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
12.03.02	Sitoumukset	(1)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵² JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁵³ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁵⁴ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

	Maksut	(2)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
MARKT PO:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a +3a	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Maksut	=2+2a +3b	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2015 ⁵⁵	2016	2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Maksut	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵⁵

Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. *Arvioidut vaikutukset [elimen] määrärahoihin*

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.

3.2.3. *Arvioidut vaikutukset [elimen] henkilöresursseihin*

3.2.3.1. Yhteenvedo

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

3.2.3.2. Henkilöstöresurssien arvioitu tarve vastuullisessa pääosastossa

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa*

☐ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.

3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen*

Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Yhteensä
Jäsenvaltiot	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913

3.3. **Arvioidut vaikutukset tuloihin**

☐ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

Liite 1

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 perustetulle EPV:lle on määritelty maksupalveludirektiivin uudelleentarkistamisen yhteydessä seuraavat erityiset vastuualueet ja tehtävät.

14 artikla – verkkoportaalin kehittäminen ja ylläpito

- EPV:n tehtävänä on kehittää verkkoportaali, joka toimii 13 artiklan mukaiset kansalliset julkiset rekisterit yhteen liittäväksi EU:n sähköisenä yhteyspisteeksi, ja ylläpitää kyseistä verkkoportaalia, sekä laatia sääntelystandardien luonnoksia, joissa vahvistetaan julkisiin rekistereihin sisältyviin tietoihin pääsyä koskevat tekniset vaatimukset.

26 artikla – EPV:n velvoitteet ”passporting”-menettelyn yhteydessä

- EPV laatii ohjeita siitä, onko toiminnan aloittamisessa toisessa jäsenvaltiossa ”passporting”-järjestelmän mukaisesti kyse sijoittautumisoikeuden tai palveluiden tarjoamisen vapauden käytöstä. Ohjeet annetaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
- EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten 26 ja 18 artiklan mukaisesti harjoittamasta yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Sääntelystandardien luonnoksissa tarkennetaan menetelmä, välineet ja yksityiskohdat, jotka koskevat rajatylittävää toimintaa harjoittavien maksulaitosten tiedoksiantamisen alalla tehtävää yhteistyötä, ja erityisesti vaihdettavien tietojen laajuus ja käsittely sekä myös yhteinen terminologia ja vakioilmoituslomakkeet, joilla varmistetaan ilmoitusprosessin johdonmukaisuus ja tehokkuus. EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta.
- EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten 26 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan sekä 22 artiklan mukaisesti harjoittamasta yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Sääntelystandardien luonnoksissa tarkennetaan menetelmä, välineet ja yksityiskohdat, jotka koskevat rajatylittävää toimintaa harjoittavien maksulaitosten valvonnan alalla tehtävää yhteistyötä, ja erityisesti vaihdettavien tietojen laajuus ja käsittely sekä myös yhteinen terminologia ja vakioilmoituslomakkeet, joilla varmistetaan maksupalveluiden rajatylittävää tarjontaa harjoittavien maksulaitosten johdonmukainen ja tehokas valvonta. EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta.

86 ja 87 artikla – turvaohjeiden laadinta ja ohjeiden antaminen maksupalveluntarjoajille olennaisten turvapoikkeamien käsittelystä:

- EPV laatii ohjeita 85 artiklan mukaisten turvatoimien käyttöön otosta, toteutuksesta ja seurannasta sekä myös mahdollisista sertifiointiprosesseista 85 artiklan 3 kohdan periaatteiden mukaisesti. EPV ottaa huomioon muun muassa standardit ja/tai eritelmät, jotka

komissio on julkaissut verkko- ja tietoturvaa koskevan direktiivin 16 artiklan 2 kohdan nojalla. EPV tarkastelee ohjeita uudelleen säännöllisesti, kuitenkin vähintään kahden vuoden välein, tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa.

- EPV antaa ohjeita auttaakseen maksupalveluntarjoajia merkittävien poikkeamien ja niiden olosuhteiden määrittämisessä, joissa maksulaitoksen edellytetään ilmoittavan turvapoikkeamasta. Ohjeet annetaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
- EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti läheisessä yhteistyössä EKP:n kanssa tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille maksupalveluntarjoajille suunnattuja ohjeita uusimmasta asiakkaiden tunnistamistekniikasta ja asiakkaan vahvan tunnistamisen käytöstä mahdollisesti myönnettävistä poikkeuksista. Ohjeet annetaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä, ja ne on ajantasaistettava säännöllisin väliajoin tapauksen mukaan.